

SAYI
02

ÜÇ AYDA BİR YAYIMLANIR
sadessodadergi

İLK GÜNKÜ GAZLA

SADE SÖDA

SÖZEL
MI?
SAYISAL
MI?

BİR ŞEY
ÖĞRENMEK İÇİN
YOLA ÇIKTIĞIMDA
MEVSİM
HEP KIŞTI

DİJİTAL EĞİTİME DOĞRU



MAHMUT BİYİKLİ

GENÇLERE
GÜVENEN BİR ADAM
FETHİ GEMUHLUOĞLU



TALHA UĞURLUEL:

KOSKOCA BİR NESLİ
TARİHTEN SOĞUTTUK



TAHA KILINÇ

ÇEVİRİMİÇİ



ÖMER KARAOĞLU

SEYİRCİ KALMAK YA DA
KALMAMAK, BÜTÜN
MESELE BUDUR!

İmamhatipliler GÖZ NURU OLUYOR



KATARAKT YAZ
3072 'YE
GÖNDER
5₺ BAĞIŞTA BULUN

BİR
KATARAKT
BEDELİ
₺250



ZİRAAT BANKASI | Hesap No: 2124994-5007
IBAN: TR66 0001 0004 8802 1249 9450 07



Sade Soda Dergi

Yıl:1 Sayı:2 Kış 2016

ÖNDER

İmam Hatipliler Derneği Adına

İmtiyaz Sahibi

Halit Bekiroğlu

Genel Yayın Yönetmeni

Hilâl Furkan

Yazı İşleri Müdürü

Abdullah Ceylan

Yayın Editörü

Mustafa Furkan

Sade Soda Mutfağı

Resul Çiftçi

Musab Yılmaz

Enes Yılmaz

Sevde Ballı

Zennur Çalık

Kübranın Doğru

Yunus Emre Avcı

Raif Nas

Ali Yıldız

Hukuk Danışmanı

Hasan Hüseyin Kalender

Görsel Yönetmen

@alibiyikli

Fotoğraf

Sinan Gürbüz

Reklam

Furkan Güngör

Yazışalım, Konuşalım, Gel Tanışalım

Alemdar Mah. Yerebatan Cad. Salkım Söğüt Sok.

No:7 Fatih/İSTANBUL

sadesodadergi@gmail.com

0 (212) 519 09 53

Potansiyel Yazarımızdır,

Yaz ve Gönder

sadesodayazi@gmail.com

Baskı Yeri

Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık

Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sit.

No:12/270.280 Zeytinburnu/İstanbul

Yönetim Yeri

Alemdar Mah. Yerebatan Cad. Salkım Söğüt Sok.

No:7 Fatih/İSTANBUL

sadesodadergi@gmail.com

0 (212) 519 09 53

Dilek&Öneri&Şikayet

sadesodadergi@gmail.com

Sosyal Medyada Biz

f t @ sadesodadergi

Yazılarda yayın kurulu değişiklik yapabilir.

Gönderilen yazılar iade edilmez.

Yazılardan kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Yazılardan yazarları kadar okuyucular da sorumludur.

En çok kimin için ağlıyorsanız Gönlünüzü onunla suluyorsunuzdur. *

Say ki upuzun bir koşudasin. Yaşın genç, daha yolun başındasın. Senin git-
tiğin yolu bitirip dönüş yolunda olanlar geliyor karşıdan. Soruyorsun beyaz
saçlara, kırık umutlara: “İleride ne var? Ne gördünüz? Ne bekliyor beni?”

Biri diyor: “İlerisi uçurum, geri dön.”

Biri diyor: “Güneş çok güzeldi, koş da yetiş, nasıl ısıtıyor.”

Diğeri bağıyor: “Fırtına çıkacak, kimse kapkara bulutları görmedi mi?”

Yanıdaki sakince ekliyor: “Ama çiçekler enfesti.”

Sen soluk soluğa soruyorsun: “Peki ya ağaçlar neye benziyor, anlatıldığı ka-
dar güzel mi? Ya çocuklar, umut dolu gülen gözler nasıl? Denizin mavisine neye
benziyor?...”

Donuk gözler birbirine bakıyor, soruların karşılıksız. Kimse bakmamış senin
bakacaklarına çünkü. Herkes kova kadar bir nasip almış denizden, gerisi
kalmış.

Senin nasibin herkesten başka, herkesin adımından başka.

Kim anlatabilir sana limonun tadını?

Nasıl tarif edebilirler gökkuşağının sakladıklarını?

Ya kim anlatabilir yarını?

...

Ağaçları soracaksan bir bahçivana, çocukları soracaksan bir ana kucağına
ihtiyacın var.

Çalma yanlış kapıları.

Adımlarını herkesin adımlarına uydurmaya çalışırsan nasıl ilerleyebilirsin?

Kendi yolunu kendin bulacaksın, her izi sürerek değil.

Senden önce senin gözlediğin yollardan gitmişlerin kokusunu takip ederek,
arada da bambaşka sokaklara başını uzatıp kimsenin keşfetmediklerini keş-
federek koşacaksın.

Herkesin söyleyecek sözü olabilir, sen bir kulağından girip diğer kulağından
çıkmayacak söz sahibini aramalısın.

Ne olmak istiyorsan, hangi kapıyı çalmak istiyorsan doğrusunu bulmak için
çabalamalısın.

Yollar çok, zaman dar sevgili genç.

Yorulduğun çaldığın kapılara; ağıladıkların gözyaşlarına, geçen zamana ve
yarına değsin.

“Durgun su kokar, akmalıyız.”

Ak.

Hilâl FURKAN

*Alper Gencer

36 Özel Bölüm >



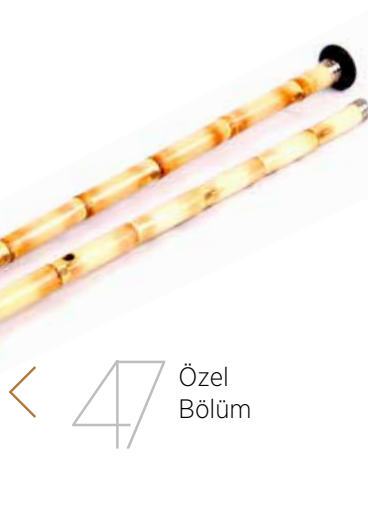
04 Özel Bölüm

10 Özel Bölüm

20 Özel Bölüm



NÂY-I ŞERİF



47 Özel Bölüm

52 Özel Bölüm



< 47 Özel Bölüm

24 > İŞTE BİZİM HİKAYEMİZ



28 Özel Bölüm

34 Özel Bölüm



44 Özel Bölüm



54 Özel Bölüm

56 Özel Bölüm

62 Özel Bölüm



48 > Özel Bölüm



Görünceye Çıktık



"İlk Günkü Gazla" diyerek yola çıktığımız Sade Soda dergimizin tanıtım programını Türkiye Yazarlar Birliği'nde gerçekleştirdik. Genel Yayın Yönetmenimiz Hilâl Furkan ablamız, dergimizin gizli forveti (kurucusu) Mustafa Furkan ağabeyimiz ve Sade Soda Mutfak Ekibi olarak hazırladığımız programa kimler katıldı kimler. TÜRGEV Yönetim Kurulu Üyesi Bilâl Erdoğan, İl Kültür Müdürü Nedret Apaydın, Önder Genel Başkanı Halit Bekiroğlu, Genç Önder Başkanı Abdullah Ceylan, TYB İstanbul Şubesi Başkanı Mahmut Bıyıklı, yazarlarımız ve daha birçok değerli isim.

Program, dergimizin yazarlarından Hüseyin Akın'ın konuşmalarıyla başladı. Kendisi Sade Soda'nın farkının sadeliğinde olduğunu söyleyerek bu özgünlüğün korunmasını istedi.

Derginin isim babası Mahmut Bıyıklı abimiz süreci şöyle anlattı: "Birçok derginin yayın kadrosunda yer aldım ancak beni en çok heyecanlandıran Sade Soda oldu. Uzun yıllar boyunca bir gün imkân bulursam bir dergi çıkaracağım ve adını Sade Soda koyacağım diyordum. Böyle bir dergiye isim aranınca ben de arkadaşlara bu ismi





tavsiye ettim. Bir gün dergi geldiğinde kapağında muhteşem bir şekilde Sade Soda yazdığını görünce çok mutlu oldum. Helali hoş olsun.”

Bilâl Erdoğan ise konuşmasına Sade Soda içerek başlayarak şunları söyledi: "Her dergi bir mekteptir. İlk sınıf dergimizin ismi Gülnihal'di. Devekusu'nun kapağında gördüyseniz Çeçenistan'ın bombalandığı yıllarda çıkan bir dergiydi. Biz de o zaman 300 dergi basıp satış gelirini Bosna-Hersek'e göndermiştik. Zaten İmam Hatip eğitimimizin gereği de nedir? Ümmet bilincinin tabana yayılması, herkese anlatılması, ulaştırılmasıdır. O zaman Sade Soda sadece İmam Hatiplilerin dergisi olmasın, Türkiye'deki bütün gençlerin dergisi olsun."

Önder Genel Başkanımız Halit Bekiroğlu da "Gençler, bizlere ihtiyaç

duymadan çok güzel bir dergi çıkardılar. Bu dergiyi çıkaran İmam Hatipli gençler 15 Temmuz'da tankların üstüne çıktılar, önünde dimdik durdular. Gençler bizden daha iyiler, daha iyi de olacaklar. Yeter ki gençlere bu fırsatı verelim." diyerek derginin camiaya hayırlı olmasını diledi.

Genç Önder Genel Başkanımız ve Yazı İşleri Müdürü'müz Abdullah Ceylan ağabeyimiz de "Genç Önder olarak gençlerimize yeni bir şeyler söyleyelim ama söylediklerimiz kadim geleneğimizden kopuk olmasın istedik." diyerek yeni şeyleri yeni bir formatla söylemek üzere yola çıktığımızı belirtti.

Hepimize hayırlı olsun.

BİR ŞEY
ÖĞRENMEK İÇİN
YOLA ÇIKTIĞIMDA
MEVSİM
HEP KIŞTI

KIYMİK

HÜSEYİN
AKIN

Çamurlu bir sokakta geçti çocukluğum. Oturduğumuz ev bir gecekonduydü. Yaşadığımız semt, ayaklarımızı bastığımız zemin, başımızın üzerindeki gök de farklı değildi, hep gecekondu. Uzakla yakın birbirine girmiş gibiydi. Malatya ile Samatya, Gümüşhane ile Şişhane arasında fark yoktu. Yan yana dizilmiş baraka odalara "okul" ismini vermişlerdi. İlkokulu bu barakalarda okudum. En çok yağmur yağınca tavandaki yağmur damlalarının senfonisi hoşuma giderdi. Oldum olası sevmezdim okulu. Bir uçtan bir uca serilmiş çamaşırların altından geçerek giderdim okula. Evimiz o kadar yakındı ki bir türlü geç gitmeyi beceremezdim. Hiç olmazsa bir kez olsun "andımız"ı söyletmeyi ne çok istemiştim. 23 Nisan'larda şiir okumayı da öyle. Bir şey uzak tutardı bizi bu tür rolleri almak. Uzak o kadar yakındı ki yanı başımızda bir bakış mesafesi varabilirdik ona.

Yaz tatillerinde ve okuldan kalan boş vakitlerde hemen evimizin aşağısındaki caminin hocasına gönderilirdik. Bakkala gönderilir gibi giderdik camiye. Cami okula çok uzaktı, okul da camiye. Uzak dedimse öyle fiziki mesafe olarak falan değil tabi. Birinden diğerine geçerken nefesim daralır, kalbim sıkışır. Okul camiden kaçardı, cami okuldan. Bense her ikisinden kaçmak istesem de ilk adımda yakalanıverirdim. Çehreleri evimizde hiç kimsenin benzemeyen öğretmenlerim oldu okulda. Yüzlerine baktıkça soğuk ve uzak bir şehirde sürgün gibi hissedirdim kendimi. Bir sırrı sınımsız tutar gibi ağzımı hiç açmadan dururdum gün boyu. İki korku arası tir tir titrediğim çok olmuştur.

İlkokul öğretmenim Kur'an hocalarına gitmememiz gerektiğini söylerdi sürekli. Onların karanlık dünyasından bahsederdi hep. Ölüm, cenaze, kafatası, teneşir ve mezarlık kelimelerinin bolca geçtiği korku cümleleri kurardı öğretmenlerimiz. O yaşlarda ben, elektriğin olmadığı soğakımızda gece yürürken gölgemi görsem korkardım. Sık sık elindeki yeşil kaplı kitaptan bizlere cennet ve cehennemin tasvirini gösteren camideki Kur'an hocamız ise okula ve okulda öğrendiklerimize boşa zaman kaybı olarak bakardı. Bu çatışma içerisinde bitirdim ilkokulu. Daha doğrusu "geçer"le geçtim.

Bundan sonrası için kafamda tek şey vardı, emsallerim gibi Oto Sanayi Sitesi'ne gidip çırak olmak. Burası bana yakın olsa da babamın kafasına çok uzaktı. Babama göre para ile tanışmamam gerekiyordu. Belli ki okulla camiye barıştıracak bir yer vardı kafasında. Çok geçmeden kafasındakini gerçekleştirmişti babam. Kaşla göz arasında mahallemizde açılışı yapılan ama binası olmayan Şişli İmam Hatip Lisesi'ne kayıt oldum. Mehter marşlarıyla açılışı yapılan Şişli İmam Hatip Lisesi'nin Şişli ile de bir ilgisi yoktu. Nakliye işlerinin at arabalarıyla yapıldığı bir mahalleden bahsediyoruz, şimdinin Kâğıthane-Sanayi Mahallesi'nden.

Ortaokul ve liseyi de yedi sene boyunca bu binası olmayan fakat

eve son derece yakın olan okulda okuyacaktım. Hiç peşimi bırakmayan bu yakınlığı hep uzaktan izledim. Mahallenin ileri gelenleri çatısı çatılmamış bir binanın en üst katını İmam Hatip Lisesi olarak kiralamışlardı. Sonbahar yağmurları bir muştı gibi gelmişti ardından. Kaç kez sabahları okula gittiğimizde yağmura karşı korunaksız çatısız okulumuzun havuza dönen sınıflarını görüp geriye dönmüşüzdür. Bir keresinde de hiç unutmuyorum, soba tüttüğü için evlere gönderilmiştik. O sıralar Rabbimden duam şuydu:

"Ey yüce Rabbim, beni başarısız kıl, çok zayıflı, bol kırıklı bir karne nasip eyle. Sen yücesin, sen darda kalmışların melcesin."

O kadar çalışmama rağmen karneme istediğim sayıda zayıfı getirememiştim. Her seferinde ÖKK (Öğretmenler Kurulu Kararı) ile bir üst sınıfa geçiriliyordum. Hayattaki ilk başarısızlığım budur. O gün anlamıştım "başarı" bana çok uzak bir kelime. Lise 2. sınıfta bir ara yakalıyor gibi olmuştum bu başarı denen mereti ama son anda kaçırdım ve bir daha da yakalayamadım. O yıl yedi zayıfım

gelmişti karnemde, nasıl sevindim bilemezsiniz. Karnemi aldığım gibi sevinçle eve koştum. Annem her zamanki gibi uzaktan şöyle bir baktı "İyi, iyi..." deyip mutfakta işinin başına geçti.

İçim içime sığmıyordu, akşam işten gelecek babamı beklemeliydim. Büyük ihtimal beni bu kadar zayıfla okutmaz, "Bu çocuk adam olmaz der." ve yaşım geçmeden Oto Sanayi'de bir meslek sahibi olurum diye umuyordum. Ama heyhat! İşten yorgun argin gelen babam karnemi görünce hiç olumsuz bir şey söylemedi. Aksine sevindiğini bile söyleyebilirim. İlkokulu bile bitirdiği meçhul olan babam o gün büyük bir pedagog örneği sergilemişti. Başımı öne eğdiğim için sadece yüzümün bir yarısına bakarak söylediği şu sözleri unuttamam:

"Karnen ölçü değil, senin yarınını değil bugününü gösteriyor karne. Yarın çok şeyler değişir. Sakın bu zayıflarla okumaktan kurtulurum sanma. Otuz yaşına da gelsen okuyacaksın. Ya bu deveyi güdeceksin ya bu deveyi, diyardan gitmek yok!"

Anladım ki kaçış yoktu. Pılımlı pırtımı alıp içime döndüm. İçim gerçek evimmiş meğer bunu anladım. Pılım pırtım kelimelerim, hayallerim ve rüyalarım; yani o dünyaya bir türlü sığmayan şeyler. Müfredatın en üst katına çıkıp oradan kendimi boşluğa bıraktım. Boşlukla insanın ayaklarının temas etmesi ne kadar hoştu. Dünyanın boş olduğu bilgisine ulaştım buradan. Hiçbir kitapta yazmıyordu bu hakikat, müfredatta yoktu. İmam Hatip bana ezber yapmaktan ziyade ezber bozmayı öğretti. Kurulu cümleleri ve de fesat üzere bir araya gelmiş kurulu düzenleri bozmakta ustalaştım. İsmarlama başarılarla işim olmadı. Ne imamlara doğru düzgün ısınabildim ne öğretmenlere. Bir şey öğrenmek için yola çıktığımda mevsim hep kıştı. Şimdi hâlâ evime ve işime yakın bir dünyada yaşıyorum.

"EY YÜCE RABBİM, BENİ BAŞARISIZ KIL, ÇOK ZAYIFLI, BOL KIRIKLI BİR KARNE NASİP EYLE. SEN YÜCESİN, SEN DARDA KALMIŞLARIN MELCESİN."

YERLİ MİLLİ VE BAHT SİZ

KÖKLER
YUNUS EMRE
AVŞAR

YERLİ VE MİLLÎ BİR HAVACILIK HAYALLERİ KURMAYA
BAŞLAYAN VECİHİ HÜRKUŞ, KENDİ UÇAĞIMIZI YAPMANIN
MÜCADELESİNİ VERMİŞTİR.



Buradan bakılınca, inanması güç hikâyelerden ibaret geçmiş zaman. Bilmem kaç yüz yıl evveli, inanılmaz ihtişam, zirve bir medeniyet, ulaşmaz bir izzet. Peki yüz yıl evveli? Zillet üstüne zillet...

Güç olsa da inanıyoruz. Bizzat yaşamış gibi hatırımızda dün. Ne o merhamet medeniyetinin ihtişamını unuttuk; ne de memleketle meselesi olanların yürekleri yangın yerine çevirişini. Yüz yıllar evveli şimdilik hatırımızın en güzel köşesinde duradursun. Biz, yakın geçmişten bir mühim şahsiyetle ilgilenelim. Vecihi HÜRKUŞ...

Doğumuna tekabül eden yıllar, dünyayı dize getiren o büyük medeniyetin, Osmanlı'nın en zor yılları. Yıkılışın son demleri. Büyük savaşların yaklaştığı zamanlar. 1896'da, İstanbul'da doğuyor Vecihi HÜRKUŞ. Kader ya daha bebek yaşlarda babasını kaybederek başlıyor zor hayatı.

Üç kardeşin ortancası olan Vecihi Bey, ilkokulu Bebek'te, sonra Üsküdar'da Füzuyat-ı Osmaniye Rüştiye'sinde ve Paşakapısı İdadî'sinde okuyor. Sana-ta olan ilgisinden sebep, sonraları Tophane Sanat Okulu'nu bitiriyor.

Hayatındaki başarıları, okuduğu okulların yanı sıra katıldığı savaşları da kapsıyor. 1912 yılında Balkan Savaşı'na gönüllü olarak katılıyor Vecihi HÜRKUŞ. Savaş sonrasında Beykoz Serviburun'daki esir kampına kumandan oluyor.

Gençliğinden itibaren tayyareci olmak isteyen Vecihi Bey, ilerleyen za-

YIL 1932. VECİHİ HÜRKUŞ, İLK TÜRK TAYYARE MEKTEBİNİ KURAR, "VECİHİ SİVİL TAYYARE MEKTEBİ" ADINDA. BURADA 12 TÜRK PİLOT YETİŞTİRMİŞTİR. BUNUN YANI SIRA İLK TÜRK SİVİL UÇAĞI, İLK EĞİTİM VE SPOR UÇAĞI VE UÇAK MOTORLU DENİZ KIZAĞI DA İMAL ETMİŞTİR.

manlarda yaşının küçük olması sebebiyle tayyare okuluna alınmıyor. Ama yılmıyor da... Makinist Mektebi'ne başlıyor. Tayyare Makinist Mektebi'nden de zabıt olarak mezun oluyor. Bu mezuniyeti sayesinde Birinci Dünya Savaşı'nda makinist sıfatıyla Bağdat'a gönderiliyor. 1916'da Bağdat'ta bir uçak kazasında yaralanıp gazi olarak İstanbul'a dönüyor. Bu yaralanma yeni bir kapı açıyor ona. Yeşilköy'deki Tayyare Okulu'na başlıyor hemen. Tayyarecilik hayalinin gerçekleşmesi için önemli bir adım oluyor bu.

İlk uçuşunu 21 Mayıs 1916'da yapan Vecihi Bey, 15 Kasım 1916'da Tayyare Okulu'ndan başarıyla mezun oluyor ve pilotluk diplomasını alıyor. 1917'de Kafkas Cephesi'nde Ruslara karşı savaşmak üzere 7. Tayyare Bölüğü'ne atanıyor. Burada başarılı keşif ve bombardıman uçuşları ile göz dolduran Vecihi Bey, bir Rus uçağını düşürerek uçak düşüren ilk Türk tayyareci oluyor.

1917'de katıldığı bir hava savaşında yaralanıp düşüyor ve esir alınacağını anlayınca, kullandığı uçağı düşmana teslim etmemek için yakıyor. Esir olarak tutulduğu Nargin Adası'ndan Azeri Türklerinin yardımıyla yüze- rek kaçıyor ve 2,5 aylık yürüyüşün ardından önce Musul'a geliyor. 1918 yılında ise Yeşilköy'deki 9. Harp Tayyare Bölüğü'nde göreve başlıyor.

Yerli ve millî bir havacılık hayalleri kurmaya başlayan Vecihi HÜRKUŞ, gün geçtikçe kendi uçağımızı yapmanın mücadelesini veriyor. Bu zamanlarda bir av uçağı tasarımı yapmasına rağmen, Mondros Ateşkes Antlaşması'nın imzalanmasından dolayı bir türlü onaylanmıyor tasarımı, yarım kalıyor. İlerleyen zamanlarda Kurtuluş Savaşı'na sivil pilot

olarak katılıyor. Buradaki başarıları vesilesiyle de kırmızı şeritli İstiklal Madalyası veriliyor. Bunun yanı sıra TBMM tarafından 3 kez takdirname verilen tek kişi unvanına da sahiptir Vecihi HÜRKUŞ.

Kurtuluş Savaşı'nın ardından İzmir'deki Tayyare Okulu'nda yeni tayyareciler eğitmeye başlar. 1923 yılında ise İzmit'teki Tayyare Bölüğü'ne atanır. Ancak 3 ay sonra tekrar İzmir'e çağırılır. Vecihi HÜRKUŞ, hem yenilikçi fikirleri hem de araştırmacı kimliğiyle buradaki eğitimciliğinin yanı sıra diğer bilim dalları ile de ilgilenir. Memleketin hâli ile fazlasıyla dertlendiği için, bu zamanlarda yerli ve millî havacılık sevdasını gerçekleştirmeye koyulur.

Edirne'ye yanlışlıkla inen bir yolcu uçağını almakla görevlendirilir bir zaman. Bu başarısı karşılığında o uçağa "VECİHİ" ismi verilir. Bu olaydan sonra yeni uçaklar tasarlama ve imal etmek gibi düşüncelere yoğunlaşır. Yeni uçak projelerine besmele çeker. Artık yerli ve millî atılımların zamanıdır. Ama her şey istediği gibi gitmez.

Keni ürettiği ilk uçağın motoru ve bazı parçalarını, 1923'te Yunanlılardan savaş ganimeti olarak alınan uçaktan elde etmiştir. Aynı zamanda bu, Türkiye'de üretilen ilk Türk uçağıdır. 1925'te "VECİHİ K-VI" adını verdiği bu uçağı izinsiz uçurduğu için cezalandırılmıştır. Hem de havacılıktan hiç anlamayan bir heyet tarafından... Bu ceza hem Türkiye hem de Havacılık Tarihi'ne kara bir leke olarak düşmüştür. Vecihi HÜRKUŞ bu yıllardan itibaren bin bir güçlük çeker. Ama yılmaz. memleket için gayretlerini esirgemez.

Aldığı cezadan sonra hava kuvvetlerinden ayrılır ve kurulmakta olan Türk Tayyareciler Cemiyeti'ne dahil olur. Yeni tayyareciler yetiştirmeye niyetlenen bu cemiyet, yeni bir okul kurmayı hedefler. Bu minvalde Vecihi HÜRKUŞ da bir uçak hediye eder bu cemiyete. Ancak ilerleyen yıllarda hedeflenen okul açılmadığı için uçağını geri almak istese de kendi uçağı ona verilmemiştir. Ne yapsa bir engelleme ile karşılaşır Vecihi Bey.

Yıl 1930. Bir kereste dükkanında 3 ay gibi kısa bir sürede imal ettiği "VECİHİ XIV" adlı uçağının ilk uçuşunu gerçekleştirir. Bu uçağın uçabilirlik sertifikasını alabilmek için İktisat Bakanlığı'na başvurur. Ama ne yazık ki bu sertifikayı verecek yetkide bir birim, Türkiye'de bulunmamaktadır. Gerekli belgeyi almak üzere uzun uğraşlar sonucu kendisi Çekoslovakya'ya gider. Kendisinden aylar sonra Prag'a gelen uçak Çekoslovakya tarafından yetkilendirilir ve büyük bir törenle onurlandırılır. Yetki alındıktan sonra uçağı Türkiye'ye getirir.

Yıl 1932. İlk Türk tayyare mektebini kurar, "Vecihi Sivil Tayyare Mektebi" adında. Burada 12 Türk pilot yetiştirmiştir. Bunun yanı sıra ilk Türk sivil uçağı, ilk eğitim ve spor uçağı ve uçak motorlu deniz kızağı da imal etmiştir. 1954'te ilk Türk sivil havayolu şirketini kurar. Türk Hava Yolları'nın seferden kaldırdığı 8 tayyareyi borçlanarak satın alır. Ancak ilerleyen zamanlarda bazı engellemeler neticesinde "Hürkuş Hava Yolları"nın tayyareleri uçuştan men edilmiştir. Hayatını yerli ve millî bir havacılık sevdasında adayan Vecihi Hürkuş, hayatının son demlerini ise borç ödemeye, icralarla, kendisine bağlanan yetersiz maaşına bile haciz konmasıyla ve birçok sıkıntı ile geçirmiş; 1969'da beyin kanaması sonucu bu dünyadan göçmüştür.

Görülüyor ki bir zamanlar memleket için çırpınan nice insanlar, büyük sıkıntılarla karşılaşmış, engellenmiş ve sindirilmiştir. Nasıl olduğu hepimizce malum. Niçin olduğu ise hâlâ kafaları karıştırmakta. Devletin gelişmesi, milletin aydınlanması için nice gayretler gösteren şairler, bilim adamları, âlimler ve daha niceleri... Ne olursa olsun, onlar hatırlarda hoş bir sadâ olarak kalmaya devam edecek...



HERKESE,
HER YERDE, DÜNYA
STANDARTLARINDA,
BEDELSİZ
EĞİTİM!

KHAN
ACADEMY

Khan Academy Eğitim İçeriği

10,000' a yakın Ders Videosu
150,000' den fazla İnteraktif Alıştırma



300 Milyon
Kişi Ders Aldı



5 Milyar
Alıştırma Çözüldü



1.8 Milyon
Öğretmen
Kullanıyor



900 Milyon
Ders Verdi

34 aile çevriliyor
170 Okula kullanılıyor

38 Milyon öğrenci her ay Khan Academy ile öğreniyor

#KHANACADEMY

01

Khan Academy, alışlagelen eğitim sistemini değiştirip geliştirmeyi ve özgürleştirmeyi hedefleyen, kar amacı gütmeyen bir organizasyondur.

02

Amaç, isteyen herkesin, istediği an, istediği yerde dünya standartlarında ve ücretsiz bir öğrenim imkânına sahip olabilmelerini sağlamaktır.

03

İçerik herkese açıktır: Öğrenci, öğretmen, işadami, ev hanımı ya da dünyamızı ziyaret eden meraklı bir uzaylı... Kim olursanız olun, Khan Academy'deki eğitici içerik ve kaynaklarına hiçbir bedel ödmeden ulaşabilirsiniz.

04

Khan Academy'nin sunduğu kişiye özel öğrenim içerikleri ile kendi hız ve ihtiyacınız doğrultusunda öğrenebilir, kendinizi geliştirebilir, ders çalışabilir, sınava hazırlanabilir, çocuğunuza öğretebilir ya da öğretmenseniz Khan Academy'yi sınıfınızda kullanabilirsiniz.

05

Her bir ders videosu kolay anlaşılabilmesi için ortalama 8 dakika uzunluktadır. Bu videoların 5000'e yakını tamamıyla Türkçeleştirilmiştir ve 500 kadarı henüz Türkçe dublajlı olmasa da Türkçe altyazılı olarak sunulmaktadır.

06

Geniş Matematik bölümünün içerisinde 1+1'den başlayarak diferansiyel denklemlere doğru ilerleyebilir ya da hangi konuyu öğrenmeye ihtiyaç duyuyorsanız o konuya atlayabilirsiniz.

07

Khan Academy'de Fizik, Kimya, Biyoloji, Sosyal Bilimler, Tarih, Müzik, İngilizce Dil Bilgisi, Ekonomi, Finans, Tıp ve Sağlık, Yer ve Uzay Bilimleri, Bilgisayar Bilimi hatta Projeler, Keşifler, Buluşlar, İncelemeli Mühendislik ve Robot Yapımı gibi birçok farklı konuda eğitim videolarına ulaşabilirsiniz.

08

Khan Academy'nin kurucusu Salman Khan eğitim konudaki düşüncesini, "Öğrenme konusuna olan bakışımız, öğrettiğimiz her şeyden çok daha önemli. Eğer toplum olarak öğrenirken çabalamamız gerektiğini kabul edersek insanlığın potansiyeli uçsuz bucaksız bir hâl alacaktır." cümleleriyle özetliyor ve herkesi öğrenmeye davet ediyor.

BİR DE BURADAN BAK



Hadi tıkla ve sen de öğrenmeye başla: www.khanacademy.org.tr



GENÇLERE GÜVENEN BİR ADAM FETHİ GEMUHLUOĞLU

AĞAÇ
ALTI
MAHMUT
BIYIKLI

Son yüzyılımıza baktığımızda nesiler üzerinde yürütülen en büyük projelerden birisi batılılaşma projesidir. Kendi medeniyet değerlerinden uzaklaştırılmış kökünden koparılmış özüne yabancılaştırılmış gençlik yetiştirmek için bazı odaklar tarafından planlı programlı çalışmalar yürütülmüş büyük bir gayret gösterilmiştir. Bu proje bazı öncü şahsiyetler tarafından yürütülen esaslı bir direniş ile akamete uğratılmıştır. Kimi sohbet ile kimi dergi ile kimi parti ile kimi kültür sanat ile bu dönüşüme karşı direnmiştir. Batılılaşma projesini başarısızlığa uğratan bu adamlar özellikle gençler üzerinde çalışarak destansı bir mücadele vermişlerdir. Bu mücadelede genelde ortak metodlar denenmiştir. Ama bir isim var ki onun gençlerle ilgilenişi gençleri yönlendirişi diğer diğer öncü şahsiyetlerden farklı olmuştur. Gençleri kazanmada geleceğe hazırlamada nevi şahsına münhasır bir yol izleyen bu kişi ismi anıldığında gönlümüze bir huzur yayılan merhum Fethi Gemuhluoğlu'dur. Gerçekten de onu diğer ufuk insanlardan ayıran birçok özgün yanı vardır. Bugün gençlik çalışmaları yapan kurumlar kuruluşlar gençliği kazanmada Fethi Gemuhluoğlu dilini mutlaka bilmeli ve uygulamalıdır.

Çocuklukta ortaya çıkan cevher

Örnek insanların çocukluk ve gençlik yılları da yaşitlarından çok önde oluyor. Oyunda oynışta olan akranlarından farklı bir ufuk, farklı bir dert büyütüyorlar yüreklerinde. Daha o yıllarda kendi dertlerini unutup vatan millet derdiyle dertleniyorlar. İstikbalde yüklenecekleri vazifenin ızdırabını duyuyorlar. Bu durum, onları erkenden olgunlaştırıyor. Gemuhluoğlu da öyledir, kabına sığmaz bir çocuktur.

On üç yaşındayken Necip Fazıl'ın 'Bir Adam Yaratmak' piyesini çatı katında tek başına oynamaya kalkınca, ailesini akli dengesini kaybetti diye evhama düşürür. Bu denli cevvalliğinin yanı sıra onları bir şeyi olmadığına ve bir sanat icra ettiğine ikna edecek kadar da itidal ve feraset ehlidir. Bir yanıyla coşkun ırmaklar gibi cezbeli, bir yanıyla sükuna ermiş denizler gibi sakinidir.

Ömrünü bu mazlum milletin gençlerinin ufkunu yükseltmeye, onları istikbale hazırlamaya adayan Gemuhluoğlu'nun daha gencecik bir fidanken dahi bütün hayali; gençliğin faaliyetlerini düzenleyen müesseseler vücuda getirmektir. Bunu o kadar yürekte ister ki elli yedi yaşında hayat sahnesinden çekilinceye

kadar bu hedefine doğru dev adımlarla yürür. Allah vergisi bir teşkilatçılık ruhuyla, Anadolu gençlerinin bir araya geldiği bütün sosyal alanları, çok kısa sürede fikir ve sanat üretilen birer okul havasına büründürür. Birbirinden çok farklı insanları ve müesseseleri kaynaştırmakta profesyoneldir.

Eylem Adamı

Asıl özgürlüğü yakalayanların, nefesine köle olmuş modern insanın aksine kalbi selime ermiş mistik insanlar olduğuna inanır. Gemuhluoğlu da mistiktir ama miskin değildir. Eylem adamıdır. Mareşal'in vefatında Harbiye'deki Ordu Komutanlığı'na giderek bayrağı yarıya indiren, Beyazıt Camii'nde Fevzi Çakmak'ın tabutunu resmi makamlara teslim etmeyerek, omuzlarda Eyüp Sultan'a kadar götüren gençlerin önünde yürüyen yirmi sekiz yaşında bir delikanlı vardır ve adı Fethi'dir. Fethi Gemuhluoğlu Hakkın sesi olmakta hep en önde ve tetiktir. Milli manevi meseleler söz konusu olduğunda kutsal bir öfkeyle meydana çıkar. Kıbrıs mitinginde de yine en yiğit ses ona aittir.

Sen Hiç Namaz Kıldın Mı?

'Klas' soruları ve esaslı cevapları vardır daima. Onun seçme sınavlarından geçemeyen, hayatın imtihanlarından da kolay kolay geçemez, sıkı duruş gerektiren mevzilerine yerleşemez. Mesela Allah'ın kendi suretinde yarattığı bir kula âşık olmadıysan, Hakk'a, hakikate de âşıklık istidadın yok demektir onun için. Gidip bir koşu âşık olup gelmen gerekir. Çünkü o, bir dağ başında, bir ağaçla baş başa kalsa, o ağaca âşık olacak fitratta 'âşık' bir adamdır ve âşksızlığa dayanamaz. Bu bitimsiz millet aşkı ona, müdafaa edemediğin bir mıntıkanın türküsünü söyleme hakkını bile kendisinde bulmayacak kadar bir şahsiyet asaleti ve dirayet vermiştir. Soruların en güzeli olan "Sen hiç âşık oldun mu" sorusuyla; bu çağın gençlerine geçmişin soylu aşklarını hatırlatmak, onları sarsmak, uyandırmak ister. Yine sorduğu tarihi sorularından biri, "Sen hiç namaz kıldın mı" sorusu da çoğu alını secdeli genci, namazın hakikatine ermeye davet eden ürpertici, insanı kendine getirici, bilinçli bir sorudur.

Büyük rüyalar görmeye davet eder gençleri. Eğer milletin mu-kaddesatını bayraklaştırıp büyük davaların hamalı olamıyorsan, büyük rüyalar göremiyorsan, senin ayakların yokuş tırmanmaya dayanıklı değil demektir. "Hayalleriniz, düşleriniz büyük olsun. Büyük rüyalar görün. Osmanlı bir rüyanın eseridir" der sık sık. Para, mideyi değil kalbi ve ruhu doyurmak için harcanan bir şeydir onun için. Parayı sol eliyle tutanların rahlesinden geçmiştir. "Cebinde tek liran var; ne yaparsın?" sorusunun cevabı, mutlaka, bir kitap almak veya sinemaya tiyatroya giderek yatırımını sanata yapmak olmalıdır. Ve düşüğümüz yeri gösterircesine şöyle der: "Sanatla başladı yurdumuzda yabancılaşıma yine sanatla kalkacağız ayağa."

Kutsal Vazife

Mesleği, genç yetiştirmektir. İstanbul'un çeşitli liselerinde öğretmenlik yaparken de İstanbul Spor ve Sergi Sarayı Müdürlü-

ğü görevlerinde bulunurken de Küllük'te, Türk Kültür Ocağı'nda, Milliyetçiler Derneği'nde, işyerinde, evinde bütün ömrü boyunca sadece insan yetiştirmekle ilgilenir. Onun vazifesi, tırtılın kelebeğe dönüşmesine vesile olmaktır.

Fethi Gemuhluoğlu'nun tavrındaki, tarzındaki, edasındaki Allah vergisi içtenlik, genç yürekleri bir ordu gibi ardına toplamasına kâfi gelir. Kalplerinden köprü kurduğu gençler arasında sadece bir kesim değil Türkiye'nin bütün renkleri vardır. Ve onlar sert yağmurlarda ıslanmasın diye şemsiyesini geniş açar. Anadolu kıtası büyüklüğündeki gönlünde gençlere güven dolu sevgi dolu bir vatan kurar.

Sağlığında az yazan ama hakkında her türlü dünya görüşüne mensup kalem erbabının çok yazı yazdığı bir adamdır. O'nun için yazılanlar ciltlerce kitap tutar. Sadece yaşadığı zamanlarda elinden tutup gönlünü açtığı gençler değil, kendisini hiç görmedikleri hâlde hayatından, yazdıklarından beslenen gençler de onu konuşmakta, onu yazmıştır, yazmaktadır. Yani onun ışığı, vefatından sonra da gönülleri aydınlatmaya, zihinleri diri tutmaya devam etmektedir. Elbette bu da bir sırdır. Bu sır, iyilerden olan ve ömrünü iyilik uğruna harcayan veli gönüllü Gemuhluoğlu'na Rabbimizin bir ikramıdır.

Oğlu Ali'ye Mektup

Oğlu Ali'ye yazdığı mektup muhteşem mesajlar içerir. Dünya edebiyatında mektup türü içerisinde ikinci bir örneği yoktur. Mektup, bir babanın oğluna yazdığı mektup gibi görünse de aslında görkemli bir hitabedir. Gençlerin bir meşale gibi elden ele dolaştıracakları, duvarlarına asacakları yeni bir gençliğe hitabedir. Mektupta altı çizilesi, zihne kazınılmalı, kalbe yerleştirilmesi mü-kemmel cümleler vardır. Özellikle okumak üzerinde durur.

"Yeni bir dünya kurulacaktır. Ona hazırlanınız ve çok iyi okuyunuz" der ve ekler, "Senin tek eksiksin, yirmi dört saatlik günde otuz saat okumamandır."

Gençlere Güvenir

Gençler onun can kardeşi, yol evladı o ise gençler için güzide bir ağabeydir. Onu en çok üzen dertsiz, davasız, sahip çıkılmayan gençlerdir. Sahip çıkamadığı, ulaşamadığı gençlerin de izdirabını kalbinde hisseder. Yine en büyük mutluluğu da vatansever, imanlı gençlerdir. Gençlere güvenir, onlardan ümidini asla kesmez. Gençlere sadece burs vermez; aşk verir, ümit verir, heyecan verir. Bir seferinde Ergün Göze'ye "Bugün alını secdeli, gönlü secdeli üç genç adam geldi. Türkiye'nin istikbalinden eminim artık" der. Yedi Güzel Adam'dan biri olan Mehmet Âkif İnan, onun gençliğin üzerindeki hakkını şöyle özetler:

"Binlerce mümin gencin önünde o durdu dağlar gibi. Yol gösterdi, erzak taşıdı, savaşmayı öğretti. Hepimizin kusağında ekmeği vardır, hepimizin içinde onun kök saldırdığı bir ışık ağacı var. Kelâmın en zarifini, edebinin en kâmilini, siyasetin en ferasetlisini, edebiyatın en muhtevalısını onun aziz varlığında erimiş bulduk."

SON TEKİRİN İNGİLİZCE



TÜRKİYE ÇEVİRMENLER DERNEĞİ ÇEVİRMENLERİNDEN VE www.ingilizcebitmistir.com'UN SAHİBİ, EFSANE HOCA MUSTAFA ÖZALP İLE KRONİK HÂLE GELEN İNGİLİZCE ÖĞRENEMEMİZ HAKKINDA KONUŞTUK. KENDİNE HAS BİR İNGİLİZCE ÖĞRETME METODU OLAN ÖZALP, ÇOK KISA BİR SÜREDE İNGİLİZCEYİ BİTİRMEK VE DİLDE GELİŞME KAYDETMEK KONUSUNDA SADECE İDDİALİ DEĞİL, AYNI ZAMANDA DİL ÖĞRENEMEME HAKKINDA KAFA YORAN BİR DÜŞÜNÜR.

Dil öğrenmek günümüzde o kadar önemli görülüyor ki birçok önemli dalda eğitim %100 yabancı dilde. Dil öğrenmenin önemi sizce nedir? Ayrıca bir branşı başka bir dilde öğrenmek ne derece sağlıklıdır?

Son zamanlarda birçok üniversitede "%100 İngilizce eğitim veri-

yoruz." söylemleri arttı. Gel gelelim bunun gerçekliği yok denecek kadar az. Çünkü bu seviyede ders anlayacak ne öğrenci var ne de bu dersi anlatacak hoca. Ülkemizde verilen İngilizce eğitimi ortada. İngilizce öğretmenlerinin yurt dışından gelen heyetle tercüman vasıtasıyla konuştuğu bir ülkeyiz.

Kendi dilinizde anlayamadığınız bir konuyu mesela katli integralleri İngilizce bir kaynaktan çalışırsanız çok kısa bir sürede öğrenebilirsiniz. Bizim kaynaklarımıza göre çok daha basit ve anlaşılır bir dil kullanılıyor. Tabi bunun için İngilizce bilmek gerekiyor.

İngilizce ile çok erken yaşlarda tanışmamıza ve yıllar süren eğitim almamıza karşın İngilizceyi anladığını ama konuşamadığını söyleyen milyonlar var. Sorun nerede? İngilizce bu kadar zor bir dil mi?

İngilizce dünyanın en kolay dilidir. Bu bizim sloganımız aynı zamanda. Dünyanın bir ucundan bir ucuna Rusça, Almanca, Fransızca konuşarak gidemezsiniz. Ancak İngilizce konuşarak her yeri gezebilirsiniz. İngilizce bu kadar kolay olmasa milyarlarca insan bu dili konuşamazdı.

İngilizce dünyanın en aptal dilidir. Sistematik bir dildir. Müfredatımızı da üzerine kurguladığımız sadece 3 cümle yapısından oluşmaktadır. Yani siz ne kurarsınız kurun, size karşıdan ne gelirse gelsin bu 3 cümle yapısına plasedir. Ne tesadüftür ki Türkçede de sadece 3 cümle yapısı vardır. 4. bir cümle yapısı ne İngilizcede ne Türkçede vardır. Bu yüzden İngilizce dünyanın en kolay dilidir.

Maalesef Türkiye İngilizce eğitimi konusunda sistem çöplüğüne dönmüş vaziyette.

Taktik, teknik, kısa yol, pratik yöntem, uykuda öğrenme, hipnozla öğrenme, kur sistemi, boşluk doldurma, şık işaretleme gibi dünyada eşi benzeri olmayan sistemlerle dolu bir saçmalıklar dizesi.

Bir dilde amaç cümle kurmaktır. Cümle kurmayı bilen konuşur okurlar ve yazar.

Milli eğitimde lise son sınıfa kadar 1400 saat İngilizce eğitimi veriliyor. Sonuç ortada. Ezberlenen 4-5 cümle. Ömrümüz boyunca insanlarla tanışamazsınız, nerelisiniz, yaşınız kaç diye soramazsınız. Bu 4-5 cümle bitince "Anlıyorum ama konuşamıyorum." diyorlar. "O 4-5 cümleyi anlayıp nasıl cevap verdin?" diye sorarlar adama.

Anadilinden başka bir dil kendi kendine öğrenilebilir mi?

Kendi kendinize öğrenebilirsiniz. Zaten şu an Türkiye'de İngilizce bilenler genel itibarıyla kendi kendilerine öğrenmişlerdir.

Bir dili konuşmak için 3 şey lazım.

- 1- İngilizce bilmek
- 2- İngilizce konuşacağınız konu ile ilgili İngilizce literatürü bilmek
- 3- Konuşacağınız konu ile ilgili Türkçe literatürü bilmek

Malazgirt savaşını İngilizce olarak anlatabilecek Türkiye'de kaç tane İngilizce öğretmeni vardır?

Bırakın İngilizceyi Türkçede psikoloji ile ilgili bu branşta eğitim görmüş insanlar dışında kaç kişi konuşabilir.

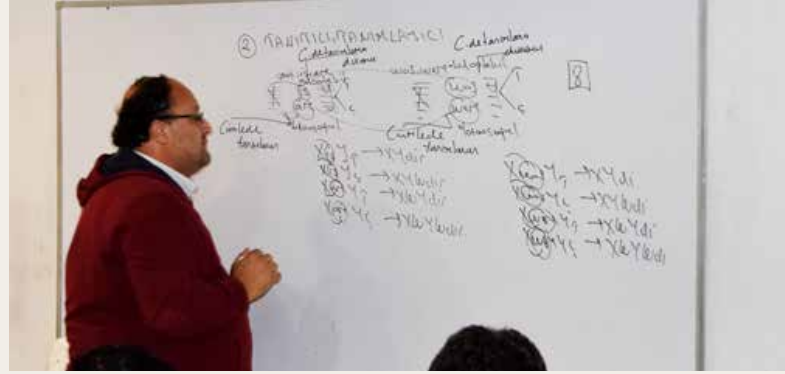
Boş kafa ile anca boş boş konuşulur. İngilizce bir konuda konuşmak için hem Türkçede hem İngilizcede literatürü, konuyu bilmek olmak gerekir.

İngilizcebitmistir.com adında bir siteniz var. Verdiğiniz kurslar da bu isim üzerinden devam ediyor. Çok iddialı bir isim değil mi? Gerçekten İngilizce bitiyor mu?

Normalde ODTÜ matematik mezunuyum ancak yaklaşık 28 yıldır İngilizce dersi veriyorum. Ayrıca Türkiye çevirmenler derneği Eskişehir şubesi kurucusu, başkanımı. Türkiye'nin birçok ilinde öğrencilerim oldu. Bugüne kadar yaklaşık 10.000 kişiye eğitim verdim. Hali hazırda 300'e yakın öğrenciye tek başıma eğitim veriyorum. Bir çok profesör, devlet görevlisi, TSK mensubu hatta İngilizce öğretmenine ders verdim. Benim öğrencilerimin %90'ı tavsiye üzerine geliyorlar. Dededen başlayıp toruna kadar eğitim verdiğim insanlar bile var. Ödevlerini yapmadığı için kaydını sildiğimiz insanlar bile arkadaşlarına bizi tavsiye ediyor. 100 saatlik eğitimle bu işin en ileri düzey dahil bittiğine şahidimiz çoktur. Kendinizdeki değişimi 7 saatlik bir dersten sonra bile çok rahat görebilirsiniz.

Van, Trabzon, Adana, Çanakkale gibi uzak şehirlerden derse geliyorsa insanlar bir bildikleri vardır.

Bizden ders alıp kendine yer açan arkadaşlarımız bile var. Sadece öğrenmiyorlar öğretecek seviyeye de geliyorlar.



İnternet sitenizde "Böyleysen gelme!" diye bir kısım var. Bu ne ifade ediyor? Çok ciddi bir altyapı mı lazım İngilizce öğrenmek için?

Ders çalışmayacak olan kişilerle vakit kaybetmeyi sevmediğimiz için sitemizde öyle bir bölüm oluşturduk. Sihirli değnek arayanlar, günde 2 saat ayna karşısında geçirip 2 saat derse ayıramayanlar, ödev yapmayanlar, taktik, teknik, kısa yol gibi şeyler arayanlar gelmesin diye katılımcıyı daha başlamadan uyarıyoruz.

Önerileriniz neler? Uygulama/takip edilecek bir site/dinlenilmesini tavsiye ettiğiniz bir kanal vs.

Piyasadaki tabiri caizse "vatan hainliği" yapan bazı kurumlara gidip para kaptırmasınlar. Kendileri sistemli bir şekilde çalışarak çok daha fazla verim elde edebilirler.

Sitemizde "basında biz" kısmında 80'e yakın yazı var, onları okusunlar zaten bir yol haritası çizeceklerdir.

Orijinal yayınları takip etsinler. Türklerin yazdığını değil de anadili İngilizce olan yazarların kitaplarını alsınlar. Piyasada var olan level diye adlandırdıkları Cin Ali kitaplarından uzak dursunlar, direkt literatür takip etsinler.



O bir tarihçi, radyocu, programcı, seyyah, araştırmacı, yazar, fenomen... Bir koltukta çokça karpuz taşıyan değerli bir ismin, Talha Uğurluel'in karpusunu çaldık bu sayımızda. Hem yeni çıkacak kitabını hem de son yılların pek hararetili konularından biri olan tarih dizilerini sorduk. Biraz özeleştiri yaptık az biraz da vurduk sazın teline. Bereketli olsun.

Koskoca Bir Nesli Tarihten Soğuttuk

SÖYLEŞİ:
MELİH KAHRAMANLAR

Bu sayımızda biraz eğitimin konuşulmayan taraflarını konuşalım istedik. Tarih de maalesef okullarda bilinçten yoksun bir şekilde öğretiliyor yıllardır. Köklerimizi bir türlü bulamamamız, hafızasız kalmamız bugünü, gençliği, vizyonumuzu nasıl etkiliyor sizce?

Türkiye'de tarih öğretme metodunu yeniden gözden geçirmemiz icap ediyor. Biz koskoca bir nesli anlaşıma ve kongre maddeleriyle tarihten soğuttuk. Bu şekilde bir tarih anlatım ve öğretim şekli olmaz. Tarihte amaç akılda kalıcı bir şekilde tarihî suuru vermektir. Bu nasıl olur? Bir, hikâye diliyle olur. Hikâye dilinden kastım menkıbe tarzı bir anlatım değil ama gerçek olaylar, gerçek şahıslar ve sanat eserleri; olay, mekân, şahıs ve zaman dörtgeninde sunulabilmelidir. Bir de bu teknoloji kullanılarak yapılırsa tadından yenmez.

Tarih ilmi neden bu kadar önemli? Bulduğumuz şehrin tarihini, tarihi yapılarını, Osmanlıyı, padişahları bilmesek ne kaybederiz?

Fatih Sultan Mehmet'in büyüklüğünü, Yavuz'un kararlılığını, Ab-

dülhamid Han'ın siyasilğini, Alparslan'ın adanmışlığını, Nureddin Zengi'nin diğergamlığını, Selahaddin Eyyubi'nin hedefe kilitlenmesini bilmeyen; Osman Gazi'nin Kur'an karşısındaki saygısı kulağına fısıldanmamış bir genç birçok manevi dinamikten eksik kalacaktır. Hollywood filmleriyle, birtakım teknolojik bilgisayar oyunları, pembe dizilerle, romanlarla, Da Vinci Şifresi gibi hem romanı hem filmi yapılan yapıtlarla birçok şey aşılırken bunlara karşı gencimizi en güçlü tutacak şey tarih suurudur.

Son zamanlarda halkta karşılık bulan yerli ve yabancı dizilerde tarihî şahsiyetlere ağırlık verildiğini görüyoruz. Bunun en

FATİH SULTAN MEHMET'İN BÜYÜKLÜĞÜNÜ, YAVUZ'UN KARARLIlığını, ALPARSLAN'IN ADANMIŞlığını, NUREDDİN ZENGİ'NİN DİĞERGAMLığını, OSMAN GAZİ'NİN KUR'AN KARŞISINDAKİ SAYGISINI BİLMİYEN; HOLLYWOOD FİMLERİYLE, BİRTAKIM TEKNOLOJİK BİLGİSAYAR OYUNLARIYLA, PEMBE DİZİLERLE, ROMANLARLA, DA VINCI ŞİFRESİ GİBİ HEM ROMANI HEM FİLMİ YAPILAN YAPITLARLA BİRÇOK ŞEY AŞILIRKEN BUNLARA KARŞI GENCİMİZİ EN GÜÇLÜ TUTACAK ŞEY TARİH SUURUDUR.

güzel örneklerinden biri Diriliş. Yıllardır uyanmayan fetih ruhunu bu dizi ile gençlerde hissedebiliyoruz. Bu konuda neler söylersiniz?

Dizi ve roman meselesi yıllardır kanayan yaramızdı. Oryantalist bakış açısıyla hazırlanmış, yabancı kaynaklardan beslenmiş, yabancılara ait sanat/kültür/dini anlayışı barındıran diziler -hele hele atalarımızı anlattığını iddia eden ama atalarımızın giyim kuşamıyla, harem-hamam adabıyla vs. alakası olmayan fantastik Osmanlı dizileri- bize bambaşka ve çarpık bir ecdat sunmaya başlamıştı. Fakat Ertuğrul, Filinta gibi diziler entrikasız, fuşiyatsız da reyting alınabileceğini yayıncılara göstermiş oldu.

Bu dizilerde genç arkadaşların ilgisini çeken nokta ne olabilir?

Bir adam ki hem yakışıklı hem inançlı hem ceddine saygılı hem iyi bir savaşçı hem de çok çalışkan. Bir de diğer dizilere bakalım. Bir adam yakışıklıysa çapkındır, akli havadadır, tüm ilgisi kadınlardır. Tarih dizileri zaten başka bir konu. Ağzına zembek akıtılarak, kulağına Kur'an okunarak ölen bir tane adam gösterin bana. Hepsini hayırsızlık içinde, fitne fücur, arkadan çukur kazma, dedikodu, normal yolla ölen kimse yok, herkes zehirleniyor. Halbuki Diriliş Ertuğrul'da çok güzel örnekler görüyoruz. Muhyiddin İbn-i Arabi hazretleri önünde iki büküm devlet liderleri, oba reisleri görüyoruz. Bunlardan fazlası vardı bizde. İşte bu örnekleri gençlerin görmesi gerçekten çok önemli.

Periscope yayınlarınızla teknoloji ile kuşaklar arası bir köprü kuruyorsunuz. Bu fikir nasıl oluştu ve gelişti? Nasıl geri dönüşler alıyorsunuz?

2 yıl önce Instagram fenomenleri ile bir Kapadokya programına davet edilmiştim. Katılımcı arkadaşlar benim tarih sevgimi, tarih ile sanatı sentezleme gayretimi görünce Periscope'tan bahsettiler ve orada bir şeyler yapmam konusunda beni gayretlendirdiler. Uygulama önce pek hoşuma gitmedi çünkü ne yazık ki şer ellerde çirkin amaçlarla da kullanılıyordu ama sonra dedim ki hiçbir sosyal medya programının iyisi kötüsü olmaz. İyi kullanırsan iyidir. Tebliğ bir Müslümanın hayatında olmazsa olmaz bir unsurdur. Ben de her gün geziyorum. Her gün bir memlekette konferans veriyorum. Sabah uçağıyla gidiyorum. Akşama kadar orada cami, han, hamam, köprü ne varsa kabir kabir dolaşıyorum. Ben bunları dolaştığımda acağı telefon, canlı canlı insanlara da anlatayım dedim ve başladım. İki sene oldu. Şu an Periscope takipçi sayım Twitter'ı geç-



mek üzere, hatta geçtiğimiz aylarda Periscope'un Türkiye fenomeni ilan edildim. Her programda 10-20 bin canlı izleyicim oluyor. Geçen hafta İtalya turum vardı. Vatikan'ı gören Melek Şatosu'ndan yaptığım yayın 14 bin kişi tarafından izlendi. Düşünün 14 bin kişi. Bir konferans salonuna en fazla 2 bin kişiyi doldurursunuz. İşte böyle bir Periscope maceramız başladı. İstikrarlı bir şekilde devam ediyor.

Tarihi olmak isteyenler kendilerine nasıl bir yol haritası çizersinler? Tarihiye ihtiyacımız var mı?

Son yıllarda yanıma birçok genç geldi tarihle ilgilenen. Onlara diyorum ki bir işi gerçekten seviyorsanız yapın. Çünkü seviyorsanız ömür boyu tatilde gibi olursunuz. Ben bazen normal bir mesaili bir insanın çalıştığının on katı, yirmi katı çalışıyorum. Bazen oluyor ki on gün evime hiç gidemiyorum ama yorulmuyorum. Niye? Çünkü ben bu işi seviyorum. Arkadaşlara tavsiyem; sevdiğiniz işi hedeflesinler. Tarihi seçecekler ise bu konuda en iyi olacaklar ise yapsınlar. "Öğretmen olurum, bir okula kapağı atarım, maaş sahibi olurum, sonra emekli olurum..." gibi basit hedefleri varsa hiç düşünmesinler.

Yabancı kaynaklardan Osmanlı tarihini öğrenmek bir handikap mıdır?

Harf İnkılabı sonrasında bize ait olan kaynaklar acımasızca yasaklandı. Kapatıldı. Arşivlerde kilit altında tutuldu. Yabancıların bizim hakkında anlattıkları ise alabildiğine özgür ve serbest bırakıldı. Böyle olunca tek taraflı bir gıdalanma söz konusu oldu. Bizim gençliğimiz tarihi dekolte elbiselerle gezen, onun bunun ayağına çelme takan, testere filmindeki adamdan daha çok adam öldüren Hürrem Sultan'dan öğrenmeye başladılar. Ama artık Türkiye çok değişti. Arşivlerimiz açılıyor. Tasnif ediliyor. Son derece duyarlı sanatçı ve sanat tarihçilerimiz açılan bize ait eserlerin ışığında bugün gençlerin daha iyi anlayacağı eserler hazırlıyorlar. Benim kitaplarımda da bize ait kaynaklar taranmış, o mekânlara gidilmiş, fotoğraflar çekilmiş, minyatürlerle/gravürlerle süslenmiş ve gençliğe böyle arz edilmiştir.

ARLILIĞINI, ABDÜLHAMİD HAN'IN SİYASİLİĞİNİ, ALMLIĞINI, SELAHADDİN EYYUBİ'NİN HEDEFİ KİLİTLEN-SAYGISI KULAĞINA FISILDANMAMIŞ BİR GENÇ BİRÇOK

TARİH DİZİLERİ ZATEN BAŞKA BİR KONU. AĞZINA ZEMZEM AKITILARAK, KULAĞINA KUR'AN OKUNARAK ÖLEN BİR TANE ADAM GÖSTERİN BANA. HEP Sİ HAYIRSIZLIK İÇİNDE, FITNE FÜCÜR, ARKADAN ÇUKUR KAZMA, DEDİKODU, NORMAL YOLLA ÖLEN KİMSE YOK, HERKES ZEHİRLENİYOR. HALBUKİ DIRİLİŞ ERTUĞRUL'DA ÇOK GÜZEL ÖRNEKLER GÖRÜYÖRÜZ.

BİZİM GENÇLİĞİMİZ TARİHİ DEKOLTE ELBİSELERLE GEZEN, ONUN BUNUN AYAĞINA ÇELME TAKAN, TESTERE FİLMİNDEKİ ADAMDAN DAHA ÇOK ADAM ÖLDÜREN HÜRREM SULTAN'DAN ÖĞRENMEYE BAŞLADILAR.

Yaşadığımız bu asırda modernite bir nevi unutkanlık yapıyor. Bunu mimaride, yeme, içme alışkanlıklarında, giyim kuşamda, sanatta, sokakta fazlasıyla görüyoruz. Siz örneğin bir Mimar Sinan, bir Mevlana, bir Yunus Emre olsaydınız bu unutkanlığı, tabiri caizse bu uyurgezerliği nasıl yorumlardınız? Ne öğütlerdiniz?

Bu unutkanlığın sebebi bizim gençlerimiz değil. Mesela bugün Üsküp, Bağdat deyince ne geliyor bizim gençlerimizin aklına? Hâlbuki Yahya Kemal Üsküplü, Ahmet Haşim Bağdatlı. Bu ne demek? Birileri son bir asırda bize, bize ait değerleri, bizim izimizin olduğu mekânları ve hatıraları unutturmıştır. Bu yanlış gıdalanma dolayısıyla bugün gençlerimizde ne yazık ki bir cehalet söz konusu. Gençleri geçtim, camideki amcalar bile namaz kıldığı camideki o mermer işlemenin farkında değil. Bilmediği için zaten ne yapıyor, o mermerleri yeşile boyayıveriyor. Hani cennete gitmeyi arzu ediyor ya çok büyük sevap kazandığını düşünüyor mermeri yeşile boyayarak. Bu bizim kaybolmuş üç neslimizin hepsinde var.

Zaman makinesi icat olsaydı hangi döneme, kimin yanına gitmek, neye müdahale etmek, neye şahit olmak isterdiniz?

Memlükler dönemine gitmeyi çok isterdim. Memlukler, Moğolları yenen tek devlettir. Kültürleriyle, sanatlarıyla bir numaradılar. İslam sanatının zirvesidirler. Onların dönemine gidip o taş ustalarını görmek, askerî dehalarını ve Moğolları nasıl yendiklerini öğrenmek, Kur'an-ı Kerim aşklarını görmek, insan yetiştirme sistemlerine şahit olmak isterdim. Memluk, kölemen demek, köleler devleti. Köle çocukları alıp onları hiç üzmeden, küçümsemeden geleceğin komutanları ve devlet başkanları hâline getirebiliyorlardı.

İlk kiblemiz Kudüs'le ilgili yeni bir kitabınız çıktı. Nedir hikâyesi?

Üç kutsal şehrimizin bilinmemesi içimde bir hicran, bir yaraydı açıkçası. Mekke'nin, Kâbe'nin bile tarihi bilinmiyor. Kâbe'yi son kez IV. Murat'ın yaptırdığından bihaberiz. Oraya gidip Kral Fahd, Kral Faysal kapılarını öğreniyoruz ama Murat Kapısı'ndan bihaber dönüyoruz. Kudüs de hepimizin kalbinin bir köşesinde ama Kudüs'ten de habersiziz. Kubbet'üs-Sahra neresi, Mescid-i Aksa neresi gibi saçma bir tartışma hâlâ yapılıyor. Peygamber'den, sahâbeden, Memlük'ten, Eyyubilerden, Selçuklulardan, Osmanlı'dan yani bizden bir hatıra barındıran bir coğrafya orası. 1073'te yani Malazgirt'ten 2 sene sonra kurulan, başkenti Kudüs olan bir Türk devletinden hiçbirimizin haberi yok. Artuk Bey'in mezarının orada olduğunu bilmiyoruz. Bunu gibi daha bir sürü detayın tek tek bulunması icap ediyordu. Ben yıllardır gidip geliyorum, bu eksik-

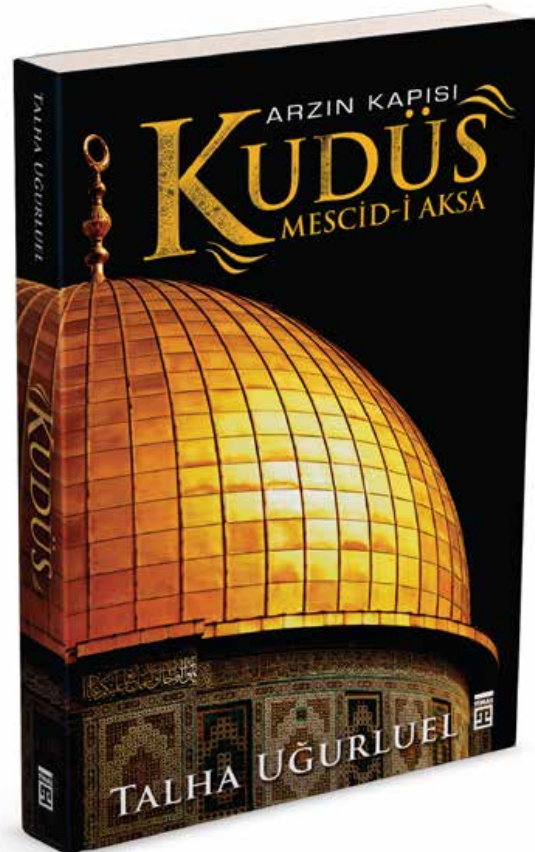
likleri görüyordum. En sonunda niyet ettik, böyle bir çalışmanın içine girdik. Birçok destek aldım. Türkiye'yi seven Filistinlilerden tutun başka din mensuplarından aldığımız bilgilere kadar, tabiki TİKA'nın da muhteşem desteği ile gerçekten muhteşem bir ekip çalışması oldu. İkinci kitap "Kudüs Eski Şehir", üçüncü kitap -inşallah- Filistin Toprakları olacak.

Okuyucularımıza bir mektubunuz varsa iletelim.

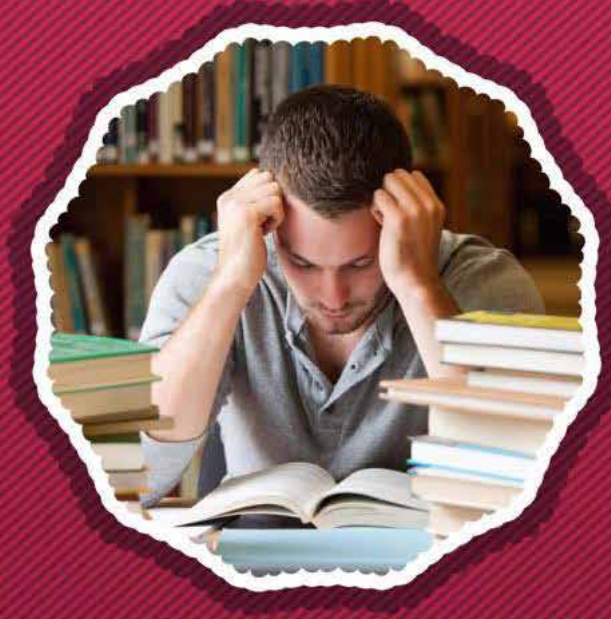
İmam-hatipli kardeşlerimiz için şunu söyleyeyim: Marmara Üniversitesi Sanat Tarihi'nde çok sevdiğim bir hocam vardır, Selçuk Hoca. O derdi ki "En iyi sanat tarihçileri ilahiyatçılardan çıkar." Siz ki Kur'an-ı Kerim'i kendi yaşitlarınızdan daha iyi biliyorsunuz. Hadisi şeriflere daha vâkıfsınız ve dinî altyapınız çok daha iyi. Bizim kültürümüz, sanatımız, tarihimiz dinimizle hep ortak hareket etmiştir. Siz de bu bakış açısı ile sanat tarihimizi, köklerimizi, Mekke, Medine ve Kudüs'ümüzü o gözle daha iyi kavrayacaksınız. Sadece sınıfınızın değil insanlığın öğretmeni olmayı hedefleyin. Adımlarınızı büyük atın.

Gençlerimize bir türkü armağan edin hocam, varsınlar bu sohbetin üstüne bir türkü dinlesinler.

Yıllarca radyoculuk yapmış birine güzel bir soru 😊 Ben bu türküyü ne zaman dinlesem, aklıma tarihte diz dize oturup yanlarında bulunmak istediğim büyüklerimiz gelir. Belki bunu yazan kıza sevdasından yazmıştı ama ben bu türküyü her dinlediğimde bize unutturulan Selçukluyu, Osmanlı'yı, değerlerimizi hatırlıyorum: "Ben Bir Selvi Boylu Yardan Ayrıldım." Oradaki selvi boylu yar bana maneviyatımızı sırtlamış atalarımız gibi gelir. Lütfen gençlerimiz bu türküyü bir de gözle değerlendirsinler.



"RABBİM! KOLAYLAŞTIR ZORLAŞTIRMA,
RABBİM HAYIRLA SONUÇLANDIR"



My God, make easy not difficult.
My God, may the ending be completed in goodness.

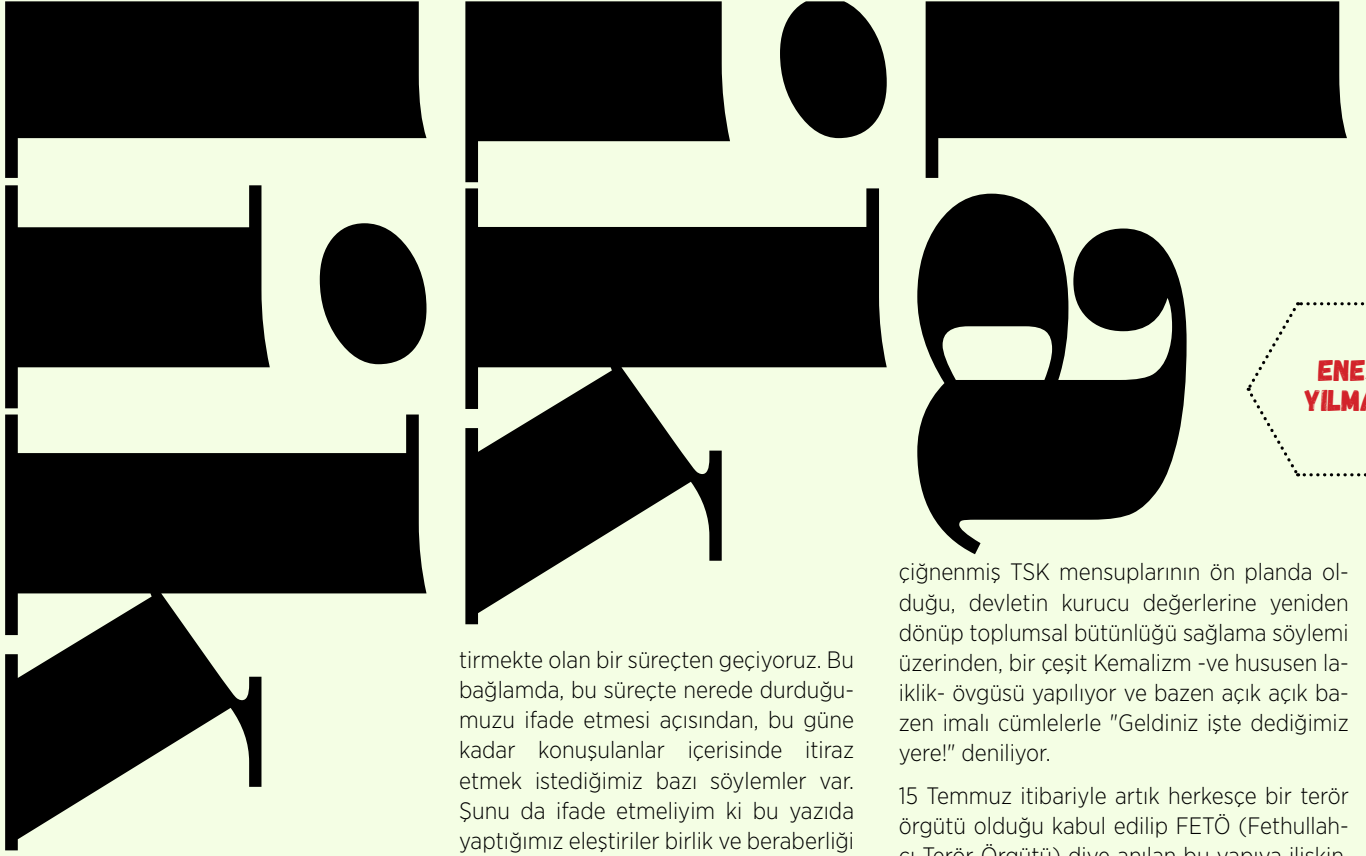
رَبِّ يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ رَبِّ اِتِّمِّمْ بِالْخَيْرِ

Finallerde
Başarılar
Dileriz

önderGENÇ

Twitter: OnderGenclik | Facebook: ondergenclik

HER DERDE DEVA EHSANİEVİ KAVRAMI:



ENES
YILMAZ

Her ne kadar birçok asker bu tabiri pek kabul etmese de bir askerî darbe girişimi atlattık. Fakat hâlâ tehlikenin geçmediği veya hasarların onarılmadığı kabul ediliyor. Adli süreç devam ediyor, her geçen gün o gece ve öncesine dair yeni şeyler öğreniyoruz. Yani henüz, ortada nihayete ermiş bir durum yok. Binaenaleyh bu konuyu kapsamlıca değerlendirmek için erken. Fakat şu anda hem devlet yapısını hem de toplumun siyasete bakışını deği-

tirmekte olan bir süreçten geçiyoruz. Bu bağlamda, bu süreçte nerede durduğumuzu ifade etmesi açısından, bu güne kadar konuşulanlar içerisinde itiraz etmek istediğimiz bazı söylemler var. Şunu da ifade etmeliyim ki bu yazıda yaptığımız eleştiriler birlik ve beraberliği zedeleyici söylemler değil bilakis bu tip söylemlere cevap niteliği taşımaktadır.

Darbe girişiminde sonra, televizyondaki açık oturum programları daha önce hiç olmadığı kadar izlenmeye başladı. Emekli askerler, itirafçılar, konuyla yakından ilgilenen gazeteciler derken 5-6 saatlik programlar yapıldı, çok da ses getirdi. Genel olarak medyada ama spesifik olarak bu programlarda, özellikle Ergenekon ve türevi davalarda hukuku

çiğnenmiş TSK mensuplarının ön planda olduğu, devletin kurucu değerlerine yeniden dönüp toplumsal bütünlüğü sağlama söylemi üzerinden, bir çeşit Kemalizm -ve hususen laiklik- övgüsü yapılıyor ve bazen açık açık bazen imalı cümlelerle "Geldiniz işte dediğimiz yere!" deniliyor.

15 Temmuz itibarıyla artık herkesçe bir terör örgütü olduğu kabul edilip FETÖ (Fethullahçı Terör Örgütü) diye anılan bu yapıya ilişkin, yapıp etmelerini insanlık dışı bulup reddettiğimiz PKK/İŞİD gibi örgütlerin ortaya çıkma ve palazlanma, kendilerine bir sosyolojik taban bulabilme süreçlerine ilişkin yaptığımız değerlendirmelere benzer bir değerlendirme yapmaya çalışalım. Laiklik acaba bugün yaşadığımız problemin çözümü müymüş, sebebi mi?

Balyoz davasında tutuklu yargılanmış, SAT komandosu bir binbaşımızın demeçlerini aktaracağım:

"Bir arkadaşımı yanlış anlaşılabilir diye namaz kıldığı için uyarıştım. Ama o arkadaşım o davranışın dışına hiç çıkmadı. 'Ben bir gün öyle bir gün böyle davranmıyorum. Beni tanıyın.' dedi. Ben onu korumaya çalıştım her zaman. Hiçbir zaman bu tarafa da kaymadı o çocuk. Ama siz bir inanç doğrultusundan bir sebeple yön değişikliği gösteriyorsanız onda bir sıkıntı vardır."

Çok güzel mesajlar içeren bir paragraf değil mi? Biraz irdeleyelim. Arkadaşını, namaz kıldığı için uyarış. Sebep, yanlış anlaşılabilir olması. Namaz kılmak ne açıdan yanlış anlaşılacak? Olay ne yani? Anlatırken hiç garibine gitmiyor Binbaşımızın. Sonrasında, o arkadaşın inancını hiç gizleme gereği duymadığını, bir inançtan dolayı yön değişikliği göstermenin yanlış olduğunu söylüyor. Çok güzel, peki böyle davranan diğer subayların akıbeti nice olmuştu TSK'da? Tabii mezkûr subayın akıbeti ne oldu onu da bilemiyoruz, büyük bir ihtimalle birkaç YAŞ içerisinde ihraç edilmiştir.

Diyoruz ki, bunlara bukalemun demek bukalemuna hakaret olur. Tamam, kabul. Peki aslan gibi kendini belli edenler kaç sene barınabilmiş kurumdaki? 2000'lere kadar neredeyse her sene, insanlar onar yüzer 'irtica' suçlamasıyla ordudan ihraç edilmiyor muydu? Bakın 28 Şubat'ın etkisi ve sair olgulardan bahsetmeden, sadece ordu bünyesindeki durumu ele alıyorum.

Demece devam:

"1993 yılında Lucky-S uyuşturucu gemisi krizi olduğunda tim komutanı olarak görevdedim. Tim bütünlüğünü sağlamak için bir otelde yemek düzenledim. İki astsubay personel bu yemeğe katılmak istemedi. Sebebinin ise yılbaşını içkili yerde kutlamanın inançları gereği doğru olmadığını söylediler. O iki personel den biri TSK'dan yüksek askeri şura kararıyla atıldı. Ve atılırken de SAT Komutanlığı'nın koridorlarında 'Menderes'i de bu subaylar astı. Beni atsalar çok mu?' diye bağırarak çıktı ordudan. Diğer astsubay Akıncılar üssünde bu fenalıkları yapmak için üsse giden timin içindeki astsubaydı. İsmi, ailesini düşünerek açıklamak istemiyorum."

İkinci astsubayın akıbeti malum, darbeye katılmış. Birinci astsubay ise oldukça anlamlı bir soru sormuş çıkmadan evvel: "Menderes'i de bu subaylar astı, beni atsalar çok mu?"

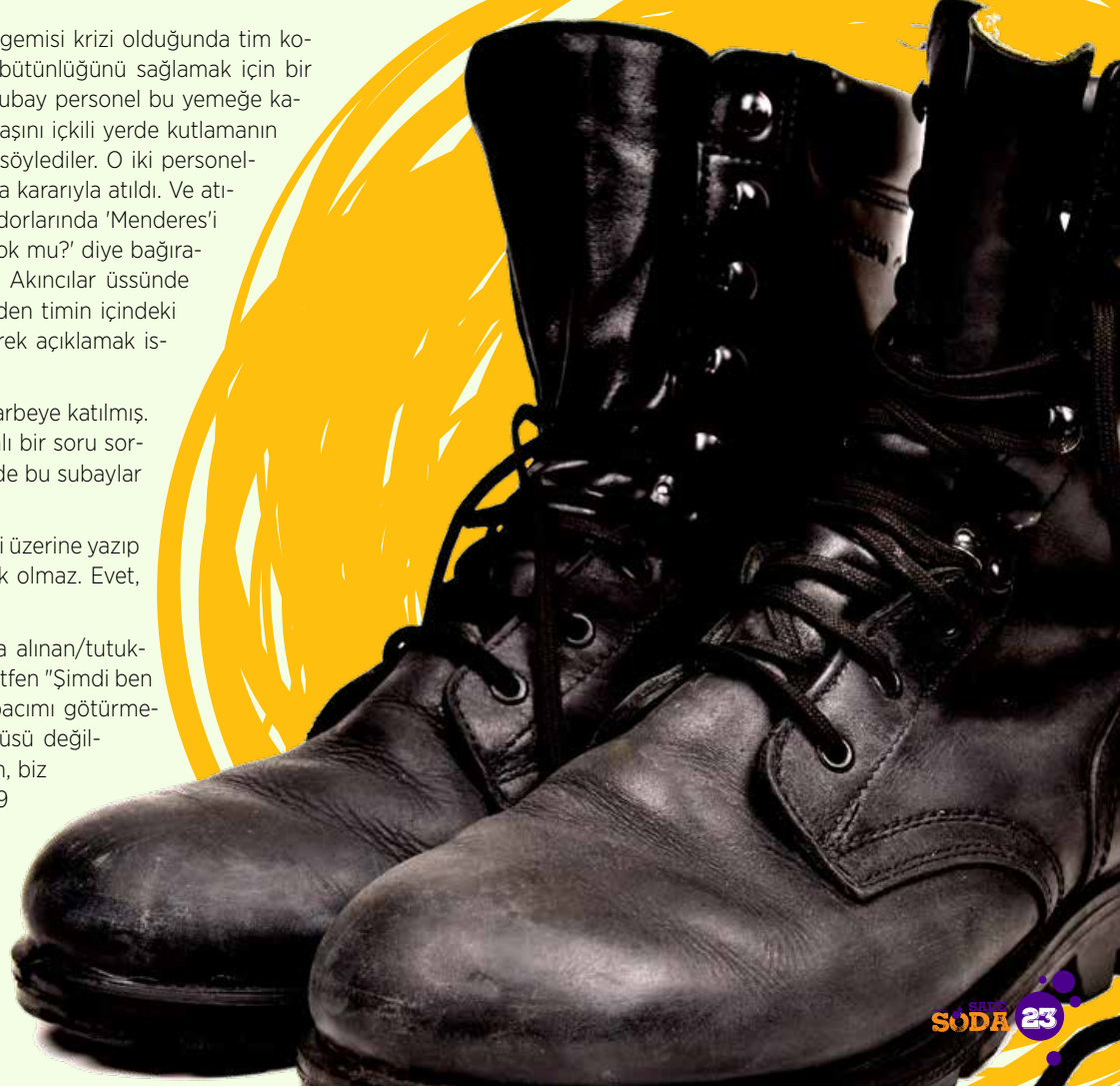
Tabii bu kadar ordu-dindarlar ilişkisi üzerine yazıp da meselenin bamtelini es geçmek olmaz. Evet, başörtüsü.

Binbaşımız son günlerde gözaltına alınan/tutuklanan cemaat mensubu kadınlara atfen "Şimdi ben de diyeyim mi 'Benim başörtülü bacımı götürmeyin.' Demek ki mesele din, başörtüsü değilmiş!" diyor. Tamam işte komutanım, biz de aynısını söylüyoruz ama daha 9 sene evvel, eşi başörtülü birinin cumhurbaşkanı olması söz konusu olduğu için sözde değil özde laiklik vurgulanarak 12'ye 5 kala muhtıra

yayınlanmadı mı Genelkurmay Başkanlığı makamından? Yanlış mı hatırlıyorum? Yaşım küçük, 28 Şubat'ı hatırlamıyorum ama Cumhuriyet Mitingleri gözümün önüne geliyor hâlâ. Hakkıyla kazandığı madalyayı törende alamayanların haberlerini mi çıkaralım arşivden, üniversite sınavında derece yaptığı hâlde adı "gurur tablomuz" listelerine alınmayan mı? Yoksa oğlunun tezkere töreninde "görüntüyü bozmaması" için ya arka sıraları gitmeleri ya da alanı terk etmeleri "rica edilen" annelerden mi? Bakın dikkat ederseniz oğlunun mezuniyet törenine diyemiyorum, zira annesi başörtülü olan zaten giremiyordu askeri okullara.

Velhasıl-ı kelam; dindarlar için orduyu bir kızıl elma hâline getiren, kapısından giremediği yere bacasından girmeyi ilke edinmiş bir cemaatin toplumdan eleman devşirmesinin, "tedbir" anlayışını dinle tevil edip insanları ikna edebilmesinin önünü açan sıkıntılı bir dönem.

Dolayısıyla artık lütfen, "birlik ve beraberliğe en çok ihtiyaç duyduğumuz bu günlerde", mevcut hastalığa sebep olan bir önceki hastalığı yekvücut olmamızın yegâne yolu olarak sunmaya çalışmaktan vazgeçin.





Taha Kılınc

çevrimiçi



Selamunaleykum taha abi 12:20 ✓

sizi çevrimiçi bulmuşken bir kaç şey soralım dedik 12:20 ✓

Tabi, memnuniyetle. 12:21

abi ne okuyalım? 12:21 ✓

Kur'an, hadis külliyatı ve İslam tarihi. Bütün okumalar, bunların üzerine bina edilmeli. 12:21

bir gününüz kaç saattir? 12:22 ✓

Çok sıradışı bir yorgunluğum yoksa, uykularımın 5 saati geçmemesine özen gösteririm. Uykunun elinden ne kadar vakit kurtarabilirsek o kadar kâr :) 12:22

Cep telefonu ile aranız nasıl? Çok kullanıyor musunuz? 12:23 ✓

Bazen kendi kendimi rahatsız edecek boyuta ulaşıyor; o zaman belli kayıtlar koyuyorum, telefonla irtibatı kesiyorum. Tavsiye ederim. 12:23

Bataryanızın bitmesi sizi sinirlendiriyor mu? 12:23 ✓

Hayır, hiç. Bazen nimet oluyor. 12:23

Pişman olmadığınız ne var? 12:23 ✓

İnsan pişman olmalı. Pişman olmamak, erdem değildir. 12:23

Günlük hayatta en çok kullandığınız 3 kelime? 12:23 ✓

Hamd olsun. Bilmiyorum. Bakalım. 12:23

En son ne zaman kalem kullandınız? 12:23 ✓

Bugün. 12:23

Neyin mucidi olmak isterdiniz? 12:23 ✓

Herhangi bir şeyin mucidi olmak istemezdim. İcat edilen şeylerin zararları da çok. 12:23

Geriye dönüp bakınca, 18 yaşında ne yapmamalı imiş? 12:23 ✓

Vakit daha dikkatli kullanılmalı, daha çok okunmalıymış. 12:23

Hiç işime yaramadı dediğiniz neyin var? 12:23 ✓

Yok hamd olsun. Allah, insana hiçbir şeyi boşuna vermemiştir. 12:23

Sizce günün kaç saat olduğu güneşin umrunda mı? 12:33 ✓

Bu soru sanırım araya karışmış :) 12:34

Farkında olduğunuz bir kusurunuz? 12:35 ✓

Pek çok. Ama en rahatsız olduğum, yemek konusunda kendimi istediğim şekilde kontrol edememek. 12:35

Gözlerinizi kapatmanızı istesek aslına en uygun neyi tarif edebilirsiniz? 12:36 ✓

Kendimi. 12:35

Pazartesileri ruh haliniz nasıl olur 12:36 ✓

Gün seçmem. 12:35

Size en çok acı veren şey nedir? 12:36 ✓

Acı çeken Müslümanlar için elimden bir şeyin gelmemesi. 12:35

Yaşarken tanıştığınız, size en çok yol gösteren kişi? 12:36 ✓

Kendisiyle tanışmamış olsam da Kâbe imamlarından Şeyh Suud İbrahim eş Şureym'in karakterim üzerindeki etkisi çok büyüktür. Ölüler içinde de örnek aldığım büyük adam çoktur. 12:35

Abi ne güzel cevaplar verdiniz. Cidden teşekkür ederiz 😊 12:36



12:46 ✓

İnsan Ruhundan Başka Gidilecek Neresi Kaldı?

ŞİFA
NİYETİNE

KEMAL
SAYAR



Ancak unutursak, ağız dolusu kahkahalarla gülebiliriz.

Yanmış cesetlerden tüten duman, televizyon ekranlarından evlerimize sızıyor. Kaynana-gelin programından başımızı kaldırıp bakmıyoruz; bu tuhaf koku, hayatlarımızı unutuşun o ipek örtüsünden sıyrılan bu gariplik nereden çıkıyor diye.

Bir yanlışlık olmalı. Ruhumuzu, kalbimizi unutma programına ayarlamıştık. Ancak unutursak, ağız dolusu kahkahalarla gülebiliriz. Hayatın hoyrat neşesi, insan çılgınlığıyla dolu imgeleri belleğin en derinlerine itersek eğer, yanımıza sokulup bizimle kadeh tokuşturacak. Unutursak var olabileceğiz. Kendimizi uyuşturursak. Başımızı öte yana çevirirsek. Orada bir kol, bir yürek mesafesinde duran ve bizimle benzer isimlere sahip olan, ata-dedelerimizin beraber yaşadığı kardeşlerimizin delik deşik edilmiş vücudunu kendi gövdemizden ayırabilirsek. Ona saplanan kurşun bizi acıtmazsa. Barbar Felluce'de çadırını kurduğunda, "Şükür, buralara uğramadı." diye için için seviniyorsak.

Kimbilir, belki barbarlar buralardan sessiz bir istila hâlinde geçmiştir de ruhlarımıza "kötülük karşısında susma"nın şeytanca mührünü basmışlardır.

O barbar istilasının ağrısı, derinlere yayılan ayak izleri, bizi susmaya zorluyor. Susarsak kötülüğün bize erişmeyeceğini, sessizliğin en büyük kalkan olduğunu düşünüyoruz. Başkasının ölümüne susuyoruz, acıya ahyon basmak için kardeşlerimizi "başkası" kılıyoruz. Doğu'nun evlatları Batı'nın mermileriyle ölürken kumanda aletine hırsıyla basıyoruz: Oynak havalar, sır programları, aile faciaları, gelin bu unutuş ayinini hızlandırın! Bize ekranlardan yansıyan o feci görüntülerin kurmaca olduğunu, hepsinin bir reality-show'un serpintileri olduğunu söyleyin. Hayatlarımızın Hollywood stüdyolarında kurgulanan hayatların serpintileri olmasına izin verin. Pespayelikle, fukaralığı gizleyen o yersiz neşeyi bizi sarın, kucaklayın. Neşesiz bir hayatın da olabildiğini söyleyen parazit görüntülerden bizi kurtarın. "Felluce üzerindeki gökyüzü"nü fazladan sarf edilmiş kelimelerle örtün, ceset kokusunun yaydığı şu sessizliği onarın.

Dünya büyük bir kayma yaşıyor. Kelimeler kanın sıcaklığına işlemiyor. Ahlak sözünü geçiremiyor. Vicdansız akıl yeryüzünü yerle yek-

san ediyor. Erdemle beslenmemiş teknik, ölüm kusuyor.

İnsan ruhundan başka gidilecek neresi kaldı? Nereye iltica edeceğiz?

Duygu sonrası toplum, insanı insan yapan değerleri bir bir emip bize anlamsız, kıpırtısız, ahmakça bir hayatı posa olarak bize bırakıyor.

Özgürlük ve adalet hayatımıza anlam katan iki büyük değerdir. Onlar katledilirken sessiz kalamayız. Kardeşinin beyni uçurulurken gözlerini başka yere çevirenler saygıyı hak etmez.

Sözü, barbar saldırısına karşı durmuş iki asil ruhtan yapacağım alıntılarla sonlandırıyorum.

Bosna'nın uğradığı barbar saldırısı karşısında, tek başına bir insanın da ahlaki sonuna kadar diri tutabileceğinin eşsiz örneğini sunan, çağımızın bilge önderi Aliya İzzetbegović, savaşın en yoğun zamanında askerlerine şöyle hitap ediyordu:

"Görüyorsunuz, Allah karşımıza acı veren bir imtihan çıkarmıştır. Boğazlandık, kadın ve çocuklarımız öldürüldü, camilerimiz yıkıldı ama biz kadın ve çocukları öldürmeyeceğiz, kiliseleri yakmayacağız. Bunu yapmayacağız çünkü bu bizim yolumuz değil. Biz muzaffer olacağız çünkü biz başkalarının dinine, milliyetine ve farklı kanaatlere saygı gösteriyoruz ve çünkü bu zor durumumuzda bile temiz insanlar olmaya çabalıyoruz. Ve başkalarının ibadethanelerini yıkmak bize her hâlükarda yasaklanmıştır."

Bir Fransız vatandaşı olmasına rağmen Cezayirli direnişçilerle Fransız işgaline karşı savaşan psikiyatrist Frantz Fanon da ölümünden kısa bir süre önce şöyle yazmıştı:

"Size söylemek istediğim, ölümün her zaman bizimle, hep yanı başımızda olduğudur. Önemli olan, ondan ne zaman kaçıp kurtulacağımız değil; inandığımız fikirler için elimizden gelenin azamisini yapıp yapmadığımızdır... Eğer en başta bir amacın hizmetkârı değilsek, halkın, adalet ve özgürlüğün sevdalısı değilsek, yeryüzünde bir hiçiz demektir."



THREE PEOPLE

ÜÇ DİL

ثلاثة العالم

Oğul,¹

İyi adını kötüye takma ve kötüye yoldaş olma, zararını çekersin.
İki kişi konuşurken dinleme.

Davetsiz bir yere varma, varırsan güvenilir yerde dürüslere var.
Sır saklar ol, her mecliste duyduğun sözleri sakla.

Evden eve dolaşıp söz gezdirmeme. İyi huylu ol, herkesle güzel geçin, inatçı ve sivri dilli olma.

Senden ulular önünden gitme, ihtiyarlara saygı göster.

Oğul,

Dünya için öğüdüm odur ki, daima zarif olup tok gözlü ol ki oturup kalktığın vezirlere, devlet adamlarına ve büyüklere varıp dünya için bir şey isteme. Bu yüzden senden nefret edip seni küçük görmesinler.

Rıza lokmasına kanaat eyle, eline giren malı da israf etme, kanaatle geçin. "Kanaat tükenmez bir hazinedir." demişler. Sağlıkta lazım olur, dünyalık akçeyi lokma ve hırka için saklayıp namerde muhtaç olma.

Gezip dolaştığın yerde iki yerden gayret kuşağını beline bağlayıp kendini daima korusun.

Su uyur, hizmetkâr, gaddar ve hain düşmanlar uyumaz.

Büyük velileri ziyaret et. Bütün ziyaretgâhları, her diyarda olan ovaları, çölleri, yüce dağları, ağaçları ve yöreleri, özellikleriyle kaydet. Havası ve suyunu, görmeye değer eserleri ve kalelerini, fatihleri, yapıcıları ve büyükleriyle yazıp "Seyahatname" adıyla bir kitap telif eyle. Sonun hayır olsun.

Baban Derviş Mehmed Efendi

¹-Evliya Çelebi'nin o ünlü seyahatlerine çıkmadan ve Seyahatname'yi yazmadan önce, babası Sultan IV. Murad'ın Kuyumcubaşısı Derviş Mehmed Efendi tarafından kendisine verilen öğütlerdir.

Son,

If a thing is good, do not say it is bad and do not be a comrade to the malicious people, you will be harmed.

Do not listen when two people converse.

Do not go to places you are not invited. If you do, go to honest people, to places of which you are sure.

Keep secrets; keep the things you may hear at every gathering.

Do not carry word from house to house. Be decent, maintain good relations with everyone. Do not be stubborn and sharp-tongued.

Do not go in front of those who are greater than you, respect older people.

Son,

My advice in mundane affairs is always be elegant and contented, do not ask for worldly things from the viziers, statesmen and nobles you have close ties with so that they do not hate and underestimate you.

Content with your daily bread, do not dissipate property you may come to own, live modestly. Wise men say 'Modesty is an inexhaustible treasure'. You may require it in sickness and in health. Do not save the worldly coin for food and clothing and then, do not be in need of the despicable person.

Tie the belt of endeavor securely around your waist and always protect yourself in the places you walk and visit. Water sleeps but self-interested, cruel and malicious enemies do not sleep.

Visit the great saints. Record all holy places as well as plains, deserts, high mountains, trees and regions with all their features in all the lands you visit, write their climates, waters, worth-seeing monuments and castles, conquerors, founders and great saints and then, compile a book which will be called "Book of Travels". May your fate be good.

ثلاثة عوالم

ابُنِّي!

لا تسئ إلى اسمك الجميل بأفعالك السيئة ولا تصحب صديقا سيئا يصبك ضرره.

لا تسترق السمع إلى شخصين يتحدثان مع بعضهما

لا تذهب إلى أي مكان بدون دعوة، فإن أردت الذهاب اذهب إلى الأتقياء في مكان أمين، احفظ السر واكتم الأحاديث التي تسمعها في كل المجالس.

لا تنقل الكلام من بيت إلى بيت أثناء تجوالك. كن ذا أخلاق طيبة وتعامل مع الجميع تعاملًا جيدًا. لا تكن عنيدًا ولا صاحب لسان سليط.

بُنِّي! نصيحتي من أجل الدنيا: كن لبقًا وذا عين مليئة حتى لا تطلب شيئًا من الوزراء ورجال الدولة والوجهاء الذين تجالسهم، فإن طلبت منهم شيئًا يكرهوك ويحتقروك.

لا تمش أمام من هو أكبر منك.

اقتنع لقمة الرضا ولا تسرف بما تقبض يدك. عش بالقناعة.

قالوا: "القناعة كنز لا يفنى"، فإنك تحتاج القناعة عند صحتك. احفظ درهم الدنيا من أجل لقمتهك ومعطفك حتى لا تحتاج إلى جبان.

اشدد خصرك بحزام الجد حيثما تجولت. احفظ نفسك دوماً. الماء ينام لكن الخادم والغدار والأعداء الخونة لا ينامون.

زر الأولياء الكرام. سجل كل المزارات والسهول التي توجد في كل البلاد والصحارى والجبال العظيمة والأشجار والأقاليم بجميع صفاتها، واكتب ماءها وهواءها والآثار وقلعاتها التي تستحق أن تشاهد مع بناياتها وعظمتها، ثم ألف كتابًا باسم "سياهاتنامة". فالتكن عاقبتك خيرا.



ARZU
KADUMİ

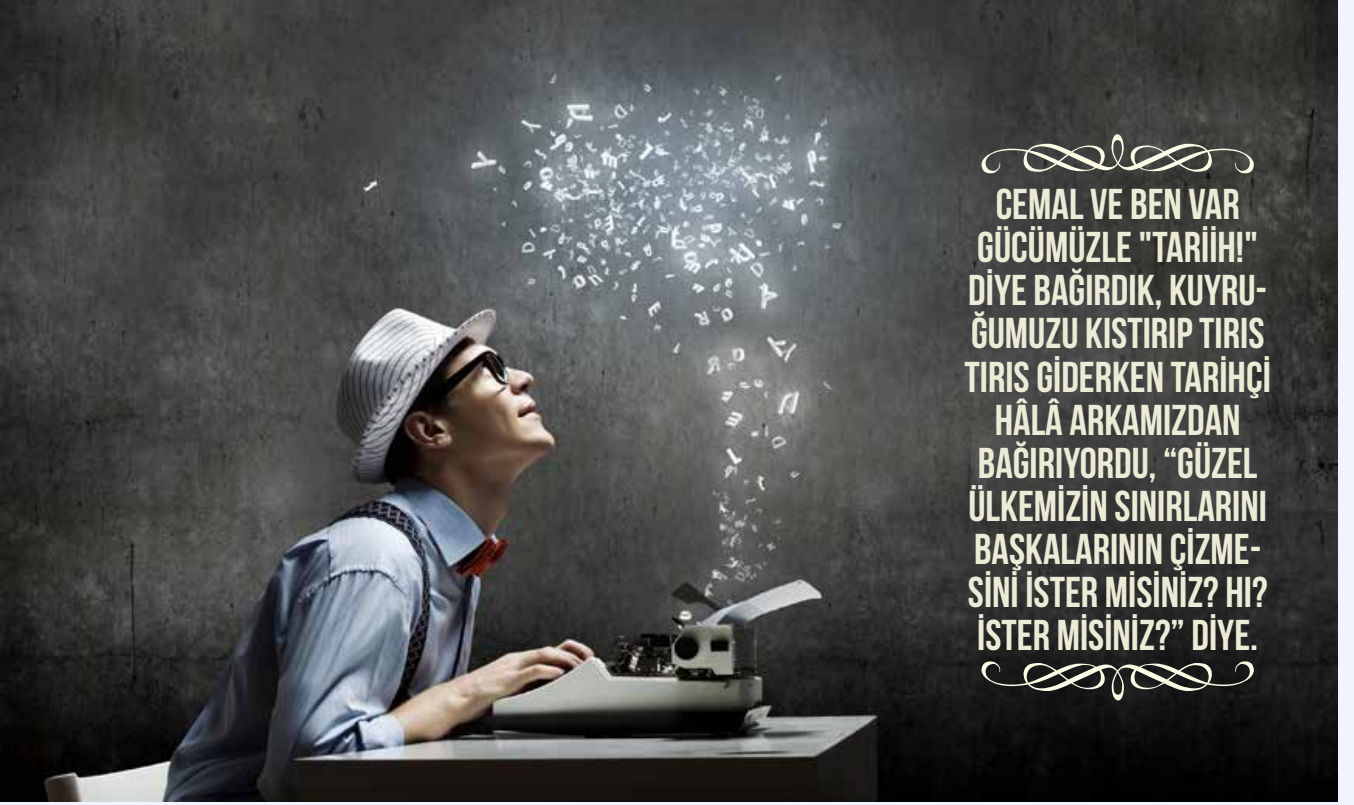
SÖZEL MI? SAYISAL MI?

Eğitim dünyasını ikiye bölen sözelci-sayısalci ihtilafının, beş yaşım-
dan beri en iyi arkadaşım olan Cemal'le aramızdaki dostluğu da
çizik atacağını hiç düşünmemiştim. Çizik demem lafin gelişi, ara-
mızda oluşan uçurumun yanında dünyanın en büyük çukuru olan
Mariana çukuru bile küçücük kalır.

Konunun buralara kadar geleceğini nereden bilirdim? Bunu Ce-
mal'e de söyledim, insanlar farklı düşünebilir, çok yakın dost olsalar
da hatta günün 15 saatini beraber geçirip aynı takımı tutsalar, aynı
yemekleri sevip, aynı çocuklara gıcık olsalar da bazı konularda fi-

kir ayrılığına düşebilirler. Misal ben Türkçe dersinin en önemli ders
olduğunu düşünürken -bunun Matematik yazılılarından aldığım en
yüksek notun on üzerinden üç olmasıyla bir ilgisi yok- Cemal önem
sıralamasında birinciliğe Matematiği koyuyor. Tabii ki olabilir, kos-
koca eğitim dünyası bile bu tartışmada fikir birliğine varamamışken
Cemal'le ben mi varacaktık?

Bizim bu "Türkçe mi daha önemli Matematik mi?" tartışması dal-
lanıp budaklanınca bütün çocukluğumu beraber geçirdiğim arka-
daşım bir anda bana düşman oldu. Ben de bu böyle olmayacak,



CEMAL VE BEN VAR
GÜCÜMÜZLE "TARİİH!"
DİYE BAĞIRDIK, KUYRU-
ĞUMUZU KISTIRIP TIRIS
TIRIS GİDERKEN TARİHÇİ
HÂLÂ ARKAMIZDAN
BAĞIRIYORDU, "GÜZEL
ÜLKEMİZİN SINIRLARINI
BAŞKALARININ ÇİZME-
SİNİ İSTER MİSİNİZ? Hİ?
İSTER MİSİNİZ?" DİYE.

bari orta yol bulmak için Tarih hocasına başvuralım, dedim. Hem Cemal'le barışmak hem de "Matematik mi önemli, Türkçe mi?" sorusuna bir cevap bularak aydınlanmak istiyordum. Cemal bir şartla kabul etti. Tarih hocası sözelci olduğu için bu konuda adaleti sağlayamaz, direkt olmasa da ister istemez gönlü benden yana kayarmış, bu yüzden bir de Fizik hocasına danışmamız gerekmişti. Gayet lüzumsuz bir iş olarak görsem de sonrasında "Sinek küçük ama mide bulandırır." dememek için Cemal'in teklifini kabul ettim. Tarih ve Fizik hocalarının Türkçenin en önemli ders olduğu konusunda hiç tereddüt etmeden fikir beyan edeceklerine zerre şüphem yoktu.

Kâğıt üzerinde tıkr tıkr işleyen bir planın uygulama safhasında bodoslama duvara toslaması gibi, içine düştüğümüz Türkçe-Matematik ihtilafı ilk önce büyük ümitlerle başvurduğumuz Tarih hocasına tosladı. Tarihçiye başvurma fikri benden çıktığı için, ilk sözü olarak "Hocam bir konuda yardımınıza ihtiyacımız var." dedim. "Bütün dersler elbette ki çok önemli ancak bir sıralama yapacak olursak ben en önemlisinin Türkçe olduğunu düşünüyorum. Cemal'se ısrarla Matematik diyor, olaylara bakış açısı son derece objektif bir Sosyal Bilimci olarak sizin bu konudaki görüşünüzü alabilir miyiz? Kısaca Türkçe mi Matematik mi?" diye sordum. Tarihçi bir bana bir Cemal'e bakıp bıyığını düzelttikten sonra, "Bak yavrum," dedi. "Tabi ki bütün bilim dalları önemlidir, bir sıralama yapmak boş işle uğraşmak olur ama madem sordunuz, madem tertemiz akıllarınızı bunun için yordunuz o zaman söyleyeyim, Sosyal ve Beşeri Bilimlerin en önemli dalı tartışmasız Tarih'tir! Tarihten kopan bir toplumun geleceği yoktur çocuklar! Ayrıca unutmayın tarihini bil-

meyen bir milletin coğrafyasını başkaları çizer! Şimdi siz söyleyin bana hangisi önemliymiş? Türkçe mi? Matematik mi? TARİH Mİ?"

Cemal ve ben var gücümüzle "Tariih!" diye bağırarak, kuyruğumuzu kıstırıp tırıs tırıs giderken Tarihçi hâlâ arkamızdan bağırıyordu, "Güzel ülkemizin sınırlarını başkalarının çizmesini ister misiniz? Hı? İster misiniz?" diye.

Keşke Tarihçiye bu konuyu hiç sormasaydık. Aldığımız bu cevaptan sonra aslında ben Fizikçiye gitmeyi istemedim ama bu sefer de Cemal ısrar edince pilavdan dönenin kaşığı kırılсын, deyip öğretmenler odasına daldık. Cemal alacağı cevaptan çok emindi. Fizikçi sağ olsun, çok şeker bir adam, sorumuz karşısında öyle bıyığıyla falan oynamadan -zaten bıyığı da yoktu- 12 numara gözlüklerini çıkarıp başladı "Dünya ateşten bir toptu..." demeye. Cemal'le ben birbirimize baktık. Enerji, Kütle, Einstein... Sözlerinden sonra hocanın cümlesini bitirmesine izin vermeden "Tamam hocam affedin, Fizik bütün bilimlerin anasıdır." deyip oradan uzaklaştık.

Kafamız karmakarışık olmuştu üstelik işin içine bir de Kimya, Biyoloji, Coğrafya falan girer diye başka hocalara da gidemiyorduk. Güzel tarafıysa Cemal benimle yine eskisi gibi kafama vurarak konuşuyordu, yani yelkenleri suya inmişti. Artık küs olmadığını ispatlamak için "Gel," dedi "Sana bizim kokoreççiden şöyle bol acılı bir kokoreç ısmarlayayım, hem biliyor musun bence bütün bilimlerin üzerinde kokoreç yapma bilimi geliyor!"

Cemal'e hak verip "Biliyorum," dedim. "Zaten dünya da dev bir kokorecin etrafında dönüyor..."

Ne Olacak Bu Gezegenin Hâli?

Dünya
Doğayı Koruma Vakfı
(WWF) tarafından yayınlanan son rapora göre 1970-2012 arasında memeliler, kuşlar ve balıkların da aralarında bulunduğu omurgalı hayvanların nüfusu yüzde 58 azaldı. Ayrıca tatlı su türlerinde bugüne dek görülen en büyük düşüş yaşanıyor. Aynı dönemde tatlı su türlerinin nüfusunda yüzde 81'lik bir düşüş gözlemlendi. Konu çevre olunca her zaman küresel ısınmadan bahseder hâle geldiği ve küresel ölçekte bir olaydan bahsedildiği için insanoğlu için içinden kolayca sıyrılıveriyor ama her bireyin bu devranda bir domino taşı olduğu çok çabuk unutuluyor.

Aşırı ya da yasa dışı avlanma, sürdürülemez tarım, yerleşim yeri açma, enerji santralleri ve daha birçok şey sebebi ile gittikçe yaşanamaz hâle gelen bir dünyada yaşamayı kabul ediyor ve kapkaranlık sabahlara uyanıyoruz maalesef.

Siz de dünyaya ne kadar zarar verdiğinizi öğrenmek isterseniz ekolojikayakizim.org sitesinden acı gerçekleri görebilirsiniz. Daha fazla bilgi için: www.footprintnetwork.org



**BİR FIRT
BİLGİ**

**HİLÂL
FURKAN**

**BİR DE
BURADAN BAK**



**BİR DE
BURADAN BAK**



Tablo 1 - Net Satışlara göre Dünyanın İlk 10 Firması

No	Firma	2013 Satış (milyar \$)	2013 Ar-Ge Harcaması (milyar \$)
1	Novartis (İsviçre)	46,017	9,360
2	Pfizer (ABD)	45,011	6,254
3	Roche (İsviçre)	39,143	8,293
4	Sanofi (Fransa)	37,701	6,177
5	Merck&Co (ABD)	37,519	7,123
6	GlaxoSmithKline (İngiltere)	33,055	5,041
7	Johnson&Johnson (ABD)	26,475	5,810
8	AstraZeneca (İngiltere)	24,523	4,269
9	Eli Lilly (ABD)	20,119	5,316
10	AbbVie (ABD)	18,790	2,831

Kaynak: IMS Pharmaceutical Executive, Haziran 2014

İlaçlar Kime Derman Oluyor?

Sağlık Bakanlığı'nın 2014 yılı sağlık verilerine göre son 10 yılda kişi başına ilaç tüketimi kutu bazında % 100 artış gösterdi. 2005 yılında kişi başına tüketilen ilaç sayısı 12 kutu iken rakam 2014 yılı sonu itibarıyla 25 kutuya çıktı. Örneğin uzmanlar gereksiz antibiyotik kullanımının dirençli mikroorganizmaların gelişmesine neden olabileceğini, ölüme varan tabloların ortaya çıktığını belirtiyor ama Türkiye'de herhangi bir sebeple hastaneye giden her 100 kişinin 30'unun reçetesinde antibiyotik yer alıyor. Peki, bu artışların sebepleri ne? Hastalıklar mı arttı yoksa biri bizi mi gözetliyor? Cevaplar tabloda ve rakamlarda.

Rakamlar Ne Diyor?

- Türkiye'de her yıl ortalama 800 yeni ilaç ruhsat alıp piyasaya çıkıyor. Milli gelirinden en fazla ilaç harcaması yapan ve ilaç tüketimi en çok artan OECD ülkesi de Türkiye.
- Türkiye'de yılda yaklaşık 2 milyar kutu ilaç tüketiliyor.
- Türkiye'de geçen yıl ilaca toplam 18 milyar lira ödeme yapılırken, bu rakamın yarısından fazlasını ithal ilaçlar oluşturdu.
- Türkiye geçen yıl 1,08 trilyon dolar büyüklüğe ulaşan dünya ilaç pazarında Kore, Avustralya ve Rusya'nın ardından 16. sırada yer aldı.
- Bu yılın ilk 6 aylık döneminde ise SGK tarafından ilaca ödenen tutar geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 16,9 artarak, 11 milyar 324 milyon lira oldu.

Akıllıya Fazlaca Hasret Kalmış Bir Toplum Olan Amerika Yine Iskaladı

Ve Trump kazandı. Bu bilgi dahi fazla derin bir analiz onun için.

Tesettür Kelimesini Cümle İçinde Kullanın, İçinde Moda Geçmesin

Tesettür

her geçen gün daha da görünür olma yolunda ilerlerken önündeki engeller de bir bir kaldırılıyor.

Geçtiğimiz günlerde İsviçre Mahkemesi, 2015 yılında başını örtmeye başladığı için senelerdir çalıştığı çamaşırhaneden kovulan Müslüman kadını haklı bularak, firmayı üç ay maaş ve 8 bin İsviçre frangı tazminat ödemeye mahkûm etmişti. Yine İsviçre'de Aralık 2015'te Anayasa mahkemesi, okullarda başörtüsü yasağının dinî ve vicdan özgürlüğüne aykırı olduğu gerekçesi ile kendisine başvuran Bosnalı iki Müslüman kızın başvurularını kabul etmiş, okullarda başörtüsü yasağını kaldırmıştı.

Tesettür abiye, tesettürde bahar usulü abaya, tesettür defilesi, birçok yeni tamlamaya daha reddediyorken- dünyaca ünlü başörtüsü ve eşarp modelleri Son olarak dünyaca ünlü giyim ve abiyelerden oluşan bir koleksiyon moda tarihçeleri modanın geleceğinin İslam kültürü ile harmanlanacağını belirterek "Modayı başka bir gelecek beklemiyor. Müslümanların moda ile ilgisi her geçen gün artıyor, bu da bu eğilimi güçlendiriyor." diyor!



tarzı, tesettür fuarı, Amerikan çalgılı-çengilli tesettür partisi gibi alışamamışken -alışmayı da markalar her geçen gün yeni çıkarıyor, defileler düzenleniyor. markası Dolce&Gabbana türban çıkarmıştı. Bu eğilimi değerlendiren

Unutmadan, Lüks giyim markası Chanel'in Beverly Hills mağazasının vitrinlerini de artık rengârenk eşarplar süslüyor. Thomson Reuters'in raporuna göre 2013 yılında ayakkabı ve giyime 266 milyar dolar harcayan Müslüman tüketicilerin 2019'a kadar bu kategorilerde toplam 484 milyar dolar harcaması bekleniyor.

Alıyoruz, Veriyoruz, Ekonomiye Can Veriyoruz. Haydi Hep Beraber

İhtiyaçlarımız olmayan şeyleri almak için her ay sıkıntıya girip borç batağına saplanmak Türklere özgü bir şey değil ama kendimize daha yakından bakarsak Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre hâlen 600 bin kişi Türkiye'de açlık sınırında yaşarken günde 5 milyon ekmeğe çöpe atılıyor. Reklam çıgırtkanlığı, kredi kartlarının dayanılmaz hafifliği, internet alışverişindeki aldatıcı kolaylık ve duygusal boşluk insanları daha fazla alışveriş yapmaya zorluyor; hafta sonu tatilleri AVM'lerde geçiyor. Sahi en son işe yarar ne aldınız? Bu konuyu geçelim değil mi? Tamam. Sıradaki lütfen.

BİR DE BURADAN BAK



A



Bazıları başkalarının kişisel dosyalarına karşı, karşı konulmaz bir merak içindedir. İşte, böyle kişilerin şerrinden korunmak için size güzel ve kolay bir şifreleme programından bahsetmek istiyorum: WinMend Folder Hidden. Program, dosya veya klasörü hem görünmez hâle getiriyor hem de şifreliyor. Daha ne yapsın?

Yazılımı internetten indirdikten sonra kuruyoruz. İlk olarak şifre girmemiz gerekiyor. Kendimize göre bir şifre belirliyoruz. Açıldıktan sonra klasörü gizlemek için "Hide Folder"ı, dosya gizlemek için "Hide File"ı tıklıyoruz. Gizlemek istediğimiz dosyalar kayboluyor. Dosyaları geri getirmek için programı çalıştırıp ekrana gelen pencerede ilgili dosyayı seçiyoruz ve sağdaki "Unhide"ı tıklıyoruz. Ve ilgili dosyamız tekrar görünür hâle geliyor. Şu başta bahsettiğimiz uyanıklara bir ufak hatırlatma: Hard diski başka yere taksanız da gizlenen dosyalar görünmüyor.

Gün içinde bilgisayarımızdan birçok dosya siliyor, sonra da çöp kutusunu boşaltıyoruz. Sanıyoruz ki dosyalar kayboldu. Gerçekten öyle mi dersiniz? Aslında değil. Dosya sadece gözden uzaklaşır o kadar. E hiçbirini komple silemez miyiz? İşte, imdadımıza yetişen program: **Filekiller**

Google'a **filekiller** yazın. Ekranda "sourceforge" sitesi çıkacaktır. Oradan filekiller'ı ücretsiz indirin ve zip içinden çıkardığınız dosyaya çift tıklayın. Program hemen çalışır. Kurulmasına falan ihtiyaç duyulmuyor. Açılır ekranda "select files"ı tıklayarak silmek istediğiniz dosyayı seçin, sonra aynı ekrandan "KILL Files on Grid"e tıklayın. İşte, dosyanız kara deliğe gitti. Unutun artık onu. Gerçi sildiğinizi sandığınız dosya amel defterinizde karşınıza çıkabilir ama program o konuda garanti veremiyor. Haddi de değil zaten.

C



B

BİR DE BURADAN BAK



bit.ly/2em9yFm

C

BİR DE BURADAN BAK



bit.ly/2dQXIQQ

D

BİR DE BURADAN BAK



bit.ly/2dFBaUq

TEKNOLOJİ
KAFASI
MUSTAFA
FURKAN

DOSYA Şİ
ÇOK K

HELLO

DOSYA S
DİBİNİ

ON PARMAĞIN
MAMIŞSIN

TEKNOLO
OKU

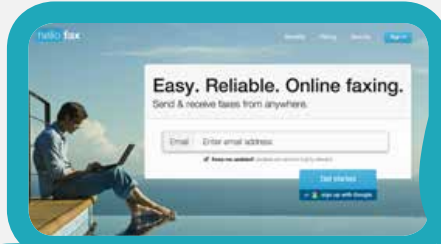
FRELEMEN KOLAY

FAKS

SILERKEN SIYIRIN

OLMUŞ KULLAN- NEYE YARAR?

Jİ KAFASI RSA...



B

İnternetin her alandaki devrimi şüphesiz iletişim alanını da alt üst etti. Mektubun yerini e-mail, bayram ziyaretinin yerini -bayram kutlamasından yoksun- bayram mesajları aldı ama hâlâ eski usul işleyen şeyler de yok değil. Mesela faks, iş yerlerinin hâlâ olmazsa olmazlarından. Bu haber de onlara gelsin, siz de not edin bakarsınız lazım olur.

hellofax.com sitesine girin, miniminnacak bir süre içinde üye olun. Üye olduktan sonrası kolay. Hesabınızı açınca sol sütundaki "faks gönder" butonuna tıklayın. Sonra istediğiniz belgeyi seçin. Hatta imzanızı bile ekleyebilirsiniz. Göndermek istediğiniz adresi ya da numarayı girin ve belgeyi fakslayın. Ayrıca bulut bilişim kullanıyorsanız direkt oradaki belgenizi de yollayabilirsiniz. Sistem günde 3-5 belge göndermek için ücret istemiyor. Ben olayı abartmak istiyorum, dersiniz şirket de "para para para" diyor, haberiniz olsun.

>>> bit.ly/2em9yFm



D

Bu sayıdaki bir diğer tavsiyemiz on parmak yazmayı öğrenmeniz olsun. Buna bir ay düzenli zaman ayırmazın yeterli olacaktır. Yoksa tek parmakla zaman kaybederek yazmak kalıcı bir hâl alıyor ve sonra da değiştiremiyorsunuz. Eğer on parmak yazmak istiyorsanız Type Fu adındaki eklenti tam sizin için. Hangi parmağın hangi harfe basması gerektiğini göstermesinin yanında başarı yüzdeniz de anında ekrana geliyor. Zamanı kıymetli olanlar için bulunmaz bir eğitim eklentisi. Aşağıdaki linki tıklayın ve en üstte çıkan eklentiye kurun. Evet şimdi parmakları görelim lütfen.



- Tamamen elektrikli araba fikrini kafasına koyup yapan ve sıfırdan Tesla Motors isimli bir marka ortaya çıkaran,
- Mars'ta yaşanabileceğine inanıp uzayla ilgili koloni çalışmalarına milyarlarca dolar ayıran,
- Uzay roket teknolojisini baştan yazan ve kesinlikle yapılamaz denilen "fırlatıldığı platforma tekrar inebilen roket"i kurduğu SpaceX şirketiyle yapmayı başaran,
- Dünya'nın geleceği yenilenebilir enerjide, diyerek güneş enerjisinden elektrik üretimine yatırım yaparak dünyanın en büyük güneş enerji şirketini SolarCity'i kuran

Elon Musk...

E

Nasıl olursa olsun ilmi elde etmek bir nimet, ondan istifade etmek bir nimet, faydalandırmak bir nimet, ilmi ebedileştirmek ve gelecek kuşaklara nakletmek de ayrı bir nimettir. Aynı şekilde ilmi insanlar arasında yaymak da bir nimettir. İlmün nimet olan yönleri saymakla bitmez.

Zaman hayatın ömrüdür, insan vücudunun meydanıdır, insanın yaşamını sürdürdüğü, onda kaldığı ve istifade ettiği sahadır. Kur'an-ı Kerim asıl nimetler içinde zaman nimetinin ne kadar büyük ve yüce olduğuna işaret etmiştir:

“Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin istifadenize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emrine bağlıdır. Elbette bunların her birinde aklını başına alıp düşünenler için dersler vardır.” (Nahl, 12)

“Geceyi ve gündüzü kudretimize delalet eden birer delil kıldık.’ bir delil olan geceyi kaldırıp yine bir delil olan gündüzü (Rabbimizin bol nimetini aramanız, yılların sayısını ve vakitlerin hesabını bilmeniz için) aydınlık kıldık. Biz her şeyi apaçık olarak beyan ettik.” (İsra, 12)

Allah Teâlâ Kur'an'da zamana yemin etmektedir. Esasında Allah Teala'nın Kur'an'da zamana yemin ettiğini bilmek ile meseleyi idrak etmek için yeterlidir. Allah Teala'nın zamana yemin etmesi iki önemli meseleden dolayıdır. Bunlardan birisi, müşriklerin ve düşmanların, Rabbinin Rasulullah Efendimizi terk ettiği şeklindeki iddiaları reddetmek; ikincisi, iman edip amelî salih işleyenlerin dışındaki tüm insanların hüsrân ve helak içinde olduğunu beyan etmek. İşte, Allah Teâlâ zamana yemin ederek şöyle buyurmaktadır:

“Kuşluk vaktine and olsun. Sükuna erdiği zaman geceye and olsun. (Ey Rasulüm!) Rabbin seni terk etmedi, darılmadı da.” (Duha, 1-3)

Rabbimiz yine şöyle buyurmaktadır:

“İkinci vaktine and olsun ki insan hiç şüphesiz hüsrân içindedir. Ancak inanıp salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabırlı olmayı tavsiye edenler bunun dışındadır.” (Asr, 1-3)

Allah Teâlâ, zaman olan asra yemin etmiştir çünkü zamanda acayıplıklar vardır. Şöyle ki mutluluk ve üzüntüler, sıhhat ve hastalık, zenginlik ve fakirlik zamanın içinde olur. Ayrıca ömre denk ve onunla aynı kıymette olan bir şeyde yoktur.

Bin yılını boş şekilde harcasan fakat sonra tevbe etsen ömrünü son deminde (ebedi) mutluluğu hak edersin. Cennette ebedi olarak kalma hakkını kazanırsın. Gördüğün gibi bu son vakitte, senin için en kıymetli şey hayatındır. Böylece zamanın asıl nimetlerin cümlesinden olduğu ortaya çıkmış olmaktadır. Bundan dolayıdır ki Allah Teâlâ zamana yemin etmiştir. Rabbimiz geceyle gündüzün birer fırsat olduğuna fakat insanoğlunun bunları zayı ettiğine dikkat çekmiştir. Zaman, mekândan daha önemli olduğundan dolayı zamana yemin etmiştir çünkü zaman; katıksız, kusursuz bir nimettir. Ayıplanacak ve hüsranda olacak ise insandır.

Geçen vakte karşı esef etmeye gelince bu, insanı neredeyse “öldüren bir arzudur.” Çünkü vakit çabuk geçen, kıymetli bir şeydir. Telifisi zordur.

Zaman sürekli akmaktadır, kişi onu değerlendirmek hususunda gafil olursa vakitleri geçip gider, çok büyük bir şeyi kaçırmış olur, sonra kaybetmesine çok üzülür hele de kaybettiği şeyin ne kadar büyük bir şey olduğunu anladığında. Geri döndürmek ister ancak vaktin geri gelmesiyle onun istemesi arasında (keskin bir) mani vardır. Bu sebeple giden vakit geri gelmez. İnsan geçen vakti geri kazanmak ister ama yeni bir gün olan bugünü yaşarken dünü geri getirmek nasıl mümkün olsun ki! (Zira bir ayette de şöyle buyrulmaktadır: “Uzak bir yerden nasıl kolayca ulaşırlar?” Sebe, 52)

Allame Taşkoprüzade Miftahu's-Saade ve Misbahu's-Siyade adlı eserinde şöyle der:

İmam Ebu Hanife'nin talebesi, imam, fakih, müçtehit, muhaddis Muhammed İbn Hasan eş-Şeybani el-Küfi el-Bağdadi (Allah kendisine rahmet etsin) geceleri uyumazdı. Yanına kitaplar alır, birinden usanınca diğerine bakardı. Uykusunu su içerek giderir ve şöyle derdi: “Uyku, hararetten kaynaklanır.”

Allame Taşkoprüzade daha sonra Isam ibn Yusuf'un (el-Belhi el Hanefi'nin, Allah kendisine rahmet etsin) dinlediği hadisleri o anda yazmak için bir dinara bir kalem satın aldığı ilave eder. İşte, böyle gayretli olmak gerekir çünkü ömür kısadır, ilim ise bitmez tükenmez bir deryadır. Bu sebeple ilim talibinin vakitleri ve saatleri boşa harcamaması gerekir. Geceleri ve yalnız kaldığı zamanları ganimet bilmeli, hocaları da aynı şekilde servet bilip onlardan istifade etmeye bakmalıdır. Çünkü geçen bir daha geri getirilemez.

Hasan Basri de (r.a.) şöyle demiştir:

“Ey Âdem oğlu! Sen günlersin. Bir gün geçince bir parçan da gidiyor demektir.”

Halife Ömer ibn Abdülaziz şöyle demiştir:

“Gece ve gündüz, bedeninin üzerinde kendi fiillerini icra ediyorlar (seni yaşlandırıyor). Sen de onlar üzerinde üzerine düşen vazifeyi yap.”

İnsanların çoğunun zamanlarını boş işlerde acayip bir şekilde israf ettiklerini gördüm. Uzun gecelerde boş boş konuşurlar veya içinde şehvani ve lüzumsuz mevzular bulunan kitapları okurlar. Uzun günlerde ise uyurlar. Gün boyu ya Dicle'nin kenarındadırlar veya çarşılardı. Ben bunları, gemi onları alıp götürürken aralarında çene çalmaya devam eden fakat durumdan haberdar olmayan kimselere benzetiyorum.

Sevgili okuyucu kardeşim,

Yaşın ilerledikçe mesuliyetlerin de artacaktır. Alakaların çoğalacak, vakitlerin daralacak; gücün, takatin düşecektir. Yaşlılıkta vakit daha dar, vücut daha zayıf, sıhhat daha bozuk, takat daha azdır. Yapılması gereken işler ile meşgaleler ise hem daha çok hem de daha ağırdır. Bu sebeple, ömrünün saatlerini iyi değerlendir çünkü uçup gidiyor. Ortada olmayan, müstakbelle ilgili hüyalara kendini kaptırma. Çünkü her yaşanan zamanın kendisine göre meşguliyetleri, işleri ve aniden ortaya çıkan durumları vardır.

Kendine prensip edin. Her gün nefsinе şunu sor: Bugün boş zamanımda ne yaptım? Sıhhatime yarayan bir iş, mal veya ilim kazanma yolunda bir uğraş; kendime veya başkalarına yönelik faydalı bir faaliyet yaptım mı? Bir bak bakalım: Boş zamanın aklına boyun eğmiş mi? Senin güzel bir hedefin vardı. Bak bakalım zamanımı o yönde sarf edebilmiş misin? Cevabın evet ise başardın demektir. Yok eğer cevabın hayır ise başarmak için çalışmalısın, gayret etmelisin.

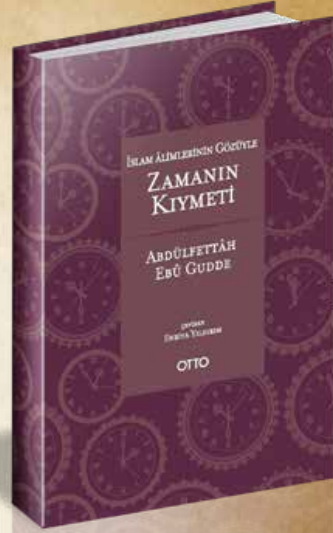
Her gün az bir zamanın aynı şeye tahsis edilmesi hayat akışını değiştirir ve seni sandığından daha kuvvetli kılar, hayal ettiğinden daha yükseklerle çıkartır.

Müslüman açısından zaman, öldürülecek bir şey değil, tam tersine planlanacak bir unsurdur. Çocukluk, gençlik, olgunluk ve yaşlılık... Yahut 24 saatlik bir gün planlanır ezanlarla, namazlarla... En bereketli seher vaktiyle başlanır güne. Geceyi de gündüzü de onların sahibi olan, baş eden Allah'ı razı edecek şekilde değerlendir Müslüman.

Her bir gün yeni bir başlangıçtır, yeni bir imkândır insanoğluna verilen.Yeni bir hafta, yeni bir ay ve yeni bir yıl da böyledir. Her biri bembeyaz bir sayfadır, en güzel amellerin yazılması gereken. İnançla, ibadetle, ilimle, ahlakla, iyiliklerle, güzelliklerle geçirilen... Karalanmamalı, karartılmamalı, öldürülmemeli, tembelce, hoyratça harcanılmamalıdır.

Değerli kardeşlerim,

Yüce Rabbimizden niyazımız bize zamanı iyi planlama ve iyi değerlendirme bilicini bahşetmesi; geçirdiğimiz yılın ve yılların iyi bir muhasebesini yapmamız gireceğimiz yılların başta ülkemiz, gönül coğrafyamız ve İslam âlemi olmak üzere tüm insanlığa barış, huzur ve mutluluk getirmesi; hayırlarla dolu bolluk ve bereketler içinde olmasıdır.



SEYİRCİ KALMAK YA DA KALMAMAK. BÜTÜN MESELE BUDUR!

Biz Ömer Karaoğlu'nu iyi biliriz ama Ömer Karaoğlu kendisini nasıl bilir?

Sıradan, duygusal, umutlu; kitabı, güzel işi, sözü ve sesi seven biri...

Babanız müftü olmanızı istemiş ama siz çok farklı bir yoldan gitmişsiniz. Sizi takip edenler baba sözü mü dinlesin yoksa kendi yollarını mı çizsinler?

Çok da farklı sonuçlara ulaşmış sayılmam. Yaptıklarım için çok farklı bir yoldan gittiğim söylenemez diye düşünüyorum. Bizde hissetmek, düşünmek, söylemek birbirinden ayrı mevzular olmadı hiç. Müslümanca düşünmek, duymak ya da söylemek çabasıydı olan bitenler.

Müzik yaparken hocalık da yaptım. Müftülük değildi ama üniversitede ya da dışarıda yaptığımız ilmi-fikri çalışmalar sırasında bu meselelerden uzakta olmadık hiç.

Bizi dinlesinler desem dinleyecekler mi? Biz onları dinliyor muyuz? Baba sözü ya da kendi seçimleri neden illa ayrı yönlere çıkmalı? Yaptıkları seçimleri önemsemeli fakat kendilerinden önce iyi örnekler olarak gözlerine değen "ihtiyarlar"a da dikkat etmeliler. Bu kişi mutlaka babaları olmayabilir. Çünkü uyanıklar, göz göre göre aynı hataları tekrarlamak yerine diğerlerinin tecrübelerinden yararlanmış. Böyledir de yine hepimiz tekrarlarız benzer yanlışları ve kendi sinavımızla hikâyemiz ortaya çıkar.

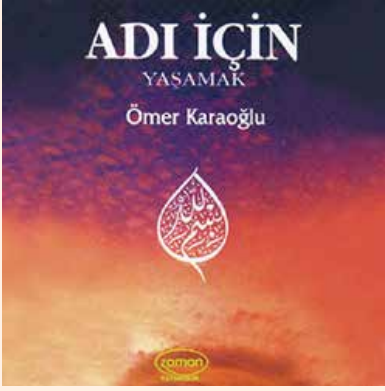
Nasihat alabileceğimizden nasihat alabilmek hikâyemizi güzelleş-



tirebilir. Hâlâ vaktimiz varsa bu çok değerli. Ayrıca hikâyem bitmiş değil. Tercihler yapıyoruz, seçimlerde bulunuyoruz sürekli ve her seçtiğimiz bir vazgeçme aynı anda. İş ki pişmanlıklar ağır çekmesin sonunda.

Bu sayıdaki konumuz eğitim olduğu için biraz sizin eğitim maceranızı dinlemek istiyoruz. Okul hayatınızdan geriye sizi gülümseten ne kaldı?

Eğitim hayatımın omurgası okullarda değil dışarıda, büyüdüğüm çevrede şekillendi desem sanırım yanlış olmaz. İlk ve ortaöğrenim yılları İstanbul Bayrampaşa'da "özel" olmayan okullarda geçti. Ancak düşünce ve duygu dünyama esaslı izler bırakan asıl çevre bir caminin etrafıydı.



Muradiye Camii'nin imam-hatibi, bir âlim, bir güzel adam Ahmet Sarioğlu hocayı tanımak birkaç kısa sene içinde önemli izler bıraktı hem bende hem de birçok insanda. Doğru düzgün, birikimli, omurgalı bir adamı tanıyor ve Kitabı, peygamber örneğini, hayatı, düşünmeyi, paylaşmayı öğrenmemizin vesilesi oluyordu hoca. Sonra çok kalmadı zaten, hızlıca işini yaptı ve kırk beşinde Rahman'a gitti (1985 yılıydı). Derin bir iz ve burukluk hissi...

Gülümseten çok hatıra var da hangisini sığdıralım buraya bilmem. İlk sahne mesela... Bir avuç misafir karşısında, sahnede iki elimizi nereye koyacağımızı şaşırtdığımız acemi ama samimi telaşlarımızı hatırlar ve gülerim. Bir konser sırasında mesela tam eseri okumaya girecekken mikrofon kablosu pat diye çıkarılır bağlantısından, kalırsınız öylece... Ya da ilk kez dersine girdiğiniz bir sınıfta öğrencilerden bazıları sizi daha önce sanat yönüyle tanımış biridir ve bir konserde gibi derste gülümseyen gözlerle feodal Batı'yı veya Osmanlı modern asırlarını dinlerken, "Bir eser iştesem mi?" gibi bakar ama ne çare 😊

28 Şubat'ın tanıklarından birisiniz. O yıllar eğitime ve eğitim hakkına nasıl bir darbe vurdu?

O yıllar birçok Müslüman gibi biz de sürecin sıkıntılarını paylaştık ve tanıklık ettik. Bunun bir demokratik hak arayışı konusu olduğuna başından beri inanmadım. Bu, Müslümanca düşünmek ve durmak meselesiydi ve o yıllara özgü bir durum da değildi(r). Bazılarımızın kullandığı dilin, zaman zaman yapılp edilenlerin işaret etmeye çalıştığı "mesele"nin bağlamıyla çelişkiler oluşturduğunu düşünüyorum.



Onurlu bir direnmeyle, diplomaya ya da seküler bir nişana ayarlı feryatların iç içe girdiği, karışık kafalar, sancılı devrelerdi. Hak gasp edenlerin ne idüğü malum da hak talep edenler için bu talep neyi ya da neleri içeriyordu? Burası kafa yormamız ve konuşmamız gereken esas meseleydi. Geldi ve geçti. Ne kaldı bize yarınlar adına? Burası mühim.

Biraz da Mavi Marmara'dan bahsedelim. Neler yaşadınız?

Kur'an'da Ad kavmi "Yeryüzünde haksızca büyülenenler ve 'Bizden daha kuvvetli kim var?' diye soranlar" olarak beyan buyrulur. Küresel zulmün şımarık Siyonistlerinin Filistin'e ve özelde Gazze halkına yönelik küstahlık ve zorbalığına vicdan sahibi bir itiraz anlamı taşıyan Mavi Marmara girişimine katılmam gerektiğini hissettim. Silahları çoktu ama "kuvvetli" olmadıklarına canlı tanık olmak bir lütf oldu. İnsanlaşmak yönünde hâlâ bir çabaları yoktu ve kalın kafalıydılar.

Mesele şuydu: Zulme razı olmadığımızı söz ve eylemimizle ifade etmeliydik. Kısır politik hesaplar, stratejiler bu hesabın dışındadır ve bu hareketin umurunda da olmamalıdır. Seyirci kalmak ya da kalmamak, bütün mesele budur! Aslolan bir gemi çıkarabilmektir, menzile varmak ya da varmamak değil. Seküler kazanımlar ya da galibiyetlere ayarlı bir kafaya izahı zor. Oradakilerin yaşadıklarına benzer muameleler gördük tabii. Ayrıntıya girmeyelim, sanatçı muamelesi görmedik elbet 😊 Özel eşyalarımız çalındı, taciz edildik, hapsedildik vs. İsrail bu. İkrâm görecektik değil tabii.



"Bu yaşına kadar Ömer Karaoğlu hayattan ne öğrendi?" desek, bir cümle ile ne dersiniz?

Azar azar öldüğümüzü, "Allah"sız bir hayatın anlamsız, derinliksiz, içeriksiz, zavallılık olduğunu...

20 yaşına gelmeden mutlaka şunu yapın diyebileceğiniz ne var?

Namaz kılın!

Başucu kitabınız nedir? Ya da sıkılmadan izlediğiniz bir film?

Başucu kitabım illa Kur'an. Sık ve sıkılmadan pek film izleyemem. İyi filmler olduğunda çocuklarla beraber toplanıp arada izleriz. Son yıllarda TRT'nin "Yeşil Deniz" dizisi hoştu. Arkadaşlık, vefa, doğru sözlülük temalarıyla sade ama anlamlı bir işti. Karmaşık, aksiyon dolu, aklımızla ve ruhumuzla dalga geçen kurmaca şeytanlıklarla ve yutturmacalarla dolu filmler, diziler can sıkıcı. Okumayı tercih ediyorum daha ziyade.

Öyle biri var ki onu okuduğumda/tanıdığımdaya/seyrettiğimde/hakkında bilgi edindiğimde hayatımda çok şey değişti diyebileceğiniz biri var mıdır?

Resullerden ve Allah Resulü aleyhisselamdan başka hakkında bilgi edinince "hayatımı değiştirecek derecede önemsedğim" başka kimse yok.

Kendinizi küçük yaşlarınızda yakalamak imkânınız olsaydı kulağınıza ne yapmayı ya da ne yapmamayı fısıldardınız?

Az konuş, çok iyilik yap!

Bizi okuyan gençlere hangi ezginizi hediye edersiniz?

Arzuhal.

HUKUK MEMBAI: ICIL

ENES
YILMAZ

Samimi veya resmî ortamlarda sürekli olarak eğitimin ne kadar önemli olduğundan, ülkemizin gelişmesi için kaliteli bir eğitim sistemine sahip olmamız gerektiğinden bahseder ve -saymakla bitmeyecek- eksiklerimizden dem vururuz. Konuyu biraz daha özele indirip örneklendirelim: Malum olduğu üzere, ülkemizin en kalifiye üniversiteleri İstanbul'da bulunuyor. Bundan dolayı, Türkiye'nin dört bir yanından binlerce zeki, çalışkan, kapasitesi yüksek, bilgiye ve öğrenmeye istekli on binlerce öğrenci İstanbul'a geliyor üniversite eğitimi için. Birçokları açısından, ilk bir-iki yıl İstanbul'u, çevreyi, dünyayı tanımakla geçiyor ve lisans eğitiminin sonlarına geleceğe dair neler yapabileceğine ilişkin düşünceler oturaklı hâle gelmeye başlıyor. Bu düşünceleri hayata geçirebilecek ortam, kadro, maddi imkân derken bir bakıyoruz ki lisans bitivermiş ve iş, evlilik gibi daha "hayati" dertlerle ilgilenmek zorunda kalmaya başlamışız. Bu yazıda sizlere; gençlere ufuk açan, oldukça eksik olduğumuz bir alanda eğitim açısından somut öneriler sunan ve yine gençlerin fikirleri doğrultusunda şekillenmiş, her geçen büyüyüp kurumsallaşmaya devam bir kurumdan bahsedeceğiz: İstanbul Center of International Law – İstanbul Uluslararası Hukuk Merkezi



**ISTANBUL
CENTER OF
INTERNATIONAL
LAW**

15 Temmuz darbe girişiminden sonra yaşadığımız süreçte daha net olarak görmüş olduk ki dünyaya kendimizi anlatma konusunda problem yaşıyoruz. Dünya medyasında yapılan çarpıtma haberlere gerekli karşılığı veremiyoruz. Elbette bu yayınlar kasıtlı fakat bunlar, buldukları ülkedeki toplumların genel kanaatlerinin bir tezahürü olmaktan çok halkın kanaatlerini yönlendirme amaçlı olarak karşımıza çıkıyor. Kısacası; kamuoyunu kasıtlı olarak gerçeğe aykırı yayın yapan kuruluşların yönlendirmesine açık bırakmış oluyoruz. Derdimizi anlatamadığımız için, kötü niyetli olmayıp haklıya hakkını teslim etmeye hazır insanların da desteğinden mahrum kalmış oluyoruz.

Uluslararası Hukuk Nedir? Neden Gereklidir?

Hukukun devletler arasındaki ilişkilerle ilgilenen dalı olan uluslararası hukuk, ticaretten eğitime, silahlı çatışmalardan insan haklarına kadar geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu alanla iştigal etmenin en temel faydası, kişiye uluslararası bir pers-

pektif kazandırmasıdır. Nihayetinde yaptığımız her faaliyetin bir uluslararası boyutu olması ve meydana gelen gelişmelerin bütün dünyanın ortak birikimleri ortaya konularak gerçekleşmesi sebebiyle, kendimizi geliştirmek ve dünyayı takip edebilmek için uluslararası bir perspektife sahip olmak durumundayız.

Son yıllarda Türkiye Cumhuriyeti'nin eskiye nazaran daha aktif bir dış politika takip etmesi sebebiyle dünyayla irtibatımız belirgin şekilde arttı ve bu süreçte birçok eksikimizi fark etme fırsatı bulduk. En çok göze çarpan hususlardan biri, -her ne kadar tam anlamıyla adil kurumlar olduğunu iddia etmemiz mümkün olmasa da- uluslararası karar alma mekanizmalarında kendimizi yeterince anlatamıyor ve temsil edemiyor oluşumuz oldu. Bu konuda önümüzdeki en büyük örnek Mavi Marmara meselesi olmuştur. Ne açıdan bakılırsa bakılınsın çok açık bir hukuk ihlali olan bu saldırı akabinde, uluslararası hukuk çerçevesinde atabileceğimiz adımların atılmasında bazı sıkıntılar yaşadık. Prosedürel süreçlerden davayla ilgili metinlerin yazılmasına kadar pek çok noktada dışarıdan yardım almak durumunda kaldık. Bu da bize, uluslararası hukuk alanında kendi kadrolarımızı yetiştirmemiz gerektiğini gösterdi.

Neler Yapıyoruz – Faaliyetlerimiz

ICIL, bahsettiğimiz uluslararası temsil sorununda uluslararası hukuk alanını kendine çalışma alanı olarak belirlemiş ve 2012 yılından bu yana eğitim faaliyetlerini sürdürmektedir. Hitap ettiği öğrenci kitlesi, sosyal bilimler bölümlerinde öğrenim gören lisans öğrencileridir. Sistem zaman içerisinde kendi kadrolarını yetiştirme hedefi üzerinde hareket etmektedir. Bu sebeple, dersleri anlatan eğitim kadrosunu da büyük oranda öğrenciler oluşturmaktadır.

Öğrenci kabulleri internet üzerinden başvuru formunun doldurulması ve mülakat ile gerçekleşiyor. Öğrenciler için barınma imkânı sağlanmıyor. Buna bağlı olarak haftalık program çizelgesi, vakit anlamında İstanbul'un her bölgesinden ulaşımına uygun bir şekilde belirleniyor.

Program haftalık periyodlar şeklinde belirlenmiş durumda. Her bir grup için haftada 2 veya 3 gün faaliyet yapılıyor. Bunların haricinde, yaz okulları (summer schools) programda istenilen formasyonun edinilebilmesi açısından hayati bir öneme sahip.

Yaz Okulları

Ülkemizde genellikle üstten ders almak yahut o yıl geçilemeyen dersleri ertesi sene bırakmamak için organize edilen yaz

okulları özellikle Avrupa ülkelerinde, eğitim-öğretim yılı içerisinde verilmeyen daha spesifik konular üzerinde yoğunlaşan bazı derslerin verilmesi şeklinde uygulanıyor. Bu yönüyle, uluslararası hukukun alt dallarında öğrencilerin kendilerini

geliştirmesi açısından vazgeçilmez bir öneme sahip. Bununla birlikte, lisansüstü başvurularda dünyanın itibarlı üniversitelerinden rahatlıkla kabul alabilmek için büyük avantaj sağladığını ifade etmemiz gerekiyor.



Kamplar

Yaz ve sömestr tatillerinde yoğunlaştırılmış uluslararası hukuk kampları düzenlenmektedir. Geçen yıl Kayseri’de düzenlenen kamp örneğinde olduğu, bu kamplarda eğitim dönemlerinin yorgunluğunu atmaya ve ekip içi kaynaşmayı ilerletmeyi amaçlıyoruz.

Bölüm 1, öğrencilerin uluslararası hukukun temel alt başlıklarıyla tanıştığı yıl olmaktadır. Bu bağlamda, uluslararası kamu hukuku, uluslararası ceza hukuku, uluslararası insan hakları hukuku gibi dersler takip edilmektedir. Bunun yanında, yıl içerisinde belli sayıda İngilizce makale yazmaları istenmekte ve kurum içi farazi dava yarışmaları düzenlenmektedir.



Çarşamba Sohbetleri

Her hafta Çarşamba günü, sivil toplumdaki akademik camiaya, kamu kuruluşlarından medyaya kadar pek çok alan çalışmakta olan ve bize yol gösterebilecek uzmanları misafir edip bilgi ve tecrübelerinden istifade ediyoruz.

Hazırlık Programı

Bu program, İngilizce seviyesi bölüm derslerini almaya yeterli olmayan öğrencilerin İngilizce öğrenmelerini geliştirmeleri için bir yıllık bir program olup genel hukuk felsefesi alanında okumalar yapılmaktadır. Okunan her bir kitap için eğitmenle birlikte değerlendirme toplantıları yapılmakta ve özet yazıları yazılmaktadır.

Bölüm 1 Programı

Bölüm 2 Programı

Bölüm 1 programını başarıyla bitiren öğrencilerin yaz okullarında alacakları eğitimle İngilizce seviyelerinin ders anlatabilecek noktaya ulaşması hedeflenmekte ve Bölüm 1 öğrencilerine bir ders anlatmaları istenmektedir. Makale yazımı ve farazi dava etkinlikleri devam etmekte, bunlara ek olarak bilimsel araştırma ve İngilizce akademik yazım atölyeleri düzenlenmektedir.

Bize Nasıl Ulaşabilirsiniz?

Derslerimiz Gazanfer Ağa Medresesi’nde yapılmaktadır. Merak ettiğinizi öğrenmek için internet sitemizi inceleyebilir, cevabını bulamadığınız sorularınızı sormak için sosyal medya hesaplarımızdan veya mail yoluyla bize ulaşabilir, bizi daha yakından tanımak için medresede bulunduğumuz günlerde bizi ziyaret edebilirsiniz. Görüşmek dileğiyle.

BİLİM
KOKUSU

MUSTAFA
FURKAN



Dijital Para... Bitcoin

Lidyalıların M.Ö. 7. yüzyılda parayı icat etmesinin üzerinden baya bir zaman geçti. Altın, gümüş, değerli metaller, hayvan derileri, kağıt üzerine basılı "para"lardan bahsederken teknolojinin karşısında tabiki para da değişime uğrayacaktı. Ama nasıl? İşte, böyle bir ihtiyaçtan yola çıkan bir girişimci -ki hâlâ kim olduğu bilinmiyor, sadece sanal bir isim kullanıyor- bir şeyler yapmış: Bitcoin

Bitcoin Nedir?

Bitcoin; takma adı Satoshi Nakamoto olduğu bilinen biri tarafından 2008'de ortaya atılan, resmi bir kuruluşu, merkez bankası, bağlı bulunduğu bir ülke ve sahibi olmayan sanal para birimidir. Şöyle de düşünebilirsiniz, elle tutamadığınız ama hemen hemen her işlemde kullandığınız kredi kartına benzeyen sanal para mesela. Küresel piyasada dövize ciddi bir rakip olan bu sanal para birimi ülkelerin paralarıyla alınıp satılabilmekte. Bitcoin'in sembolü ₺, kısaltma ise BTC.

Bitcoin anonim bir üründür. Yani sahibi hiç kimsedir. Bundan dolayı da herhangi bir ülkenin ekonomisinden asla etkilenmez.

Belirli bir yazılıma göre çalışan bu sistem kırılması nerdeyse imkânsız bir şekilde korunuyor. Uçtan uca, 3. şahsın olmadığı bir sistemle aktarılmakta. Komisyon yok. Aracı yok.

Bitcoin üretme işine madencilik (mining) deniliyor. Bir nebze Bitcoin'leri bulup çıkarıyorsunuz. Çıkarılması da kendi içinde karmaşık işlemlere sahip. Çok güçlü bilgisayarlara ihtiyaç duyan bir çalışmaya sahip mining işlemi sayesinde piyasaya çok fazla Bitcoin çıkışını da engellemiş oluyorlar ve paranın değeri de çok sarsılmıyor.

Bitcoin Nasıl Kullanılıyor?

İlk aşamada bir kişisel cüzdan oluşturuyorsunuz. Bu işlemi yaparken ister cep telefonunuzu, isterseniz bilgisayarınızı kullanın fark etmiyor. Hem kişisel bilgilerinizi derinlemesine vermenize gerek yok. Daha sonra Bitcoin olarak alışverişe başlıyorsunuz.

Dünyadaki 2. ATM İstanbul Atatürk Havalimanı'na açıldı 2013'te fakat çok geçmeden kapatıldı. Hâlihazırda birçok dünya devi, Bitcoin ile ürün alımına izin veriyor. Yani para çok yerde geçiyor.

Yatırım aracı olarak düşünmek ise biraz riskli. Çünkü ani dalgalanmalarla paranız uçabilir de, çakılabilir de.

Sence kaç sanal para birimi var?:



bit.ly/2dJiyCm

Dahası...

- Dolaşımdaki Bitcoin sayısı: 15.919.125
- İlk işlem tarihi: 2010
- Bitcoin para birimine geçen ilk ülke: Ekvador
- Gelebildiği en yüksek piyasa değeri: \$ 1.084
- Sirkülasyondaki Bitcoin'lerin toplam değeri: \$13.900.051.500
- Ulaşılabilecek toplam Bitcoin miktarı: 21.000.000
- Bitcoin Cüzdan sayısı: 9.118.076

öndergenç

Twitter: OnderGenclik | Facebook: ondergenclik

İMAM HATİPLİ ÖĞRENCİLER

BİLİMİ

KEŞFE GİDİYOR

- Algı ve Gerçeklik Galerisi
- Dinamik Dünya Galerisi
- Bilimin Sultanları Galerisi
- Bilim Gösterileri



SEBİLÜRREŞAD

1010. SAYISIYLA YAYINDA!

Milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un ve Eşref Edip'in 1908'de Sırat-ı Müstakim adıyla başlattıkları daha sonra Sebilürreşad adıyla yayınına devam eden mecmua, kapatılmasının üzerinden 50 yıl sonra geçtiğimiz Ağustos ayında yeniden yayına başlamıştı. 1010. sayıyla okuyucusuna tekrar merhaba diyen Sebilürreşad, İslam coğrafyasında uzun soluklu bir mecmua olmanın verdiği sorumlulukla yayını sürdürüyor. Bize söylemek için biriktirdikleri şeyleri gelin kendilerinden dinleyelim.

Sevgili Okuyucu,

Elli yıl faslıdan sonra yeniden neşredilmeye başlayan Sebilürreşad, bir dava ve aksiyon dergisi olduğu kadar, bir ilim ve fikir mecmuası, edebi ve tarihi bir vesikadır. Sizlerin bu bilinçle Sebilürreşad'ı takibe başladığınıza inanıyoruz. Mehmet Akif ve Eşref Edip Bey'in 1908'de Sırat-ı Müstakim adıyla başlattıkları bu yayın çizgisi, sadece bir dergi olmanın ötesinde bir misyonu temsil etmiştir. O misyon Devlet-i Aliye'nin dağılmaması, Müslümanların bir arada, güç birliğini koruması inancını temsil ediyordu. Bugün Sebilürreşad'ın misyonu ve inandığı ilkelerin bize ne kadar doğru istikamet çizdiği aradan geçen bunca yıl sonra yeniden kıymetli hâle gelmiştir.

Mehmet Akif bey'in, "Ehli salıp" olarak tanımadığı ve "sözüne güvenilmez" diye not düştüğü Batı medeniyeti, bizi bir beden parçası gibi gördüğü için ayırmak istemişti. Bunda başarılı olmuştur. Ancak bu ayrılış 108 yıldır ne ayrılan, ne de asıl bedene huzur, sükûnet, güç ve iktidar getirmemiştir. Hatta bu ayrım, cetvel koyarak haritalandıran Batı medeniyetini dahi huzurlu kılmamıştır. Şimdi Lozan'ın 100. Yılına giriliyor. Sevr'i fiili kılamayan Ehli salıp, yeni planını devreye soktu. Ancak bu sefer ümmeti Muhammed daha organizeli, daha cesur, biraz daha ne istediğini bilir durumdadır. Bu yüzden işleri kolay olmayacaktır.

İslam coğrafyasına "Arap Baharı" adını vererek uygulamaya soktukları "sosyal darbeler" ümmetin maddi manevi mahvına neden olurken 15 Temmuz'da bu kez ümmetin kalbine darbe indirmek istemişler, ancak muvaffak olamamışlardır.

Bu tahlile neden ihtiyaç var; zira Sebilürreşad çizgisi aradan geçen bunca karanlık yılların yeniden aydınlık günlere evrilmesi için ayakta durması gereken, bayrağının dalgalanması gereken bir fikir ocağıdır. Bu ocak, manevi inkişaf için gayret gösteren samimi insanların ocağıdır. Vatan, millet, bayrak ve din için fedakârlık yapabilen, kalbi İslam coğrafyası için atan sevdası büyük insanların ocağıdır. Mehmet Akif'in, Eşref Edip'in eli vardır üzerimizde.

Giriştığımız manevi sorumluluğun idrakindeyiz. Okuyucularımızın da bunun idrakinde olduğunu biliyoruz. Bu yüzden Sebilürreşad'a



abone olarak, dostlarınızı buna abone yaparak, uygun olursa reklam vererek, toplu alım yaparak, mecmuayı gençlere ulaştırarak sorumluluk sahibi olduğunuzu gösteriniz.

Eşref Edip üstadımız bu dergiyi 1966'da "ekonomik nedenlerle", yani abonelerinin dergi bedellerini zamanında göndermemesi yüzünden kapattığını unutmayınız.



Pöyry
16.10.2016

"Düşmanlarımıza bir tek borcumuz var: ADALET!"

İnsanoğlunun, varlık tekelinde bulundurduğu hâlde, çağlar boyunca en çok aradığı, daha iyi yaşamak adına en fazla özlemini çektiği kavram "adalet" olsa gerek. Adaleti kavramak ayrı bir arayışın, sunmak ve yaşamak ayrı bir kavrayışın sonucu.

İnsanın kendine olan şahitliğiyle sabit ki adalet; iyi, merhametli, yardımsever olmak gibi vasıfların çok ötesinde, bir başka benlik içinde vücut bulan bir gerçek. Victor Hugo diyor ya "İyi olmak kolay, adil olmak zor."

Çağın getirilerinin içimizde "sürekli isteyen bir ur" hâline dönüştürdüğü "sahip olmak" hastalığı ile yaşıyorken, "adalet"e sahip "adiller" olmak, "haklıya hakkını vermekten" ibaret olmayan sınırlandırılmış bir takdir yetisinden fazlasını ifade edene ulaşmak, mücadele işi...

Taraftarlığa, tekdüzeliğe, "ben" olgusuna ve "elde etme" arzusuna her bir harfi ile aykırı olan adalet, özünde teklik ve dolayısıyla bencilik olan arzuların en az birinin olduğu yerde icra edilemeyecek kadar asil...

Bir bilinç meselesi olarak ele almak geriyor adaleti. Altı üstüne getirilmiş, tepeden tırnağa her tarafı aranmış, karıştırılmış, dağıtılmış ve toparlanmış bilinçlerin hakiki meselesi.

Bekleyişe girmeden önce kendi benliğimizde var gücümüzle ortaya çıkarmak zorunda olduğumuz bu duyguyu, istikrarla ve ısrarla uyguladığımız zaman "çağın" ve "bireyin" bencilik sınırlarına dayanır, "üstünlük" ve "kibir" kulelerine meydan okuyabiliriz.

Adalet; herhangi bir ideolojinin ve inanış biçiminin alt benliği değil. İslâm Peygamberi (s.a.v)'nin "aramızda adaleti icra etmeye" emir kılınmasıyla birlikte, "din" ekseninde yok sayılmayacağı gibi, dini

argümanlar içerisinde bir kıstas unsuru da olamaz.

Yaratıcı, bir kıstas unsuru yapılamayacak kadar kati bir söylemle adaleti emreder:

"Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adalatten sapmayın, (şahitliği) eğer, bükür (doğru şahitlik etmez), yahut şahidlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (Nisa, 135)

"Çoğul" ve "güçlü" olmak adaleti hegemonya altına sokamaz. Hegemonyanın olduğu yerde adalet barınmaz. Henry David Thoreau'nun dediği gibi "Gücü elinde bulunduran insanların çoğunluğa göre hareket etmeleri, bu durumun haklı olduğunu ya da azınlığa göre adaletli olduğunu göstermez."

Zamanın, şartların ve olayların bir surete bürüdüğü adalet, tekdüzeliğe gelmeyecek, kalabalıklara ve kalıplara hapsedilemeyecek en insani vasıftır.

Adalet; çoğu zaman birlikte kullanıldığı "eşitlik"le anlam bakımından ayrıldığı gibi icra bakımından da ayrılan bir kavram olup aynı zamanda eşitlik hükümlerinin ortaya çıkaracağı kargaşayı temelden reddeden ve "hakka" götüren sonuçların da aracıdır.

Allah (c.c) bizlere, adaleti merkeze alan ve karşı karşıya kalacağımız sonuçlar ne olursa olsun adaleti uygulamak için mücadele veren bireyler olabilmeyi nasip eylesin.

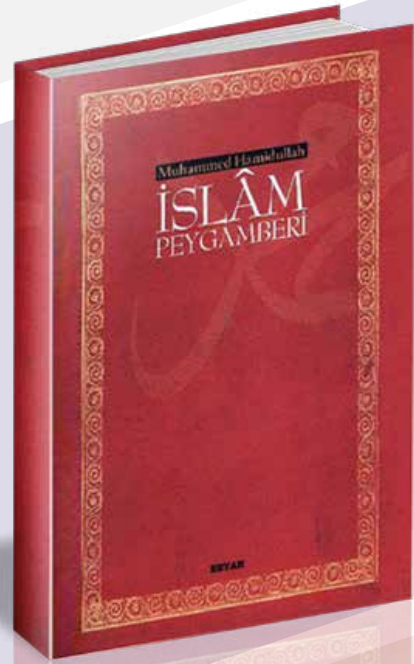
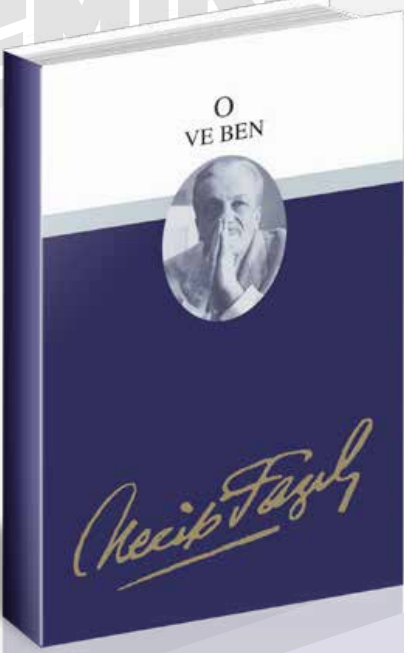


O VE BEN NECİP FAZIL

Hayatını, Abdülhakîm Arvasî Hazretleri'ni "Tanıyınca Kadar" ve "Tanıdıktan Sonra" diye iki ana bölüme ayıran Necip Fazıl, Efendisine doğru kendisini cezbeden hâdiseleri de malalandırdığı otobiyografik eseri "O Ve Ben"i 1975'de şöyle takdim etmiştir:

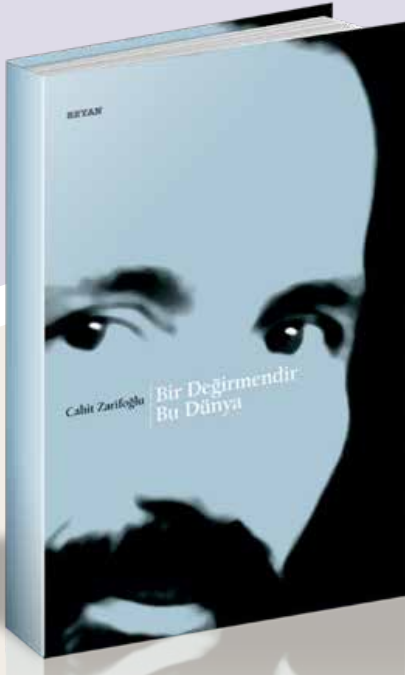
"Bu eser, dünyaya gelişimden bugüne kadar en hususî renkleri, çizgileri ve sesleriyle hayatımın hikâyesi ve asıl O'nu tanıdıktan sonra manasını anlamaya başladığım vücut hikmetinin bende tecelli eden yakıcı ifadesidir. Bu bakımdan, kendilerini görünceye kadar malik olabildiğim bir buçuk esere nispetle bugün 60 cildi aşan ve hepsini birden o nura borçlu bildiğim eserler arasında, şimdikini, başkôşeye oturtulması lâzım ve en mahrem iç ve dış iklimlere doğru bir belirtiş olarak takdim ederim."

Kitap, 1965 senesinde "Büyük Kapı" ismiyle yayınlanmıştır.



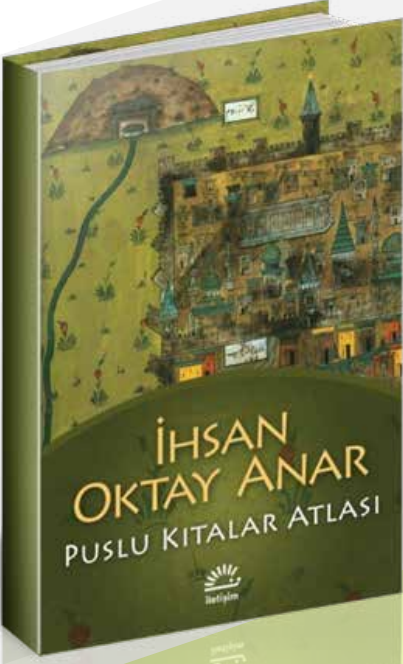
İSLAM PEYGAMBERİ MUHAMMED HAMİDULLAH

İslam dünyasının yakından tanıdığı ve kaleme aldığı eserler ile düşünce geleneğimize büyük katkılarda bulunan Muhammed Hamîdullah, yazdığı İslam Peygamberi adlı siyer kitabında tamamen delile dayanan ve derin araştırmalar ile şekillenen bir eser ortaya koymuştur. Urduca, Arapça ve İngilizce gibi birçok dile çevrilen bu nadide eserin orijinal dili Fransızcadır. Efendimizin (sav) hayatını derinlemesine öğrenmek için bu kitap bizlerin okumasını bekliyor, hem de istediğimiz dilde.



BİR DEĞİRMENDİR BU DÜNYA CAHİT ZARİFOĞLU

Şiirlerini ve şair kimliğini bildiğimiz Cahit Zarifoğlu, bu kitapta herkesin kahvenin yanında "Kürk Mantolu Madonna" alıp veya metroda elinde "Küçük Prens" taşıyarak entel takıldığı bir zamanda Müslüman olarak sade yaşamamız gerektiğini anlatıyor. İlmihâl okumamızı ve yolda zikirle yürümemizi telkin ediyor. Daha doğrusu Müslüman olarak yetişmemiz için neler yapmamız gerektiğine kısaca değiniyor 😊 Bunu hem gençler için yapıyor, hem de büyükler için.

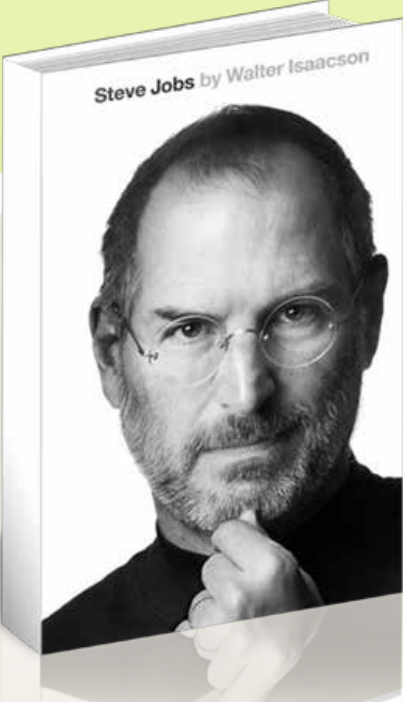
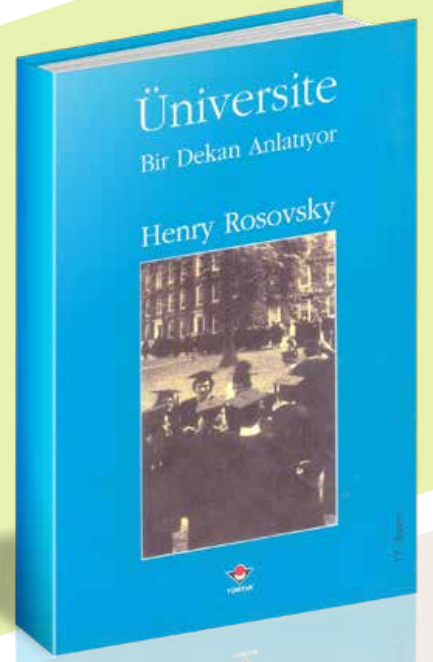


PUSLU KITALAR ATLASI İHSAN OKTAY ANAR

Ey kör! Aç gözünü de düşlerden uyan. Simurg'u göremesen de bari küçük bir serçeyi gör. Kaf dağına varamasan bile hiç olmazsa evinden çıkıp kırlara açıl; böcekleri, kuşları, çiçekleri ve tepeleri seyret. Bırak dünyanın haritasını yapmayı! Daha hayat-tayken bir taşı bir taşın üstüne koy. Gülleri ve bülbülleri göremeyip gün boyu evinde oturan adam dünyanın kendisini hiç görebilir mi?

ÜNİVERSİTE-BİR DEKAN ANLATIYOR HENRY ROSOVSKY

Harvard'ın rektörü, her mezuniyet töreninde koleji bitirenlere, "Eğitilmiş erkek ve kadınların oluşturduğu topluluğa hoş geldiniz." der. Ülkedeki binlerce kolej rektörü her Haziran ayında yeni mezunlara benzer şeyler söyler. Ne demek isterler? Ne demeleri uygun olur? Lisans diplomasının, belirli lisans derslerinin başarıyla tamamlanmış olduğunu göstermekten başka bir önemi olmayabilir. Gözlemlerimizden açıkça anlayabiliriz ki her üniversite mezunu eğitilmiş değildir ve her eğitilmiş kişinin de mutlaka üniversite mezunu olması gerekmez. Bu törenlerde demek istediğimiz, öğrencilerin belirli bir entelektüel düzeye ulaştıklarıdır. Beklediğimiz, onların beşerî bilimlerde ve fen bilimlerinde ya da mesleki bakımdan yeterli bilim düzeyine ulaşmış olmaları değildir hatta denilebilir ki lisans derecesi entelektüel gelişimlerin son aşaması ise görevimizi başaramamışız demektir. Mezunlara eğitilmiş insanların arasına katılmak üzere hoş geldiniz, demek ancak onların zihinsel becerilerinin ve güçlerinin belirli bir standarda ulaştığına inandığımızı göstermesi durumunda anlam taşır.



STEVE JOBS WALTER ISAACSON

Delilerin şerefine. Uyumsuzların. Asilerin. Sorun çıkarıcıların. Kare deliklerdeki yuvarlak çivilerin. Dünyayı farklı görenlerin. Onlar kurallardan hoşlanmazlar. Ve statükoya saygı duymazlar. Onlardan alıntı yapabilirsiniz, onlara katılmayabilirsiniz, onları yüceltebilir ya da kötüleyebilirsiniz. Yapamayacağınız tek şey onları göz ardı etmektir. Çünkü onlar bir şeyleri değiştirirler. İnsan ırkının ilerlemesini sağlarlar. Ve kimileri onları deli olarak görse de biz dahi olarak görüyoruz. Çünkü dünyayı değiştirebileceklerini düşünecek kadar çılgın insanlar... Bunu yapan insanlardır.

NÂVAY-I

ŞERİF

MESLEK
SIRRI
MUHAMMED
TARİK
ABLAK

Musiki her şeyden evvel bir medeniyet meselesidir. Medeniyetimizi iyi bir şekilde tahlil etmiş ve eserlerine yansıtmış olan Yahya Kemal musiki ile ilgili şu enfes beyti söylemiştir: "Çok insan anlayamaz eski musikimizden/Ve ondan anlamayan bir şey anlamaz bizden." Bizi anlamak musikimizi ve şiirimizi anlamakla başlar. Ve varılan noktada yine musiki ve şiir vardır.

Mesnevi'nin ilk beyti de ney ile başlar. Hz. Mevlana "Dinle neyden bak hikâyet etmede/Ayrılıklardan şikâyet etmede." diyerek âdeta aradan çekilir ve bütün eseri bir ney sesi hâlinde dinletir bize. Zira kaynak tektir ve bellidir. Ve dolayısıyla konuşan ister Hz. Mevlana olarak, ister ney olarak çıksın karşımıza; o hakikatte aşkın kendisidir. Yine bu sebeple Mesnevi'nin anahtarı sayabileceğimiz ilk on sekiz beyitten birinde de "Bu neyin sesi nefes değil, ateştir/Kimin içinde ateş yoksa yok olsun." demiştir.

Mesele bellidir, hedef de. Hür olmak isteyen tek vazifesi vardır: Aşk padişahına esir olmak.

BİZİM KÜLTÜRÜMÜZDE NEY, YÜZYILLAR BOYUNCA HEP BU RUHÂNÎ TA-
RAFI İLE ELE ALINMIŞTIR. EVET, BİR SAZDIR AMA SESİ VE TESİRİYLE HEP
DİĞER SAZLARIN ÜSTÜNDE SAYILMIŞTIR. BİRÇOK İNSAN NEY ÜFLEYEREK
VEYA DİNLEYEREK RUHUN KUYTU SOKAKLARINDA DOLAŞMIŞ, GÖNÜL
SARAYININ ZİRVELERİNDE GEZİNMIŞTİR.



İnsan, dünyanın bağlarından ve esaretinden kurtuldu-
ca hürriyetine kavuşacak, aynı zamanda aşka esir olacak ve gerçek mutluluğu yakalayacaktır. Hakikat zannettiğimiz bu dünya, bir gurbet diyarıdır. Çoğumuz gaflet sebebiyle bağlandığımız bu hayal âlemini gerçek sanıp asıl yurdumuzu unuttuk. Aslında sürgün yerimiz olan bu zindana fazla değer verdik ve aldandık. Ama ney geldiği yere, kamışlığa duyduğu hasretten bir an bile vaz geçmedi. Bu hasretle ağladı ve ağlattı. Onu dinleyenler bir gurbet diyarında olduklarını hatırladılar. Neye kulak verenler cennet bahçelerinin özlemiyle yapıp tutuştular. Ve ateşiyle başka gönülleri de yakıp tutuşturan ney, bu sebeple kıymet buldu, Mesnevî'nin tâci oldu.

Bizim kültürümüzde ney, yüzyıllar boyunca hep bu ruhânî tarafı ile ele alınmıştır. Evet, bir sazdır ama sesi ve tesiriyle hep diğer sazların üstünde sayılmıştır. Birçok insan ney üfleyerek veya dinleyerek ruhun kuytu sokaklarında dolaşmış, gönül sarayının zirvelerinde gezinmiştir.

Musiki hangi niyetle icra edildiğine veya dinlendiğine göre farklı manalar kazanır. Bazıları musikiyi basit bir eğlence, bazıları bir sapkınlık, bazıları da ibadetten öte bir faaliyet olarak görmüştür. En güzeli ise neyi ve musikiyi Osmanlı'da olduğu gibi ruhu besleyen, kişiye rabbini hatırlatan bir vasıta olarak görüp dinlemektir.

Ney ibadetten öte manalar yükleyenlerden kastımız, neyin kıymet ve manasında mübalağa eden bazı kimselerdir. Bunlar isyan ve gaflet içerisinde olmalarına bakmadan ney ile ruhaniyetin zirvesine çıktıklarını düşünürler. Düşünürler ama bu düşüncenin tek kaynağı ruhlarında duydukları yalancı tatmin duygusudur. Zira rabbine isyan içerisinde olan bir kulun manevi tatmine erişmesi söz konusu değildir. Bu kimseler musikinin verdiği neşe ile manen Allah'a yaklaştıklarını

zannederler. Hâlbuki Allah'a yaklaşmanın en kuvvetli adımı namaz kılmaktır. Namaz kılmayan ve isyan içerisinde olan bir ruha ney ne yapar? Evet, ney ruhu besler, ama eğer ruh ölüyse onu diriltemez. Bu sebeple öncelikli olan, kişinin temel vazifelerini yerine getirmesidir. Bu vazifeleri yerine getirmeyen kişinin ney ile kemale ermeyi beklemesi abestir. Bu gün sözüm ona namaz kılmadığı hâlde Mevlevîlik iddiasında bulunan kimselerin bulunduğu bilinmektedir. Hâlbuki namaz kılmadan bırakın Mevlevî olmayı, Mevlevî muhibbi olmak bile mümkün değildir. Bu sebeple ney ve musiki sevilmeli, dinlenmeli, icra edilmeli fakat ona da ölçülü yaklaşılmalıdır.

Ecdadımız da neye ve musikiye pek bir kıymet vermişlerdir. Zira musiki ile engin ruh ufuklarına yolculuk yapmışlardır. Kelimelerin, cümlelerin anlatamadığını nağmelere sığdırmışlardır.

Ney, kavruk sesiyle bizi uzun bir yolculuğa davet eder. Aynı zamanda bu uzun yolun her adımında bize yoldaştır, gönüldadır. Ney, en iyi sırdaştır.

Musiki ile ilgilenen gönüllerde hem tatlı bir hüzün, hem ölçülü bir neşe bulunur. Ve musiki yavaş yavaş devam eden eğitim sürecinde kişiye sabrı, sebatı, tahammülü öğretir. Ruh eğitimi olduğu kadar bir ahlak eğitimidir.

Ney, musikimizin en güzel ve en zor sazlarından bir tanesidir. O büyüülü sesi çıkartmak bile kolay değildir. Bu sebeple ney ile çıkılan bu uzun yürüyüş meşakkatlidir ama bu yolda hiçbir zaman pişmanlık yoktur. Aksine bu yolun yolcuları ruh ufuklarını açacak, kalbin perdelerini yırtacak bir anahtara sahip olmanın mutluluğuyla yaşarlar.

Kadim dünyanın perdelerini aralamak veya ruh âlemine yeni pencerelerden bakmak isteyenler işe musikimizi dinleyerek başlayabilirler. Münir Nurettin'i dinleyerek musikimizi tatmak, eski ve yeni üstatlardan ney taksimleri dinlemek iyi bir başlangıç olabilir. Bir adım ilerisi ise bir neyi dost edinmektir. Modern dünyanın süslü ve sıkıcı eğlencelerini bir kenara atmak isteyenler için en güvenli sığınaktır ney. Ecdadımızın asırlar boyu çalıp söyledikleri, besteleyip terennüm ettikleri nağmeleri ney ile duymak, ney ile icra etmek bir başka güzeldir. Bu güzelliği ise ancak tadanlar bilebilir.

Ve eski tabirle nây-ı şerif nesillerimizin kendisini ele alıp icra etmesini, icra edemeyenlerin de kendisine kulak verip sırlarını dinlemesini beklemektedir.



TENEFFÜS

SAMET
ÖZTÜRK

Diriliş Ruhuna Muhtaç

Frances Kinsley Hutchinson, 1908 yılında Balkanları otomobille dolaşır. 48 günlük gezisinde bölgenin kültürel zenginliğini yakından tanır, her fırsatta tarihî yapıları ve mabetleri fotoğraflar. Karadağ'ı, Bosna Hersek'i ve Dalmasya'yı öğrendiğince keşfeder. Girdiği pek çok Balkan köyünde, Boşnakça/Sırpça/Hırvatça dilini bilmesine rağmen ezberlediği aynı soruyu sorarak insanlarla diyalog kurar: "Kako se zove ova selo?" (Bu köyün ismi ne?) Kendi kültürleri ile kendilerini selamlayarak köylerini ziyaret eden bu yabancı gezgine Balkan köylüleri epey yakınlık gösterirler. Merak ettiği yerler hakkında bilgi verir ve onu her defasında en güzel şekilde ağırlarlar.

Nihayetinde aynı dili konuşabilmek güzeldir. Tek cümleden ibaret de olsa sıcak bir iletişim kurabilmek, ilk kez karşılaştığımız insanların sıcaklığını hissedebilmek, ortak ifadelerle yakınlık sağlayabilmek farklı bir paydaşlık duygusunu doğurur. İnsanı insana yakınlaştırır.

Bizler de yine birkaç köyü gezdik arkadaşlarımızla, dimağımıza birkaç küçük tecrübe daha ekleyiverdik. Aynı coğrafyanın farklı diyarlarını dolaştık yine. Bu toprağın ortak selamı olmasına binaen, yine "Selamün aleyküm!" dedik girdiğimiz köylerde. Ancak bazen, Fuzûlî'nin Şikâyetnâme'sinde zikrettiği gibi "rüşvet değildir diye" olmasa da alınmadı selamımız. Zira İslami bir selama mugayir olarak "Merabayın!" denilmiş bazı köylerde. 1400 senedir

Müslümanlar arasında en güzel bir barış mesajı ve en sade bir girizgâh geleneği olarak sürdürülen selamımıza, bu kez gitmiş olduğumuz bir Müslüman köyünde karşılık bulamadık. Aradığımızı bulamadığımız köylerden bahsedecek olduğumuz için mekân ismi zikredemeyeceğiz maalesef.

Fırsat buldukça öğrenci dostlarımız ve genç arkadaşlarımızla birlikte çeşitli köylere bisiklet turları gerçekleştiriyoruz. Böylesi bir saatlerine doğru Cuma namazı için birine pedal çevirmeyi, yaklaşık 15 kilo-

metre kadar sürmeyi kararlaştırdık. Öyle de yaptık. Yolları bozuk olmayan bir köye varmak üzere yola koyulduk.

Bisiklet turları için önceden zamanlama yapmak her defasında doğru beklentileri doğurmuyor. Lastik patlıyor bazen, bazen zincir atıyor, bazen yağış bastırabiliyor, bazen arkadaşlarımız susuz/soluksuz kalabiliyor; neticede en organik ulaşım yöntemini denediğimiz için pek çok doğal ve teknik faktörün etkisiyle süratimiz düşebiliyor. O gün de biraz öyle oldu. Gerilerde kalıp hızımızı düşüren ve ayna kolunda arıza olan

bir arkadaşımız nedeniyle Cuma namazını kaçırabileceğimizi düşündük. Ancak köye vardığımızda ezan henüz okunmaktaydı. Bisikletlerimizi caminin bahçesine bıraktık ve ömrümüzce daha önce hiçbirimizin görmediği o büyük sürprizle karşılaştık: Cami bomboştu!

Arkadaşlarımızın bir kısmı Anadolu'nun muhtelif ilçelerinden gelen üniversite öğrencileriydi. Bense kısa bir süredir bu şehirde yaşıyordum. Ömrümüz boyunca ezan sesini duyduğumuz her yerde namaz kılınır, cami hayatın merkezi noktasında yer alır, özellikle köylerde Anadolu'nun güzel İslami hassasiyetleri en masum bir şekilde yaşatılırdı. Cuma namazları ise savaş dönemlerinde dahi mümkün olduğunca en yoğun kalabalıkla icra edilirdi; bizler böyle bildik. Ancak geldiğimiz köyde bir şeyler değişmiş gibiydi. Caminin 10 metre kadar yakınındaki kahvehanede Cuma cemaati olabilecek bir kalabalık bulunduğu hâlde ezan okunuyor ve camiye hiç kimse gelmiyordu. Köyde imam da yoktu zira köyün bu hâliyle imama ihtiyaç duymadığından olsa gerek, köy çocuklarının anlattığına göre son gelen iki imam kısa sürede başka yerlere tayinlerini alırdı gitmişlerdi. Fakat boş ve ölü bir köy değildi burası sonuçta, çevrede yaşam alametleri bulunmaktaydı. Köy kahvehanesinin çaprazında bulunan boş bir alanda farklı renklerdeki içki şişelerinin üst üste atılmasıyla âdeta yapay bir tepcek inşa edilmişti!

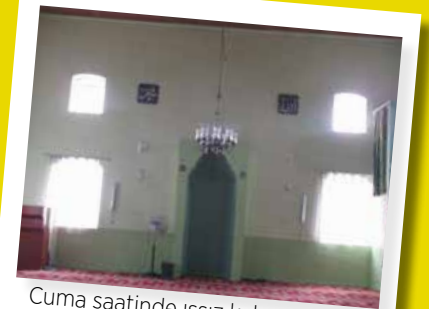


Bu bir tur başlangıcı klasiği
Tamir ve yama işleri



Yol boyunca Hamza hep en önde
sürdü

günde öğle
bölgemizdeki köylerden birine pedal çevirmeyi, yaklaşık 15 kilo-



Cuma saatinde ıssız kalmış bir köy
camii



Diyar-lardan Selam!

Köy meydanında oyun oynayan 3 küçük çocuğu da çağırıp 4 kişilik ekibimizle birlikte 7 kişi olarak Cuma namazını kendimiz kıldık. Camide unutulmuş eski bir dinî kitaptan "İslam'da Sosyal Adalet" başlıklı bir bölümü de hutbe olarak okuyuverdik. Namazdan sonra duamızı edip köyden ayrıldık. Kahvedeki ahali, camiden çıkan yabancıları görünce meraklanmış elbette, "Merabayın!" diyerek el salladılar bize. "Selamün aleyküm!" dedik, "Merabayın merabayın, hoş geldiniz..." dediler. Daha evvel 10 kilometre kadar gerideki başka bir köyde "Selamün aleyküm"deki ısrarımıza "Merabayın diyoruz ya kardeşim!" fırcası yediğimizden ısrarcı da olmadık. Hâl hatır sorup o köyden ayrılıverdik.

Buralara ilk taşındığımda bu çevrenin tarihi ile ilgili bir kitap okumuştum. İçerisinde, bir önceki köyün çıkışında tarihi bir şehitlik bulunduğu yazıyordu. Dönüş yolunda o köye varınca yolda yürüyen

bir amcayı durdurup şehitliği sorduk, "Siz fazla gelmişiniz, geride kaldı orası!" dedi. Mezarlık hakkında duyduğu rivayetleri dinleyip bu kez bisikletlerimizi 1 kilometre kadar geriye sürdük ve mezarlığı bulmaya çalıştık. Küçük ve kırmızı bir "Şehitlik" tabelası koymuşlar meğer önüne, ilk geçişimiz hızlı olduğundan görememiştik. Şimdi dikkatle geriye doğru sürdüğümüzden buluvermiştik. Aslında ortalıkta mezarlık olduğuna dair bir işaret ilk bakışta yok gibi. Ancak

meşe ağaçlarının arasındaki çalı çırpıya dikkatle göz gezdirdiğimizde, farklı boyutlarda sivri şekilli pek çok ürkütücü mezar taşının bulunduğunu görebiliyorduk hepimiz. Artık umulmadık bir yerde karşımıza çıkıveren umulmadık bir mezarlığın huzurundaydık.

Köyde şehitliğin yerini sorduğumuz amca, bu mezarlığın 600 yıldan fazla bir geçmişi olduğunu, burada Osmanlı'nın ilk kuruluş yıllarında askeri bir birliğin bulunduğunu, bir gece baskınında köydeki bütün askerlerin kılıçtan geçirildiğini (düşmanın kim olduğu bilinmiyor) ve bu şehitliğin köyün ismini çağrıştırmaya nedeniyle bu rivayetin kuşaktan kuşağa aktarılmakta olduğunu söylemişti. "Bunları da şimdiki bilmez zaten, iyi ki bana denk geldiniz. Millet yanından geçip durur da o ağaçların arkasında ne var diye bakmaz

bile... Gidin bakın, her taraf içki şişesi ve çöp orada!" demmişti. Maalesef gerçekten de mezarlıktaki vaziyet aynen öyleydi.

Şehitliğe gerçekleştirdiğimiz bu ilk ziyaretimizde hava oldukça rüzgarlı ve kapalıydı. Yağmura yakalanmamak adına ziyaretimizi kısa kesip mahallemize dönmek zorunda kaldık. Birkaç hafta sonra güneşli bir günde, aynı arkadaşla-

rimla güzel ve aydınlık fotoğraflar çekebilmek üzere yeniden aynı mezarlığa gittik. Bu iki ziyaretimiz arasında, şehitlik içerisinde traktörlerin tarlalara ulaşmak için geçmeleri nedeniyle oluşan çirkin patikaya bir yenisi daha eklenmişti. Taşlardan iki tanesi bu yeni patika yolu üzerinde dümdüz hâle gelmiş, yerle bir olmuştu. Daha kötüsü, mezarlığın arka kısmında bulunan büyükçe bir taş (sanırım en büyüğü oydu) yerinden sökülüp ve altında büyükçe bir çukur kazılmıştı. Belli ki tarihimizin ve kültür mirasımızın azılı düşmanı defineciler burayı da yoklamışlardı. Yine de ayakta kalmaya devam eden isimsiz ve düzensiz durumdaki onlarca sivri mezar taşı ise bu güzel yaz güneşinin altında, unutulup gideceğimiz günlere dair ibretler sunuyordu bizlere. Ayaklarımıza takılan ve pantolonlarımızı delen dikenlere rağmen her bir taşı tek tek inceledik, hiçbirinde hiçbir yazı veya işaret yoktu. Kimlikleri unutulmuştu bu insanların. Bizler de sessizce burada unutulmuşların suskun bekleyişini izliyorduk.

Burası hiçbir askerinin ismi dahi bilinmemekte olan bir birliğin yüzlerce yıldır tarih nöbeti tutmakta olduğu ıssız ve sessiz bir ibret müzesiydi; çevrede burayı pek duyan bilen de yoktu. Selamımızı almayan etraftaki köy ahali ile birlikte yüzlerce yıllık geçmişinin ardından ağaçların arkasında ve otların arasında unutulmuş bu kadim şehitlik, Cemil Meriç'in yenilgilerimize dair yegâne mesajını hatırlatmıştı bizlere: "Türkiye, ruhunu kaybetti. Toprak mı? En değerli şeyimizdir belki de! Belki de en değerli şeyimizi kaybedince her şeyimizi kaybettiğimizi anladık: Ruhumuzu!"

Bu topraklarda daha çok çalışıp daha fazla değer üretmek adına, bu ülkenin ruhunu kaybetmiş köylerinden ve ruhunu kaybetmiş sokaklarından ibret almak zorundayız hepimiz. Günün birinde bir diriliş neslimiz olacaksa eğer, kendi hudutlarımız içerisinde kaybettiğimiz topraklarımızın öylesi nesiller tarafından sulanıp diriltilmeye muhtaç olduğunu görmek zorundayız.



600 yıllık tarih nöbetine ısrarla devam edenler



Belli ki buralardan insanlar geçmiştir. Tarihi şehitlik bu çöplerin hemen ardında...

İLGİNÇ TOPLAMA

$$1 + 2 = \text{ALTI}$$
$$2 + 3 = \text{BEŞ}$$
$$3 + 4 = \text{ALTI}$$
$$4 + 5 = \text{YEDİ}$$
$$5 + 6 = ?$$

SAYI YERLEŞTİR

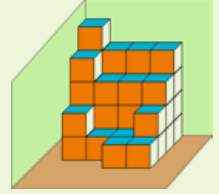
Aşağıdaki boş karelere 1, 2, 3, 4, 5 ve 6 rakamlarını yerleştirin. Her satır, sütun ve aynı renkli karelerde bu rakamlardan sadece birer adet olsun.

3				5
		1		6
				1
	4			
5		2		
			6	

**ZEKÂ
SPOR
SERHAN
BÜYÜKKEÇECİ**

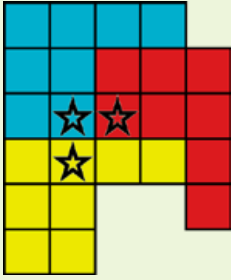
KÜP SAY

Aşağıda, görünmeyenlerle birlikte toplam kaç tane küp vardır?
Not: Küplerin altı boş değildir.



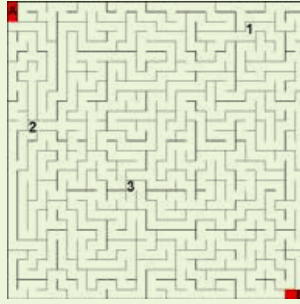
ŞEKİL PARÇALA

Aşağıdaki şekli birbirine eş üç parçaya ayırın ve her parçada birer adet yıldız olsun



LABİRENT

Aşağıdaki labirentte A kapısından girip B'den çıkın. Sırası ile 1, 2 ve 3 numaralı yolları kullanın.



EŞİTLİK

Aşağıdaki eşitlikte her harf bir rakamı temsil ettiğine göre "abc" üç basamaklı sayısı kaçtır? İpucu: $c = 3$

$$a^c + b^c + c^c = abc$$

ÇOCUKLARIN YAŞLARI

Matematik tarihinin mükemmel sorularından biri:
-Kerem senin üç çocuğun vardı değil mi?
-Evet Mert. Yaşları hakkında sana ipucu vereyim.
Üç çocuğumun yaşları çarpımı 40. Toplamı ise masanın üzerindeki kitapların sayısı kadar.
-Aslında cevabı hemen bulabilirdim. Ancak bir bilgiye daha ihtiyacım var.
-En küçük çocuğum müzik dinlemeye bayılır.
-Anlaşıldı Mert. Çocuklarının yaşları
Çocukların yaşlarını bulunuz.

YAMYAM PARADOKSU

Bir adam, vahşi insanlarla dolu bir adaya düşer. Yerlilerce hemen yakalanır ve kabile reisinin huzuruna çıkarılır. Reis der ki:
"- Ey beyaz adam. Karnımız iyice acıktı. Kusura bakma ama seni yemek zorundayız. Ama biz o kadar da kötü yamyamlar değiliz. Çünkü biz kurbanlarımızın nasıl öldürüleceklerini kendisine sorarız(!). Sen şimdi bize bir cümle söyle. Söylediğin cümlenin "doğru" olduğuna kanaat getirirsek seni "asacağız." Eğer "yanlış" bir şey söylediğini düşünürsek "yakacağız".
Kabile reisi bir taraftan da sofranın hazırlanması tâlimâtını verir. Adam, kendini kurtaracak hangi cümleyi söyler?

GARİP SORU

Hiçbir anlamı olmadığı halde içinde "edas ados" kelimeleri geçen soru hangisidir?

CEVAPLAR



bit.ly/2gzSQAw

Ayarlar / Altyazılar / Türkçe



Bridge of Spies
Casuslar Köprüsü
(2015)



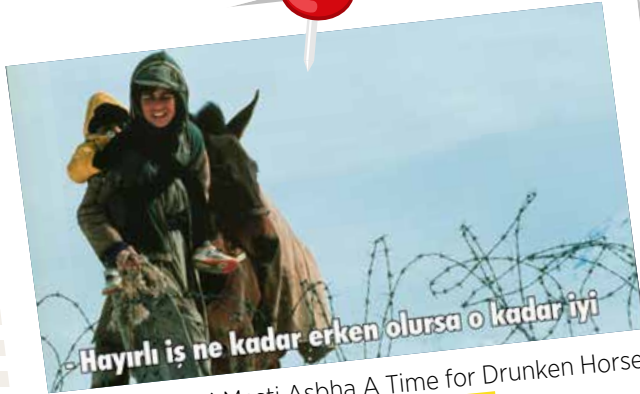
Diriliş
Ertuğrul
(2016)



Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak
Boats Out of Watermelon Rinds
(2004)



The Truman
Show
(1998)



Zamani Barayé Masti Asbha A Time for Drunken Horses
Sarhoş Atlar Zamanı
(2000)

BİR VAKİT, EZANA
HASRET GÖNÜLLER,
BİZLERİ BEKLEDİ.
DUA CÜMLELERİNE
ÖNCE BİZLERİN
İSİMLERİ EKLENDİ.
NURA GARK OLMUŞ
YÜZLERİMİZ
AYDINLATTI
KAPKARA
GECELERİ.
ŞERLERİ HAYRA
TEBDİL EDEN,
BİN KÜSUR YILIN
BEREKETEDİ. İŞTE,
BUYDU BİZLERİN
KERAMETİ:
BİR KUTLU
İSTİKAMETİN
ÖLMEYEN
NEFERLERİ VE
GÜNÜN BEŞ
VAKTİNDE
İSLATTIĞIMIZ
SECDE YERLERİ.

ALİ
YILDIZ



İSTİKAMET

TEZKİRESİ

**BIZLERDİK HIRA'DAN GELEN KUTLU ELÇİYE ŞEKSİZ İMAN EDEN.
ASLAN AVINDAN DÖNEN HAMZA İLE SEVİNEN. ÖMER'İN KABUL
OLMUŞ DUA OLARAK GELİŞİNİ GÖREN. İKİNİN İKİNCİSİ İLE HİCRET
EDEN. YESRİB'İN TEPELERİNDEN MUŞTU GÖZLEYEN. NEBİ'NİN
MESCIDİNDE SECDEYE GİDEN. BEDİR KUYULARINDAN ŞEHADET
ŞERBETİ İÇEN. UHUD'DA BİR MÜBAREK HAYKIRIŞ ETRAFINDA
KENETLENEN. MEKKE'YE BOYNUMUZU BÜKEREK GİREN.
MEDİNE'DE EN SEVGİLİ'Yİ TOPRAĞIN BAĞRINA VEREN.**

Bizler, içerisinden nice âdil imamlar ve mâhir hatipler neşet etmiş kâdim bir geleneğin her yaşta neferleriyiz. İstikameti hazreti Âdem zamanında çizilen bir yolun muhacirleriyiz. Ayetleri mübîn, dosdoğru bir dinin hâdimleriyiz. İbrahimî bir kıyamın vârisleriyiz.

Bizler; tarihin seyrinde, zamanın bile büküldüğü her zeminde, dik durmaya niyetlendik. Kâbil'e karşı ellerimizi kalplerimize hapsettik. Nuh'un gemisinde, güvertenin üzerindeki bizlerdik. Yusuf'un arkadan yırtılan gömleğini giydik. Karanlık kuyularda kardeşlerimizi beyhude bekledik. Süleyman'ın kuş dilini öğrendik. Âsânın yardığı taşlardan su içtik. Musa ile Tur'da bekleştik. Davud'dan neşideler dinledik. İbrahim'in davetine icabet ettik. Gökten inen sofradan yedik.

Bizlerdik Hira'dan gelen kutlu elçiye şeksiz iman eden. Aslan avından dönen Hamza ile sevinen. Ömer'in kabul olmuş dua olarak gelişini gören. İkinci ikincisi ile hicret eden. Yesrib'in tepelerinden muştı gözleyen. Nebi'nin mescidinde secdeye giden. Bedir kuyularından şehadet şerbeti içen. Uhud'da bir mübarek haykırış etrafında kenetlenen. Mekke'ye boynumuzu bükerek giren. Medine'de En Sevgili'yi toprağın bağrına veren.

Bizlerle beraber at koşturdu Malazgirt'te Alpaslan. Ehl-i salibin haçını bizimle kırdı Kılıç Arslan. Kılıçlarımızın parıltısında bir çağı kapattı Fatih Sultan. Âleme nizam verirken Kanûni Süleyman, bizlerdik yanı başında tekbire duran. Can çekişmekteyken hasta adam, sadece bizlere itimat etmişti Abdülhamid Han.

Bizler; 72 millet, tek ümmettik Çanakkale'de. Göğüs göğseydik düşmanla Kutu'l-Amare'de. Gözlerimiz bir mucize daha beklerken Süveyş'te, on binlerce can verdik her cephede. Sonra Rahmâni bir nusretle Antep'te, ilâhi bir kuvvetle Ege'de, şehadetle dirildik her yerde.

Bir vakit, ezana hasret gönüller, bizleri bekledi. Dua cümlelerine önce bizlerin isimleri eklendi. Nura gark olmuş yüzlerimiz aydınlattı kapkara geceleri. Şerleri hayra tebdil eden, bin küsur yılın bereketeydi. İşte, buydu bizlerin kerameti: Bir kutlu istikamet inilmeyen neferleri ve günün beş vaktinde islattığımız secde yerleri.

Bizler; ilk insanın en kutlu mirasının en genç vârisleri!

Asrın hüsrana götüren hallerinin şahitleri!

İdrakindeyiz göğe uzanan ellerin beklentisinin. Boğaza takılıp kalan düğümlerin. Kalbin duvarlarını aşamayıp dudaklara çıkamayan gizli "âminlerin". Fâili bilinen cinayetlerin. Kanla karılan harçlarla yükselen gökdelenlerin. Gözyaşlarıyla devleşen şirketlerin. Vicdanî kör birleşmiş milletlerin. Hama'nın, Humus'un ve Haleb'in yetimlerinin. Kudüs'ün ve Gazze'nin yiğitlerinin.

Yâ Rabbe'l-Âlemin!

Bizlere İbrahimî bir kıyam nasip et.

Üflesin suru İsrâfil, göğsümüzde kopsun kıyamet.

Sonsuz rahmetinle bizlere lütfet:

Âdem(as)'den adı Ahmêd(as) olana varan bir istikamet.

ZENNUR
ÇALIK

ŞÜPHEŞİZ BUGÜN
DE TEKNOLOJİNİN
HAYATIMIZDAKİ YERİ VE
ÖNEMİ ARTMAYA DEVAM
EDİYOR. BU SEBEPLE
HAYATIMIZIN HER
ALANINDA ÇOK ÖNEMLİ
BİR YER KAPLIYOR AMA
BUNLARDAN BİRİSİ
VAR Kİ ASLINDA
TEKNOLOJİNİN
GELİŞMESİNDE DE BAŞLI
BAŞINA BİR ETMEN:
EĞİTİM



ŞARJ
KABLOSU MU,
KITAP
KOKUSU MU?

Bilimin dolayısıyla teknolojinin ani değişimi, bize önce "Vay be!" dedirtti. Ardından da birtakım sorular yöneltti. "Teknoloji bu kadar hızlı nasıl gelişti?, Kitabın, kalemın yerini telefon ve tabletler aldı şimdi, bunlar nasıl oldu peki?" gibi... Sahi ne zaman başladı bu soruların hikâyesi? İsterseniz gelin şöyle bir göz atalım.

Teknoloji kelimesi Latince "Technoslogos" kelimesinden gelmektedir. Bu kelime "alet edevatın yapılması için gerekli olan bilgi ve yetenek" anlamındadır. Teknoloji; insanın var olduğu günden bu yana hayatını kolaylaştırmak ve devam ettirebilmek için gerekli olan şeyleri düşünmesinin ve araştırmasının bir sonucudur. Bu döngü zamandan ve mekândan bağımsız bir şekilde, verilere yenilerini ekleyip devam ederken teknoloji bugünkü seviyesine ulaşmıştır.

Şüphesiz bugün de teknolojinin hayatımızdaki yeri ve önemi artmaya devam ediyor. Bu sebeple hayatımızın her alanında çok önemli bir yer kaplıyor ama bunlardan birisi var ki aslında teknolojinin gelişmesinde de başlı başına bir etmen: Eğitim

Eğitim, tarihi süreci boyunca teknolojik gelişmelere vesile olmuştur fakat 21. yüzyıla kadar teknolojinin eğitime nitelikli bir katkısının olduğunu söyleyemeyiz. 21.yüzyılda eğitimdeki rayların yerine oturmasıyla birlikte teknoloji zirveye doğru bir yol almış ve ilk menziline ulaşmıştır. Bir kütüphane dolusu kitabı 2-3 cm'lik bir flashbellekte taşımamız bile bunun sadece küçük bir ispatıdır.

Geçmişte okullarda kullandığımız tahta, tebeşir gibi klasik araç ge-

reçlerin yerini, şimdi teknolojik donanıma sahip akıllı tahtalar aldı. Öğrenciler artık sırtında kitap taşımak yerine, MEB'in kitaplarını basan yayınevlerinin uygulamaları aracılığıyla ellerinde tabletlerle gidiyorlar okula. Ayrıca internet vasıtasıyla dünyanın öbür ucunda yapılan deneye katılıp, düşüncelerini paylaşabiliyor, uygulamalarla bilgilerini pekiştirebiliyorlar. İlk ve ortaöğretimde durum böyleyken teknolojinin yükseköğretimdeki önemini de unutmamak lazım. Özellikle matematik, mühendislik ve mimarlık gibi sayısal merkezli bölümlerden bahsetmemek olmaz. Örneğin önceden bir çizim yapabilmek için odaya proje kağıdı sığdıramayan mimar adayları, şimdi 3ds max gibi programlar aracılığıyla çizimlerini dizüstü bilgisayarlarından istediği ölçekleri kullanarak rahatça yapabiliyorlar.

Bir de madalyonun öbür yüzü var. Teknolojiyle beraber kültürümüzün getirdiği gerçekliği bir kenara bıraktığımız ortada. Eskiden sevdiğimiz bir yazarın yeni kitabının çıktığını duyunca ilk baskısını alır, yanımızdan ayırmazdık. Şimdi ise e-kitaplar aracılığıyla okumak istediğimiz kitabı tabletimize, telefonumuza indiriyoruz. Onların da şarjları bitmesin diye taşınabilir şarj aletlerimizi yanımızdan ayırmıyoruz. Geleceğin sahibi çocukların, gençlerin eğitim için verilen tabletleri, oyun veya sosyal medya merkezli kullanmaları da işin başka bir boyutu.

Acaba interneti bulunca kalemi, kağıdı unuttuk mu? Sizce kağıdın berraklığına bırakılan kelimelerin kokusundaki samimiyeti internet bize verebilir mi? Cevabı belki de bir tık ötenizedir, kim bilir...



**SEYHAN
KÜBRA**

Yine bütün gün camın önünde oturmuş, güneşin batmasıyla gözünü nihayet yoldan alabilmişti. Yerinden yavaşça kalkıp mutfığa gitti. Gözü ninesini aradı ama yaşlı kadın evde değildi. Canan bu duruma şaşırılmıştı. Normalde sofraya akşam ezanının okunmasıyla hazır olurken bugün ocağın üstünde kaynayan bir tas sıcak su bile yoktu. Kafası karışmıştı. Zavallı ninesi hem evinin önündeki bahçede çalışıyor, hem Canan'a bakıyor hem de şehirde okuyan büyük torunu Caner'ine para yolluyordu. Gündüz dışarıda olurdu yaşlı kadın fakat akşamın bu saatinde pek görülmezdi evde olmadığı. Bir yere gidecek olsa önce torununa haber verir, yemeğini hazırlar, küçük kız güzelce tembihler öyle giderdi. Canan ne yapacağını bilmiyordu.

Tekrar bütün odaları gezdi "Nine! Nine!" dediyse de her seslenişine cevapsız kaldı. Abisi zaten yatılı okulda okuduğu için hafta içinde evde olmazdı. Aslında çok da büyük olmayan bu derme çatma ev birden koskocaman oldu ve küçük kızın üstüne üstüne geldi. Şaşkınlığını atamamışken, korkmaya da başladı. Aklına ninesinin yatmış olabileceği geldi. Çünkü uykusu ağırdı ve öyle birkaç seslenmeyle de uyanmazdı. Komodinin üstündeki gaz lambasını yakması gerekiyordu, bu karanlıkta başka türlü emin olamazdı ninesinin evde olup olmadığından.

Kibrit kutusu hemen lambanın yanında duruyordu. Ama biraz da olsa ışığa ihtiyacı vardı çünkü başka türlü yakamazdı. Sokak lambasının belli belirsiz aydınlattığı mutfığa gitti. Yine karanlık ama hiç yoktan iyiydi. Kibriti yaktı, ilkinde az kalsın eli yanacaktı. İkinci denemesinde mutfaktan dışarı ışık saçılıyordu artık.

Evi tekrar gezmeye başladı. Hepi topu üç tane odacı vardı zaten. Önce ninesinin eşyalarını koyduğu yere gitti. İçeride ne olduğunu aslında o da tam olarak bilmiyordu, zaten hiç de merak etmemişti. Odanın içinde biraz etrafına bakındı ama bir şey göremedi. Oradan çıkıp ninesine birlikte yattığı yere geçti. Buranın her köşesine aklına kazınmıştı Canan. Nerede ne var iyi bilirdi. Lambayla şöyle bir gezindi fakat yaşlı kadın burada da yoktu. Artık içindeki korku büyümeye başlamıştı. "Ya başına bir şey geldiyse..." diye düşündü ama bunu aklına getirdiği için bile kendine kızdı ve koluna bir çimdik attı. Koskoca ninesine ne olabilirdi ki zaten? O bu köydeki hatta bu dünyadaki en güçlü kadındı Canan'a göre. Şimdi oturup sakince düşünmesi gerekiyordu.

Gün boyu oturduğu divana gitti. Lambayı camın önüne koydu. Küçük kız sanki donmuş gibiydi.

NEREDESİN NİNE?

Korkusu da geçmişti, heyecanı da, şaşkınlığı da. Hiçbir şey hissetmiyordu. Aklına tek bir şey geldi. Ya ninesi de annesiyle babası gibi onu bırakıp gittiye? Gözünden düşen yaşları eliyle temizledi. Ama bir, iki, üç damla derken hüngür hüngür ağlamaya başladı. Eğer düşündüğü gibiyse ne yapardı bundan sonra? Muhtara koşup abisine telefon etmek geldi aklına. Bunun için de numarayı bulması gerekiyordu. Lambayı da alıp ayağa kalktı. Komodinin çekmecelerini karıştırınca istediği defteri buldu. Okuma yazmayı geçen sene güç bela öğrenen Canan, "torunum Caner" yazısını gördüğünde "İstee!" dedi. Elbisesinin koluyla yüzünü gözünü sildikten sonra kapıya koştu. Daha okullar kapanmadan almıştı ninesi ona yeni ayakkabılarını. Öyle çok güzel değildi ama mecburdu. Ahmet Amca'nın kızı Leyla'nın gibi pembe ya da Suna Teyze'nin kızı Nuran'ın gibi kırmızı değillerdi. Sıradan kara lastikli işte. Ama ne diyecekti ki ninesine? Zar zor karınlarını doyuruyorlardı zaten. Canan birden duraksadı. Çünkü neredeyse üç aydır dışarı çıkmıyordu. Köydeki çocuklar, annesiyle babası onu terk ettiğinde onunla çok dalgacı geçmişlerdi. O günden beri sadece oturduğu divandan seyrediyordu dışarıyı. Bir karar vermesi gerekiyordu. Bu saatte çocuklar çoktan evlerine gitmiş olmalıydılar. Daha bir iki adım atmıştı ki sesler duydu. Biraz daha yürüdü. Evlerinin alt katı topraklandı. Kulağını dayadı, ses buradan gelmiyordu. Yürümeye devam etti. Bir kalabalık gözüne ilişti. Oraya yöneldi. Gözlerine inanamadı. Bütün arkadaşları oradaydı. Herkesin elinde bir çiçek, sırayla özür dileyerek Canan'a verdiler. Ninesini unutmuştu ama o da kalabalığın arasından çıkıp güzel torununun alnına bir öpücük kondurdu. "Ah benim güzel yavrum, başka türlü çıkmazdın dışarı biliyorum. Üzdüysem seni affet!" dedi. Canan arkadaşlarını çoktan affetmişti bile. Ninesine sıkı sıkı sarılıp "Beni hiç bırakma!" dedi. Ortalık bayram yerine dönmüştü. Canan bu sefer de eve girmiyordu.



1471 Hadis Ezberleyerek "Geleneksel Ezbere Hadis Okuma Yarışması"nda Birinci olan **Ayşenur Kumlu:**

"0'na 0'nunla Gitmek Ne Büyük Bir Servettir"

Türkiye'nin hadis hafızlarını yetiştiren Uluslararası Pendik Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi, 254 öğrencinin en az 40 hadisi şerif metni, manası ve ravisi ile ezberleyerek katıldığı yarışmada bu yıl bir rekor heyecanı yaşadı. Okulun 12'nci sınıf öğrencilerinden Ayşenur Kumlu, 1471 hadisi metni, manası ve ravisiyle ezberleyerek güç bir başarıya imza attı. Biz de bu heyecana ortak olmak istedik.

1471 hadisi metni, manası ve ravisiyle ezberleyerek güç bir başarıya imza attınız. Öncelikle sizi tebrik etmek istiyoruz. Hem bu yarışmaya katılım sürecinizden hem de "Geleneksel Ezbere Hadis Okuma Yarışması"ndan biraz bahsedermisiniz?

Teşekkür ederim. Binlerce salat ve selam Resuli Ekrem ve onun al ve ashabına olsun. Başarı ancak Allah'tandır. Allah nasip etti böyle bir kutlu yolculuğu, biz de bu kervana katılma şerefine nail olduk. Hangimiz günahların dağ gibi dalgalar hâlinde üzerimize geldiği bu ahir zamanda Allah'ın kalesine sığınmak ve hadis üzerine kurulu bir hayat istemeyiz ki? Bu düşüncelerle yola başladık, yol uzundu ama sonunda bir hazine vardı: Rasulullah (sav)'e ulaşmak. O'na O'nunla gitmek ne büyük bir servettir.

Uluslararası Pendik Kız Anadolu İmam Hatip Lisesinde yapılan ve 33 yıldır gelenekselleşen ezbere hadis okuma yarışması gönüllere su serpen bir görüntü. Herkesin elinde hadis kitapları; her yer Rahmet pınarıyla ıslanıyor, nasıl gözler dolmasın ki? Ben de bu kervana katılmak istiyordum. 9. sınıfta iken o lezzetin tadını almak için yola çıkmıştım ama nasip olmadı. Rabbim bunu bana daha sonra nasip etti.

Onuncu sınıfta iken 324 hadisle umreye gitmeye hak kazandım. O mübarek beldeleri görebilmek ne büyük bir mutluluk. On birinci sınıfta 921 hadisle 2. olmaya hak kazandım. On ikinci sınıfta ise 1471 hadis ile birincilik elde ettim. Gerçekten oradaki huzuru tarif etmeye kelimeler yetmez. O'na O'nun sözleriyle

"Ameller niyetlere göredir, herkese niyet ettiği şey vardır. Kimin hicreti Allah ve Resulüne olursa onu hicreti Allah ve Resulünedir. Kimin hicreti de dünyalık elde edeceği bir mala ve nikahlanacağı bir kadına ise onun hicreti de o hicret ettiği şeye göredir."

gitmek hayatımda bana verilen en büyük hediye idi.

Bu yarışmaya katılmamda en büyük destek hocalarımından geldi. Allah onlardan razı olsun. Uluslararası Pendik Kız Anadolu İmam Hatip Lisesinin hem akademik açıdan hem de manevi açıdan bana çok büyük katkıları oldu.

"Olmayacak" dediğiniz anlar olmuştur mutlaka. Sonuna kadar gitmenizi sağlayan şey ne oldu?

Rasulullah'ın maneviyatıyla aramızda olduğunun bilincinde olmamız bizim bu kervandaki yolculuğumuzda sağlam ve emin adımlarla ilerlememizi sağladı.

Daha önce dikkatinizi o kadar çekmediği hâlde bu süreçte

daha farklı anlamlarına vâkıf olduğunuz bir hadis var mı?

Bir hadis var ki ben bu hadisin manasını 15 Temmuz gecesi milletimizin kardeşliğinde daha iyi anladım. Rasulullah şöyle buyurmuştur:

"Mü'minler birbirini sevmekte, birbirlerine acımakta ve korumakta bir vücut gibidirler. Vücudun bir uzvu rahatsızlandığı zaman diğer organlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar."

Bilindiği gibi hadisler, Peygamberimizin Kur'an'ın daha iyi anlaşılmasını sağlayan sözleri. Bu sözler bizim hayatımızda karşılık bulduğça hayatımızın karanlıkta kalan ilgili alanı aydınlanıyor. Bu süreçten sonra sizin de hayatında bir şeyler değişti mi?

Elhamdülillah değişti. Hadisler rivayet için değil riayet için öğrenilir. Sünnet-i nebi yaşandığı ve hadisleri okuyup öğrenildiği sürece Rasulullah bizimledir, azap bizden uzaktır. Ben de Rasulullah'ın maneviyatıyla aramızda olduğunun bilincinde olarak yaşamaya çalışıyorum.

Okuyucularımızın hayatlarına ışık tutmasını dilediğiniz 3 hadis söyleyebilir misiniz?

Peygamberimizin bize rehber olacak hadislerinden 3 tanesi şöyledir:

"Allah'ın kulları arasında öyle kimseler vardır ki onlar peygamberlerden ve şehitlerden olmadıkları hâlde Allah katında derecelerinden dolayı kıyamet gününde peygamberler de şehitler de onlara gıpta ederler. Sahabı kıram 'Ey Allah'ın Resulü onlar kimlerdir, bize haber ver.' dediler. Rasulullah 'Onlar aralarında akrabalık bağı bulunmadığı ve birbirleriyle alışveriş yapmadıkları hâlde Allah'ın kelamı olan Kur'anı seven ve onun sebebiyle birbirlerini seven kimselerdir. Allah'a yemin ederim ki onlar bir nur üzerindedirler, onların yüzleri de nurdur. Kıyamette insanlar korktuğu vakit onlar korkmayacak, insanların üzüldüğü vakit onlar üzülmecekler.' dedi ve sonra şu ayeti okudu: 'Dikkat edin Allah'ın dostlarına korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklar.'"

"Üç özellik vardır ki onlar kimde bulunursa o kişi imanını tadını tadar. Allah ve Resulünü herkesten ve her şeyden daha çok sevmek, sevdiğini Allah rızası için sevmek, Allah kendisini küfür bataklığından kurtardıktan sonra tekrar küfre dönmeyi ateşe atılmak kadar çirkin bir şey görmek."

"Ameller niyetlere göredir, herkese niyet ettiği şey vardır. Kimin hicreti Allah ve Resulüne olursa onu hicreti Allah ve Resulünedir. Kimin hicreti de dünyalık elde edeceği bir mala ve nikahlanacağı bir kadına ise onun hicreti de o hicret ettiği şeye göredir."

**MENDİL
TEMİZ,
MUHAMMED
GÜZEL,
KALBİM
GÜL**

ARİF
ERDEM

Her olayı hayır bil,
Her geceyi Kadir bil,
Her geleni Hızır bil
Hz. Mevlana

Hızır ya da biz şimdilik Muhammed diyelim. Göğsü yırtık, yeşilimsi, uzun kollu bir tişört; lacivert cepsiz bir pijama ve sırtında muhtemelen çöpten bulunmuş pembe bir kız çantasıyla Muhammed'le tanışın. Edirnekapı'dan bindiğim balık istifi, sıkıcı metrobüs yolculuğumda karşıma çıkan cennet kokulu, cennet bakışlı, cennet yüzlü, cennet gibi bir çocuk.

Fatih'ten evime dönmek için Edirnekapı'dan metrobüse biniyor ve herkes gibi ben de sıkıcı mı sıkıcı, bıkkın mı bıkkın bir yolculuğun ortasında buluyorum kendimi. Kulaklıklarımı takmış ya Müslüm baba ya Özer Özel dinliyorum. Dinledikçe kafamdaki dertler, tasalar daha da aklımı bulandırıyor. Bıkkınlığım umursamazlığa dönüyor. Zaten yorulmuşum, pek bir şeyi umursayacak hâlim bile yok. Ya da bana öyle geliyor. Umursayacağım birçok şeyin olduğunu, çok değil, yaklaşık 10 dakika kadar sonra fark ediyorum.

Sağ bacağımın orada bir hareketlenme, bir kıpırdanma olduğunu hissediyorum. Kafamı sağa çevirdiğimde bir şey yok. Bacağıma bakıyorum ki küçük, kavruk, tatlı bir çocuk elinde mendil ve sırtında çanta ile bacağımın yanından önüme geçmeye çalışıyor. Önüme geliyor ve mendili eliyle uzatabildiği kadar yükseğe, yani çene hizama kadar, uzatıyor. Çocuğun boyu göğsüme kadar geliyor.

Yüzüne bakıyorum; masum, mahzun ve sempatik bir ifade... Giyimi kuşamı, sokakların çocuğu...

Çocuğun yüz ifadesi ve başını yana yatırarak yaptığı hareket yalvarıyor: N'olursun bir paket mendil al. Çocuğun yüzüne bakarken dalıyorum. Benden çocuğa cevap yok. Neden sonra çocuğa bir miktar harçlık vermem gerektiğinin farkına varıyorum. Ondan daha önemli olarak da gülümsemem gerektiğinin.

Çocuğun gözlerine bakıyor ve içten mi içten bir tebessüm yolluyorum. Onun gözleri hâlâ yakarıştı. Hafifçe eğiliyorum ve adını soruyorum. Tatlı bir ses tonuyla "Muhammed" cevabını alıyorum. (H'yi Arapça'daki Hâ ile söylüyor.) Tahmin ettiğim gibi Suriyeli. Nereli olduğunu sorup yanılmadığımı tasdik ediyorum. Hangi şehir deyince (yine Arapça H'si ile) "Halap" diyor.

Yeter de artar bile. Halap'in bombaları altında çocukluğunu kurban vermiş bir tutam Muhammed... İçimden diyorum ki: "Sen ne şerefliisin ki eli ayağı tutup dilenen koca koca adamları elin-

deki mendille yerle yeksan ediyorsun."

"Kaç yaşındasın?" Türkçesi yetmiyor. İmam Hatip'te öğrendiğim "Kaç yaşındasın?" sorusunun Arapçasını söylemeyi aklımdan bile geçirmiyorum. O tatlı ses tonu ve göğsüme gelen boyuyla içime akıttığı duygu seli kaç yaşında olduğunun zerrece öneminin olmadığına kanaat getirmeme sebep oluyor.

Burnumun ucunda bir paket mendil duruyor. Muhammed'in benden sonra da mendil satacağı kişiler olduğunu düşünüp daha fazla zamanını çalmamın gereksizliğini fark edip doğruluyorum. Elimi cüzdanıma atıp bir miktar kağıt para çıkarıyorum. Muhammed kağıt parayı görür görmez çantasını açıyor ve biraz bozuk para çıkarıyor. Ben kağıt parayı ona uzatırken o da elindeki bozuklukları para üstü babında bana uzatıyor. Kalsın, diyorum; zorla elime koyuyor. Kağıt parayı alıp güzelce çantasına koyuyor.

Bitmiyor. Muhammed gözlerime baka baka bana darbe üstüne darbe indiriyor. Bakın ne yaptı? Göğüs hizama gelen başını göğsüme daha da yaklaştırıp bir öpücük kondurdu. Ağlasam tüm dünya sel altında kalır diye geçiriyorum içimden. Duraksamaksızın ben de onun başına eğilip saçlarının arasına bir öpücük yerleştiriyorum. O anki duygularımı anlatmaya çalışmam kadar yersiz bir hareket olmaz herhalde. Ben şu metrobüsün ortasında ölsem ve kimse bana bakmasa, sadece o, bir tek Muhammed o güzel yüzünü bana döndürse yeter diyorum.

Ölmüyorum. Muhammed dönüyor ve hayatı tiye almayan insan sürüsüne mendillerini uzatıyor. Cevap: Olumsuz. Cevap olumsuz ama Muhammed mutlu, ben mutlu, içinde bulunduğum metrobüs bile musmutlu.

Muhammed gül yüzünü bana bir kez daha dönüyor ve boyunun yettiği yere, göğsüme, bir öpücük daha konduruyor. Elimi saçlarının arasında gezdiriyorum. Mutluluktan ölüyorum.

Sonra korkunç bir şey oluyor. Bir ses... Bir kadın bir şey dedi, kapılar açıldı. Eyvah ki Muhammed iniyor. Ben arkasından ölesiyeye mutlu bakıyorum. Muhammed iniyor ve duruyor. Bana dönüyor. Elini sallıyor. Elini öpüyor ve bana doğru çevirip eline ve bana doğru üflüyor. Bunu birkaç defa tekrarlıyor. O bunu yaptıkça ben de ona elimi sallıyorum. Kapılar kapanıyor. Metrobüsün filmli camları arasından Muhammed belirginliğini kaybediyor. Metrobüs yol alıyor ve Muhammed artık yok.

Ben yüzüme sinen mütebessim ifadeyle öylece kalakalıyorum. Metrobüs gül kokuyor. Göğsümden vücuduma bir gül kokusu yayılıyor. Ve kalbim, gül bahçesine dönüyor. Kalakalıyorum öylece: Mendil temiz, Muhammed güzel, kalbim gül.

KAÇ YAŞINDASIN? TÜRKÇESİ YETMİYOR. İMAM HATİP'TE ÖĞRENDİĞİM KAÇ YAŞINDASIN? SORUSUNUN ARAPÇASINI SÖYLEMEYİ AKLIMDAN BİLE GEÇİRMİYORUM. O TATLI SES TONU VE GÖĞSÜME GELEN BOYUYLA İÇİME AKITTIĞI DUYGU SELİ KAÇ YAŞINDA OLDUĞUNUN ZERRECE ÖNEMİNİN OLMADIĞINA KANAAT GETİRMEME SEBEP OLUYOR.





KÜBRANUR
DOĞRU

İŞTE BİZİM HİKAYEMİZ

İstanbul'da Balat sokaklarında gezerken ya da Galata sokaklarının derinlerinde kaybolurken tablo gibi araya serpiştirilmiş görkemli, şato misali, zihinde Harry Potter sahnelerini canlandıran okullar görmemiz mümkün. Nitekim Fener'deki, Fener Rum Erkek Lisesini görünce bende böyle oldu. Binaların isimlerine bakınca anlıyorsun meseleyi. Amerikan Robert Koleji, Özel Üsküdar Amerikan Lisesi, Notre Dome De Sion Lisesi, Galatasaray Lisesi, Özel Galileo Galilei İtalyan Lisesi, George Avusturya Lisesi... Tarihçelerine bakınca daha da hayret ediyor insan.

Genel olarak okulların kuruluş tarihleri 1800-1900'lere dayanır. Hâlen eğitim vermekte olan bu kurumlar Türkiye'nin en köklü okulları olmakla beraber önde gelen okullarındandır. Gelelim bizim köklü okullarımıza. (Gelemedi)

Yok. Nasıl yok? Yok kardeşim. Basbaşağı yok. Sahi neden köklü okullara sahip değiliz? Neden biz, 1800 bilmem kaçtan beri eğitim veren köklü bir imam hatip lisesine sahip değiliz mesela?

Çünkü İmam Hatip Okulları konjonk-

tür düzlemde seyrediyor. Gelin yakından bakalım:

3 Mart 1924'li Tevhid-i Tedrisât Kanunu ile tüm medreseler Milli Eğitim Bakanlığına bağlanmış olmasına rağmen nakledilen tamimle Medâris-i İlmiye olarak bilinenler kapatılmış, diğer okullara ise dokunulmamış. Dârü'l-Hilâfe Medreseleri ise 1924 yılında İmam Hatip Mekteplerine dönüştürülmüş, fiilen öğretime başlamış ancak çeşitli gerekçeler gösterilerek 1930'da kapatılmış. 1948'de İmam Hatip Yetiştirme Kursları açılma da sembolik olarak açılan bu kurslar birkaç yıl içerisinde tarihe mal olmuşlar. 1951'de İmam Hatip Okulu açma kararı yürürlüğe girmiş, 7 İmam Hatip Okulu açılmış. Turgut Özal'ın kurduğu ilk hükümet döneminde ilk kez Anadolu İmam Hatip Lisesi (AİHL) açılmış: Beykoz AİHL (1985, şimdiki Kartal AİHL). 28 Şubat 1997'ye kadar halkın teveccühü ile sayıları artan "28 Şubat" sürecinde alınan iki kararla (8 yıllık kesintisiz eğitim ve katsayı problemi) süreç yine çıkmaza girmiş.

Peki, İmam Hatip Okulları nasıl köklü, millî okullarımız hâline gelir? Hadi biraz düşünelim.

BELLEK

Robert Koleji İstanbul'da 1863'te kurulmuş olan ve Birleşmiş Devletler dışında varlığını en uzun sürdüren tek Amerikan okulu.

Özel Üsküdar Amerikan Okulu 1876'da Amerikan Board heyeti tarafından Bahçecik'te kuruldu.

Özel Tarsus Amerikan okulları 1888'den bu yana eğitime devam ediyor.

Saint Benoit Fransız Lisesi 1362'de mahalle çocukları için kurulmuş ve hâlâ eğitime devam ediyor.

Notre Dome De Sion, 1856 tarihinde yatılı okul olarak açılmış ve ülkemizde açılan ilk resmî kız lisesi olmuş.

Enderun'a üst düzeyde eğitimi görevli yetiştiren Galatasaray Lisesi, 1481'de kurulmuş. 1927 yılında Cumhuriyet devrimlerine göre yapılan güncelleme ile eğitime hâlâ devam ediyor.

Özel Alman Lisesi 1868 yılında kurulmuş.

Pertevniyal Lisesi ise II. Mahmut'un eşi Pertevniyal Valide Sultan tarafından 1872 yılında "Mahmudiye Mektebi" adıyla eğitime başladı. Şu an Anadolu Lisesi olarak eğitim vermeye devam ediyor.

İMAM HATİPLİ

OLMAK

**BU ÜLKENİN GELECEĞİ
ADINA BÜYÜK UMUTLARA
VE İDEALLERE SAHİP
OLMAKTIR!**





#enfiyakalicümlem

f t i @sadesodadergi

